

J. SCHEINIGG

33760, II, B, I

Gebl. in Wien

3

Narodne pesni
koroških Slovencev

Ljubljana 1889

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

Založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Istotako priporoča dalje v najinem zalagateljstvu izšle nastopne knjige, koje se dobivajo po vseh knjigo-tržnicah:

G o d e c.

Po ljudski pravljici o Vrbskem jezeru spisal
Anton Funtek.

8°, cena 1 gold. 20 kr., elegantno vezano 1 gold. 30 kr., po pošti 5 kr. več.

Anton Funtek, dobro poznat kot pesnik po svojih izvirnih proizvodih in po svojemu Zlatorogu, podal nam je v Godecu slovensko ljudsko pravljico o Vrbskem jezeru, s katero se je zopet pomnožilo naše narodno slovstvo. — Godec je posebno po svoji elegantni upravi dobro došlo praznično darilo.

Zlatorog.

Planinska pravljica spisal **R. Baumbach.**

Z dovoljenjem pisateljev in založnikovim preložil
Anton Funtek.

Cena vkusno vezani knjižici 2 gold., po pošti 10 kr. več.

Anton Funtek podaril je slovenskemu narodu s svojim prevodom Baumbachove poezije «Zlatorog», ki se je kot pravljica do današnjega dne ohranila pri vseh pastirjih v dolih triglavskega pogôrja, prekrasno darilo. Knjižica, kaj bogato in najelegantneje opremljena, bode gotovo vse rodoljube zelo obradostila, ki imajo srcé in smisel za ta pesniški umotvor, čegar dejanje se vrši na našem romantičnem Gorenjskem.

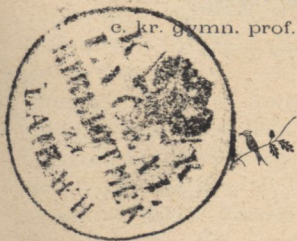
Narodne pesni

koroških Slovencev.

Zbral in na svetlo dal

J. Scheinigg

e. kr. gymn. prof. v Celoveci.

Ljubljana.

Tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

1889.

Predgovor.

V obče je priznana važnost narodnega blaga za spoznavanje vsega kulturnega žitja narodov. Zatorej dandanes ni mu se treba zagovarjati ali opravičevati, kdor se peča s takozvano tradicionalno slovesnostjo. Čudil pa bode se marsikdo nad podjetjem obsegajočim samo malehen del narodiča slovenskega, češ, skrajni čas je, da bi se spravile narodne pesni vseh Slovencev na svetlo. Žal reči, že pričeto delo se je po raznih neugodnostih ustavilo in iskrena želja vsega izobraženstva slovenskega do velike kritične izdaje narodnih pesnij slovenskih se ni izpolnila. Zaman smo čakali in čakali bodemo Bog ve koliko let še. Zbirka koroških pesnij naj bode torej donesek bodočemu izdavanju vseslovenskemu. Ona ima dopolnjevati sliko narodovega života, kakoršna se nam predočuje v zbirki nemško-koroških narodnih pesnij izdanih po dr. V.

Pogatschnigg-u in dr. E. Hermann-u. Konečno pa naj bode pojav iz Korotana, da koroški Slovenci še živé vsaj v pesnih.

Mnogo so se že nabirale narodne pesni po Koroškem. Začel je St. Vraz, ki je prehodil dvakrat, l. 1837 in 1841, našo domovino, zapisujoč si narodno blago. Navdušil je Jarnika in Majárja, da sta se lotila nabiranja pesnij in druge narodne tvarine. V Vrazovi zapuščini, ki jo hrani «Sl. Matica», nahajata se dva zvezka koroških pesmic, zapisanih po Majárju. Vzlasti temu gre največja zasluga in hvala, da se je rešila pogina in potomcem ohranila narodna poezija koroških Slovencev. Videč pa, da Vrazovo podjetje ne napreduje, objavljaj je pozneje Majar sam izmed pesnij poslanih Vrazu iste, ki so se mu videle najlepše, po raznih časnikih in časopisih. Izdal je tudi v posebni knjižici cerkveno-narodne pesni z napevi vred. Za njim poprijel se je Janežič tega posla namenivši se izdati obširno zbirko slovenskih narodnih pesnij, prislovic in zastavic. Žalibog, tudi njegov trud si ni pridobil toliko potrebne podpore; izšla je samo ena knjižica l. 1852. V prvem letniku celovškega «Kresa» objavil je I. pl. Kleinmayr ne-

kaj pesmic, izmed kojih pa so bile nektère že preje tiskane. Da je mogla le-tá zbirka na dan, pripomagali so gospodje duhovniki in učitelji po kmetih, vzlasti g. J. Wang v Celovci in dijaki na celovski gimnaziji; slav. odbor «Slovenske Matice» je blagovolil Vrazovo zapuščino izdajatelju v pregled in porabo prepustiti. Vsem dotičnikom izraža nabiratelj najiskrenejšo zahvalo.

Pesni naše zbirke razkrojene so v tri skupine: prva sodrži vse one, ktere pripadajo večinoma starejšemu pesništvu; v drugi nahajaš ljubimske pesmice iz novega časa t. j. štirivrstičnice ali poskočnice (viže, pleperce, falerče); tretje skupine vsebina pa je urejena po raznih stanovih in typih narodnega života. Izmed starih jih je največ ziljskih. Da si jih je komaj 19.000, ohranili so Ziljani do naj-novejših časov svoje šege, običaje in noše najmanje popačene. Istotako so radi popevali. St. Vraz priča, da se, kolikor on ve in zna, največ prepeva na Zili. Stare balade in romance so na Zili doma. Za Ziljani stojé Rožanje ožjega pomena, t. j. naseljenci zgornjega Roža, o kterih pravi koroška prislovica: «Rožan je pevec rožan». Najmanje pesnij

čuješ po Podjunskem, kjer stanuje okoli 50 tisoč Slovencev v nepretrganih seliščih. Bržkone prouzročuje to čudno prikazen značaj podjunskega govora, koji ne ugaja petju tako, kakor ziljsko in rožansko razrečje. Štirivrstičnica je razširjena po vsem Koroškem; vendar se kaže, da hrani celovška okolica najboga-tejši zaklad takih pesmic. One so jasen dokaz nemškega upliva, kajti poskočnice so pristna last južno-nemškega, izrecno bavarskega nemštva.

Zapisane so pesni prvega oddelka v pis-meni slovenščini; v drugem in tretjem oddelku pa se rabi ali narečje dotičnega kraja ali oblika, ktero je nabiratelj od drugih prejel.

Uvrstil sem v zbirko tudi nekatere umetne pesni (na pr. št. 4), ker so se udomačile v narodu, in nekaj drugih, zloženih v novejšem času, vzlasti zaradi tega, da vidimo razloček med starim in sedanjim narodnim pesništvom (n. pr. št. 715, 812, 819 i. dr.).

Gledé napevov smo po slovenskem Ko-roškem še jako na slabem. Vemo sicer, da je Vraz zapisaval tudi napeve; Majar mu je jih nekaj s Koroškega poslal. Vendar belega dne niso zagledali. Znani so nam torej samo isti napevi, ki je nahajamo ali v Aha-

celjevi knjižici ali v Kuhačevem zborniku jugoslovanskih popevek; Kuhač pa jih ima zopet po Majarjevem trudu. O poskočnicah je treba opomniti, da rabi eden in isti napev pogostoma slovenskim in nemškim besedam. Koliko se da iz naše zbirke pridobiti gradiva za spoznavanje narodnega života, razložil sem v celovškega «Kresa» V. letniku.

V Celovci o kresu 1889.

Izdajatelj.

Prvi oddelek.

Pesni starega značaja.

I. Balade in romance.

1. Ljubica.

(Vraz 188; Kuhač II., 20; «Kres» I., 394.)

Sem bil včeraj na sémenjé
Pri svétem Júrji ná goré:
Tám je ljúbica rájalá,
Méni v srce nahájalá:
Ljubicá mojá,
Ljubicá mojá!

Je b'la tenka ko konoplja,
Rudeča kakor gartroža,
Bela kakor makov cvet,
Sam Bog te zvolil na ta svet:
Ljubica moja,
Ljubica moja!

(Ziljska dolina.)

2. Želje.

(Šafařík «Narodopis» 167; Kuhač I, 182.)

1. Pri nás je pádel vélik snég
Vsákemu móžu dó kolén.
2. Zapadel je devet vesi,
Devet vesi, sedem cerkvi.
3. Se ne vidi drugega
Ko nove cerkve vrh turna.
4. Tam gor sedi črni kos,
Lepo žvižga noj poje:
5. Da bi skoro vigred b'la,
Da bi se hribci prekopneli,
6. Da bi rastle jagodice,
Jagodice noj vijolice.
7. Da bi dečle prišle trgat je,
Da bi kos večbarti videl je.

(Rož.)

3. Črni kos.

(Vraz 134; Kuhač III., 170.)

1. Lépo póje črni kós
Nój trepéče z nógo skóz.
2. Za njim gresta fanta dva,
Rada bi mu možgane izpila.
3. Kedar prideta bližje k njem',
Eden veli: Tega želim!

4. Tič prav lepo zapoje
Noj se jima nasmeje:
5. «Hočeta mene lovit,
Morata bolj hitra bit.
6. Vidita, da perje imam,
Lehko jaz uidem vam.»
7. Ko ga nista dobila,
Sta ona pa kam drugam šla.
8. Miciki sta vlovila,
V nji dvi se zaljubila.

(Rož.)

4. Damon na Melito.

(Jarnik «Carinthija» 1813.)

1. Slaba je svetloba lune,
Oblaki jo zakrivajo,
Žalostno na citrah strune
V moje srce glas pojó.
2. Nove delajo mi rane,
Srce mi prebadajo,
Solze so le noči znane,
Ki se le njej zaupajo.
3. Daleč, daleč je Melita,
Mojega srca draga kri,
Sladka je ljubezen skrita,
Z rožami ovita spi.

4. Travniki so mi puščave,
Od ljudij zdaj preč bežim,
Za veselje nimam glave,
Jaz najraje sam sedim.
5. Saj veselja ni brez tebe,
Ti le meni srečo daš,
Ali te ljubi ima pri sebe,
Komu se tedaj podaš?
6. Vetri! glase te nesite
K oknom, kjer Melita spi,
S to besedo jo zbudite:
Damon tvoj za te živi.

(Povsodi.)

5. Trdosrčnica ali zlati prstan.

(Kuhač II., 269.)

1. Hlapčič trúca déklico,
Da bí mu zláti prstan dála.
Bí mu gá ne dála,
Dá bi dúša préd njo pádla.
2. «Jaz ti hočem, deklica,
Zlati prstan dati,
Pa ti me moraš, hlapčičeč,
Pred fajmoštra peljati.»
3. ««Jaz te hočem, hlapčičeč,
Pred fajmoštra peljati,

- Pa ti mi moraš, deklica,
Rumene zlate dati.» »
4. «Jaz ti hočem, deklica,
Rumene zlate dati,
Pa ti mi moraš, hlapčičeč,
Iz slame prt stekati.»
5. « «Jaz ti hočem, hlapčičeč,
Iz slame prt stekati,
Pa ti mi moraš, deklica,
Iz kropive žido sprestiti.» »
6. «Jaz ti hočem, deklica,
Iz kropive žido sprestiti,
Pa ti mi moraš, hlapčičeč,
Po židi v nebo zlesti.»
7. « «Jaz ti hočem, hlapčičeč,
Po židi v nebo zlesti,
Pa ti mi moraš, deklica,
Vse zvezdice sešteti.» »
8. «Jaz ti hočem, deklica,
Vse zvezdice sešteti,
Pa ti mi moraš, hlapčičeč,
Vse sproti zapisati.»
9. « «Jaz ti hočem, hlapčičeč,
Vse sproti zapisati,
Pa ti mi moraš, deklica,
Na morji postelj postljati.» »

10. «Jaz ti hočem, deklica,
Na morji postelj postljati,
Pa ti mi moraš, hlapčičeč,
Pod posteljo ležati.»
11. ««Jaz ti hočem, hlapčičeč,
Pod posteljo ležati,
Pa ti mi moraš, deklica,
Pri priči slovo dati.»»

(Rož.)

6. Po pušeljc pojdem.

1. Déčva zgódaj vstála jé,
Je šlá na pólje zélené,
Tám je róžice trǵalá,
Bo méni púšeljc délalá.
2. Bom dreve k njej po pušeljc šel,
Prav žavberno jej bom zapel,
Oh ti dečva cartana,
Ostani še ti moja.

(Šmarjeta v Spod. Rožu.)

7. Ni je pod solncem.

1. Sém sinóči póšto dóbil
Na mójo bélo póstljicó,
Mója déčva sváte íma,
Bó pa gvíšno vdála sé.

2. Gor po cimru je hodila,
Jaz sem pa pod oknom stal,
Svetle solze je točila,
Jaz sem pa slovo jemal.
 3. So mi druge dečle djale:
Kaj da jo tako ljubiš ti?
Saj ni roža celega sveta,
Taka se še lahko dobi.
 4. «Take dečle ni pod solncem,
Gor nad solncem tudi kar,
Taka je bila moja dečva,
Moja dečva cartana.»
- (Šmarjeta.)

8. Brez konca in kraja.

(Vraz 193; «Kres» I., 35.)

1. Cél dan sém jaz póbič žvížgal,
Cél dan sém jaz póbič pél:
Jáz pa drúgega nísem žínjal,
Kjé kaj dréve bóm ležál.
2. Jaz dro imam si dečvo izbrano,
Daleč tam je pod goro;
Jaz jej godce bom pripeljal,
Da se bom izrajal z njo.
3. «Da boš godce lih pripeljal,
To ti bode vse zastonj,

Jaz imam že drugega šoceja,
Da pri njem ležala bom.

4. Kakor trdo je železo,
Ko nikoli ne zariji,
Tako najina je ljubezen,
Da nikoli jej kraja ni.
5. Kakor rinčica je okrogla,
Níma kraja ne ogla,
Tako najina je ljubezen,
Nima kraja ne konca.»

(Št. Jakob, Ziljsko.)

9. Pridi.

(Vraz 188; «Kres» I., 395.)

1. «V gárteljnu rástejo róže lepé,
Lépe rudéče in rúmené;
Dékle natrgaj jih mí,
En púšelje mi vén stori:
 Juhé! Noj z žído povíj.»
2. ««Rožice že davno potrgane imam,
Žido zeleno cu kupila bom.
Kedar boš ti prišel,
Boš pušelje tvoj našel:
 Juhe! Koj gvišno pridi!»»
3. «Kedar jaz pridem, ne pridem koj sam,
Z meno še pride on gorši moj špan,

Daleč je, strah me je,
Kje bom jaz klical te?»

« «Juhe! Koj v kamro pridi.» »

4. «V kamro ne pridem, za durice ne vem,
Na oknu potrkam, te gori zbudim:
Gor vstani, ljubica,
Svetiš ko lunica,

Gorše ko solnce po dni.»

5. « «Kedar greš v hirbart, koj pridi grede;
Bom pa en malo pogostila te,
Piti ti dobro dam,
Rajat te tudi peljam:

Juhe! Koj gvišno pridi.» »

(Rož.)

10. Zamorska kraljičina ga vabi.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Napája póbič kónjče trí
Oj pri sílnem mórjičí.
2. Ga zamerka kraljeva
Kraljiča zamorskega:
3. «Pridi pobič k meni ves,
Oj črez silno morjiče.»
4. « «Kak' bom prišel k tebi ves
Oj črez silno morjiče?
5. Po dni ne smem, v noči ne znam
Črez silno morje plavati.» »

6. «Ti bom poslala sveče tri,
Sveče tri zasukane.
7. Prva bo ti svetila,
Kedar v barko sedal boš;
8. Druga bo ti svetila,
Der po morji plaval boš;
9. Treča bo ti svetila,
Der v belo postelj legal boš.»
(Ziljska dolina.)

11. Ljubček pri ljubici.

1. Jaz¹ imám pa kónjča šímlastá,²
Dréve vés pojézdím gá
2. Črez tri gore, črez tri dole,³
Črez tri zelene travnike.
3. Da bi imel moj konjč medvedjo moč,
Da bi me nosil celo noč.
4. Konjč pred durce prileti,
Dečva se že prebudi.
5. Konjč prvobart zarezgeta,
Dečva je gor vstajala.

¹ Nazotljjal konjča bom moja,
Da dreve i. t. d.

² helega.

³ Črez tri gore, črez tri plane (vode),
Črez tri travnike pliberske.

6. Konjč drugobart zarezgeta,
Dečva po šteneah pricaplja.
7. Konjč tretjobart zarezgeta,
Dečva je durce odperala,
8. Z eno roko je odperala,
Z eno me je objemala.
9. Konjča je djala v štalico,
Mene pa v svetlo¹ kamrico.²
10. Konjču je dala čop sena,
Meni pa vinca sladkega.
11. Konjču je dala pšeničice,
Meni pa rudeče ličice.
12. Konjču je dala mal' ovsa,
Meni pa malo kovterca.
(Borovlje, Podgorjani, Podkrmos.)

12. Vasovanje.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Na ónej stráni dóbravé
Ena lépa zvézda svéti sé.
2. To ni lepa zvezdica,
To je dekliška kamrica.
3. Da bi skoraj nedel bil,
Da bi b'la že delopust,

¹ toplo. ² v kamro velbano.

4. Da bi konjča imel hrvaškega,
Da dreve ves pojezdim ga,
 5. Tja v dolino plajbersko,
Kjer imam mojo ljubico.
 6. Po celej dolini dižej gre,
Pri mojej dekleti jasno je.
 7. Po celej dolini luči ni,
Pri mojej dekleti so pa tri.
 8. Pred dur'mi gavje stavijo,
Meni k Minkici branijo.
 9. Jaz bom pa gavje koj podrl,
Minkine duri pa odprl.
 10. Že drobne tičice pojó,
Ki rumeno solnce vidijo.
 11. Jaz se k domu spravljal bom,
Rumeno solnce pa sijalo bo.
- (Rož, Podkrnos.)

13. Grlica.

(Čelakovsky I., 192; Vraz 192; «Kres» I., 275.)

1. Čěj si hódil, čěj si bíl
po noči,
Da si táko črévelcé rosíl,
Po noči, po noči?
2. Jaz sem bil v zelenem gozdeči,
Tam, kjer so te lepe grlice.

3. One imajo rudeče ličice
In narlepše rudeče žnabelce.
4. Lete grlice sem jaz lovil,
Sem pa vendar le eno dobil.
5. Ta ima narlepše žnabelce,
Noj najbolj rudeče ličice.
6. Leta grlica me rada ima
Noj midva bova vkupej živel.
(Na Zilji.)

14. Pri ljubici.

(Čelakovsky I., 194; Vraz 191.)

1. Ti moja deklina, lepo te jaz prosim
Za 'n birtih sena:
Da bom konjča nafutral, napojil,
Imam silno trudna.
2. Sem daleč prijezdil, črez tri planine,
Kjer tiči pojó,
Kukovca pa poje, da vse cengla,
Meni spati ne dà.
(Rož.)

15. Pravi pobič.

(Kuhač I., 225.)

1. «Sèm mi en póbič príletí,
Pred ókencó se náglasí.
Le kdó si tí, le kdó si tí,
Le káj si mí prinéssel?»

2. « «Prinesel sem ti črevljice,
Oj črevljice prav prajzaršče.» »
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
3. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
4. « «Prinesel sem ti štumfiče,
Oj štumfiče prav purgaršče.» »
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
5. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
6. « «Prinesel sem ti pantelče,
Oj pantelče, prav židaste.» »
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
7. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
8. « «Prinesel sem ti unterfat,
Oj unterfat, lep pavelnast.» »

- «Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
9. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
10. ««Prinesel sem ti volšpateč,
Oj volšpateč, lep landraršči.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
11. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
12. ««Prinesel sem ti burtašeč,
Burtah lep in kortonast.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»
13. «Sem mi en pobič prileti,
Pred okenco se naglasi.
Le kdo si ti, le kdo si ti,
Le kaj si mi prinesel?»
14. ««Prinesel sem ti paseč lep,
Paseč lep, prav zavcperšči.»»
«Le beži preč, le pojdi preč,
Saj nisi ti te pravi.»

15. «Sem mi en pobič prileti,
 Pred okenco se naglasi.
 Le kdo si ti, le kdo si ti,
 Le kaj si mi prinesel?»
16. ««Prinesel sem ti žvinkelco,
 Oj žvinkelco prav miglano.» »
 «Le beži preč, le pojdi preč,
 Saj nisi ti te pravi.»
17. «Sem mi en pobič prileti,
 Pred okenco se naglasi.
 Le kdo si ti, le kdo si ti,
 Le kaj si mi prinesel?»
18. ««Prinesel sem ti pintelč lep,
 Oj pintelč lep, prav zmodvani.» »
 «Le beži preč, le pojdi preč,
 Saj nisi ti te pravi.»
19. «Sem mi en pobič prileti,
 Pred okenco se naglasi.
 Le kdo si ti, le kdo si ti,
 Le kaj si mi prinesel?»
20. ««Prinesel sem ti rinčico,
 Oj rinčico prav sreberno.» »
 «Le pridi sem, le pojdi sem,
 Saj ti si moj te pravi.»

(Ziljska dolina.)

16. Pozni vasovalec.

1. Na nébu žé grmí noj blíska,
Póbič po pólji žvížga, píska.
Lé zažvížgaj, lé zapój,
Prišél boš gvíšno k mené nicój.
2. Prideš ti na okence,
Potrkaj na zelene polkice.
Kje si hodil, kje si bil,
Da te tako dolgo ni?
3. Dečva je na ganku stala,
Na svetle zvezde je gledala.
Zvezde grejo za goro dol,
Pobič vstani in idi mov.
4. Ljudje te bojo srečevali
In te bojo spraševali:
Kje si hodil, kje si bil,
Da si črevljice rosil?
5. Ti se jim takó odreci,
In prav hitro naprej teci:
Da si v zelenem gozdu bil,
Drobne ptice peti učil.
6. Kaj so to za 'ne ptičice,
Ki imajo rudeče ličice,
Lice rudeče, črne oči,
Pri takih pticah so kratke noči.
(Borovlje.)

Inačica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

Moj póbič dól po pólji gré,
 Mi lépo žvížga nój pojé,
 Mi lépo žvížga nój pojé,
 Gvišno príde vés k mené i. t. d.
 (Ziljsko.)

17. Izgovarjaj se ljudem.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Das Díenal ís aufstónden,
 Je zgóda v cérkev šva,
 Hót schön Ríngel gfúnden
 Na zelíenan trávnči.
2. Wenn die Lait di wern fragen:
 Čej si dečva bva?
 Must nur lai so sogen:
 Sen rožce trgava.
3. Wenn die Lait di wern fragen:
 Kaj boš rožce nucava?
 Must nur lai so sogen:
 Bon pušele vezava.
4. Wenn die Lait di wern fragen:
 Kaj boš pušele nucava?
 Must nur lai so sogen:
 Bon puebči dava ga.

5. Wenn die Lait di wern fragen:
 Čej pa dečva puebča maš?
 Must nur lai so sogen:
 V spodnjih Štajrah je doma.
 (Ziljsko.)

18. Ljubezen — bolezen.

(Kuhač II., 210.)

1. Déčva mí po gánku pránga,
 Oj po gánku drékšlaném.
2. Ona mi z rokami skleplje,
 Ko ji pobiča dolgo ni.
3. «Al' je šel on k drugim dečvam,
 Bèl le doma bolen leži?»
4. On pa ni šel k drugim dečvam,
 Tudi doma ne leži.
5. Pobič je na Nemško bandral,
 Pobič je na Nemško šel.
6. On je dečli pošto poslal,
 Da na Nemškem bolen leži.
7. «Pošlji mi Slovenka zdravje,
 Bèl mi pošlji belo smrt.» »
8. «Jaz ti belo smrt ne pošljem,
 Zdravje sama rada imam.
9. Je ti Nemka kraja dala,
 Naj ti Nemka zdravje da.»

10. « «Oj vi šentrane Slovenke,
Kako ste zanikerne.
11. Oj kako zlo hudo bolezen
Ste mi vi napravile.
12. Oj ti šentrana ljubezen,
Kaj ima ona za 'no moč,
13. Ven iz glavce sem jo spravil,
Ven iz srea ni mogoč.» »

(Ziljsko.)

19. Za ljubezen ni leka.

1. Šócej jé v Štot-Štájre bándral,
Tóvne pá bolén leží.
2. Meni pa pošte pošilja,
Enej mladej Brovljančici.
3. «Pošlji mi Brovljanka zdravje,
Bolj mi pošlji belo smrt.»
4. « «Belo smrt ti jaz ne pošljem,
Zdravje sama rada imam.
5. Ti je Nemka kraja dala
Naj ti Nemka zdravje da.» »
6. Te ferpantešne Brovljanke
Mor'jo biti dro lepe.
7. K' one tako daleč slovijo
Noter v nemške Štot-Štajre.

8. Za bolezen so renije,
Za ljubezen jih pa ni.

(Borovlje.)

20. Žrjav svari dekleta.

1. Oj sémenj lép, oj sémenj nóv,
Oj lépo nóvo žégnanjé.
2. Pobi pod lipo rajajo,
Mlade dečle napajajo.
3. Lepa ptica, lep žrjav
Vrh lipe je lepo zapel:
4. Dekličice, noričice,
Da pobom vse verjamete.
5. Po dni vas z vincem napajajo,
Po noči vam krence jemljejo.
6. Dečle pod lipico stojo,
Na žrjava govoro:
7. Le čaj, le čaj ti lep žrjav,
Ki si v zelenej lipi stal;
8. Mi bomo tebe dobile,
Vse lepo perje izpipale.
9. Da lih mi perje izpipate,
Da mi le leben šenkate.
10. Jaz v planino zletel bom,
Še lepši perje zredil bom.

11. Po planinah letal bom,
V ravno polje gledal bom.

12. Dečle se bojo plakale,
Zibike potakale.

(Rož, Podjunsko.)

1. Inačica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

Lep je ptič, pisan žrjav,
Ki je lepo pel, še lepše znal,

Da so ga vsi radi slišali
V celej Laškej deželi.

Dekličice, noričice i. t. d.

(Ziljska Bistrica.)

2. Inačica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

Kako je pel kaj, hud žrjav,
Ki je v zelenej lipi stal?

Dekličice, noričice i. t. d.

(Rož.)

21. Ptica svarí fante.

1. Stojí, stojí lípicá,
V lípici póje tíčicá: Kuku, kuku!

2. Pobiči, goljufíči,
Mlade dečle golfujete.

3. «Le tiho, tiho tičica,
Na steni visi flintica.
 4. Al' te mi pobiči vjemamo,
Ti vse perje vzemamo.»
 5. Da lih mi perje vzemate,
Da mi le leben šenkate.
 6. Jaz pa v zelen gozd ¹ zletim,
Spet novo perjiče zredim.
 7. Jaz spet bom prižana tičica,
Dečva nikdar več devičica.
 8. Jaz bom v gozdu spevljala,
Ti dečva boš sinka zibala.
- (Borovlje, Podjunsko.)

22. Moč ljubezni.

1. Stojí, stojí ravnó poljé,
Oj le póljé žégnanó.
2. Tam ne raste drugega
Kakor drevje leskovo.
3. Notre v sredi leskovja
Je pa uta zídlarska.
4. Tri dečle so tam smukale,
Tri lepe dečle knapovske.
5. Prelepo so sprepevljale,
So anzídlarja prenorile.

¹ obod.

6. «Moj oče so dro falali,
Da so me k menihom klajdrali;
7. Jaz pa menih bit ne mô,
Imam cveč žavbern ljubico.
8. Zapustil bom anzidlarco,
Pa pojdem v jamo knapovsko.»
9. Dečle imajo bele rokice,
Gor pa zlate rinčice.
10. Lepe zlate rinčice,
Ki je jim anzidlar kupil je.
(Borovlje, Ziljsko, Št. Jakob.)

23. Nežica se umori.

(Kuhač I., 180.)

1. Sém b'la stára sédem lét,
Sem hót'la íti v klóšter lép.
2. Ko še nisem vedela,
Kaj je ljubezen pobovska.
3. Sem b'la stara šestnajst let,
So me djali v klošter lep.
4. Ko sem Nežica že vedela,
Kaj je ljubezen pobovska.
5. Nežica v linici stoji,
Gleda v ravno poljice.
6. Kaj v ravnem polji delajo,
Al' plevajo al' ženjejo.

7. Vidi svojega ljubega,
Ki je rumeno pšenico sejal.
8. Kaj pravi mlada Nežica
Viši nuni klošterskej?
9. Odprite vrate klošterske,
Al' pa bom fercagala.
10. Kaj pravi mladi Nežici
Viši nuna klošterska?
11. Kdor si v klošter izvoli,
Nikoli iz njega rešen ni.
12. V tem v cerkev pozvoni,
Vse v kloštru na kor leti.
13. Kje je mlada Nežica,
Ki je vselej prva b'la,
Zdaj je še poslednje ni.
14. Kaj je Nežica storila?
Je zadeli pobča scagala.
15. Je vzela torej roženkranc,
Črez sredo ga pretrgala.
16. Kdor hoče, žebraj ga,
Jaz ne bom ga nikdar več.
17. Je vzela torej bukvice,
Črez sredo jih pretrgala.
18. Kdor hoče, beri jih,
Jaz ne bom jih nikdar več.

19. Zdaj moram Než'ca scagati,
Svojo dušo ferdamati,
Oj svojo dušo ferdamati.
20. Vse nune hitro nazaj leto
Gledat nje belo postljico.
21. Pa niso našle drugega,
Ko mrzle krvi kaple tri,
Ko je morala Nežica scagati.
(Kotmaravas, Ziljsko.)

24. Prepir in sprava.

(Vraz 190; «Kres» I., 275.)

1. Eno póšto sem slíšal,
Sem žalosten stál,
Ki bom móral ostáti
Le lédik — stanú.
2. Sem mislil, sem žinjal:
Kaj bom si začel?
Ali pojdem k žovnirjem,
Ali bodem jo vzel?
3. «Ne hodi k žovnirjem,
Bo škoda za te,
Boš videl, moj pobič,
Bo grevalo te.»
4. ««Kaj grevalo bo me,
Ko sem preboren za te,

- Te druge imaš pobe,
Se sramuješ mene.» »
5. «Koj verji mi, pobič,
Prav rada te imam:
Bom ti pušelje storila,
Po njega pridi sam.
6. Koj pridi, koj pridi,
Boš videl saj sam,
Kaj jaz za 'ne rožice
V garteljnu imam.
7. Oj pridi koj gvišno
Noj vtrgaj eno,
Katera narlepša,
Narljubejša bo.»
- (Zvrhnji Rož, Žabnice.)

25. Sprava s prvo ljubico.

(Janežič 6; Kuhač II., 72.)

1. Kjé si Néžicá¹ domá,²
Dá te níkdo né pozná.
2. Jaz sem pa le tam doma,
Kjer teče voda izpod ogla.

¹ Dečva moja i. t. d.

² Voda teče, da vse cinglja
Izpod ogla mirnastega.

Tam se je dečva umivala,
Zraven na me se spominjala.

3. Voda teče, da vse žvenklja,
Ali žene mlinska kamna dva.
4. Tam se ne melje drugega,
Ko ljubezen najina.
5. Tam se je dečva umivala,
Svetle solze pretakala.
6. Svetle solze pretakala.
Mene se je spominjala.
7. «Prej ko pojdem k poroki,¹
Prej še pojdem k ljubici.
8. Prej ko jo zapustil bom,
Tribarti jo še kušnil bom.
9. Lepo jo zahvalil bom,
Na oscet jo povabil bom.»
10. «Na tvojo oscet priti ne mô,
Tvoja oscet zlo čudna bo.
11. Tebe k poroki popeljejo,²
Mene v črno prst zasipljejo.
12. Kedar prideš na britof žegnani,
Poglej na grobič zeleni.

¹ Prej ko pojdem k spovedi
Prej še pojdem k ljubici.

² Tebe k poroki peljejo,
Mene k pogrebu ponesó.

Tebe bojo poročali,
Mene v črno prst zasipali.

13. Tam je ljubezen najina
Brez uržeha razšajdana.
14. Si rajtal, da druge štimam,¹
Pa le tebe pri sreci imam.» »
15. «Tri babe so k meni stopile
So grdo te zatožile.»
16. ««Kdor me tožuje, nima prav,
Nikoli sreče ne bo imel.
17. Bog daj vsem vernim sveti raj,
Tem pustim babam ga ne daj.» »
18. «Oh zdaj pa vem, kje si doma,
Moje srce te spet spozná.
19. Zdaj dam nazaj ti srček moj
In na vselej ostanem tvoj.»

(Povsodi.)

¹ Razšajdali so jo hudi ljudi,
Hudi ljudi in babe tri;

Na tratici so klafale,
Najino ljubezen razdirale.

Ali :

So pri mraku okol' letale
Noj najino žlahto zrajtale.

Ali :

Kdo bi le bil razšajdal jo,
Ko tri babe kvaterne,
So pri mraku letale,
So nama žlahto zrajtale.

26. Očita mu nezvestobo.

1. En lep gártelec bóm skopála,
Róžmarín bom nóter sejála.
Rásti, rásti róžmarín,
Da bóm naredíla pušelje z njím.
2. «Rožmarin je že zelena;
Boš naredila pušelje mena?»
«Še storila ti ga bom,
Poslala pa ti ga ne bom.
3. Jaz bi pušelje že poslala,
Ti ga je pa že 'na druga dala,
Jaz pa tega ne strpim,
Še rajši tebe zapustim.» »

(Šmarjeta.)

27. Izbira si drugega.

1. Né kaj sem zvédel nóvegá
Od mójega deklíča zaljúbljenegá,
Da óna si 'zbíra drúgegá,
Za mé se ne mára nič véč.
2. Po garteljči je španceirala,
Rožice si je nabirala:
Rozenkravt, nageljč, rožmarin,
«Iz teh ti jaz pušelje naredim.»

3. « «Ko mi boš pušelje delala,
Z rudečo žido povijala,
Le tiho stori ljubica,
Da ne bojo zvedeli mamica.
4. Le tiho stori ljubica,
Da ne bojo zvedeli mamica,
Da ne bojo zvedeli drugi ljudje,
Da nisem za tvoje srce.
5. Zdrava ostani ljubica
In tvoja bela postljica,
Sam Bog ti obvari dušo in telo,
Zdaj mene več k tebi ne bo.» »
(Bela pri Kapli, Šmarjeta, Št. Jakob.)

28. Nova ljubezen.

1. Káj je nicój za 'n lép večér,
Lép večér, ena svétla nóč.
2. Mesenc pa sije celo noč,
Zaspati meni ni mogoč.
3. Jaz pojdem klicat španiča,
Da nicoj ves kam pojdeva:
4. Črez tri gore, črez tri dole,
Tam, kjer je moja dekle.
5. Oba po polji prangava,
Zažvižgava, zapojeva.

6. Oba pod gankič prideva
In jo gori pokličeva.
7. Ona se hitro prebudi
In se nama naglasi.
8. Ona strpeti ni mogla,
Je na gankič pritekla.
9. Ona je naju barala:
Čej sta oba poprej bla?
10. Oba bi ti dro povedala,
Ti bi se preveč prestrašila.
11. Oba sva pri drugej dečli bla,
Dreve spet k njej pojdeva.
12. Dečva podaj mi belo roko
Noj rinčico te sreberno.
13. Noj rinčico te sreberno,
Oj dečva, kar za zlo.
14. Bom jo tistej dečli dal,
Ktero sem si sinoči zbral.
15. Tičice lepo pojo,
Ki pobiča poglajtujejo.
16. K enej drugej dečli gre
In jej rinčico nese.
(Borovlje, Podkrnos, Kanalsko, Podjunsko.)

29. Ljubček pride po prstan.

1. Jaz bi 'mél pa dréve vés ití,
Pa méгла na jézerú leží.
2. Oh prosite, babice, Bogá,
Da bi šla meгла od jezera.
3. Prosile so babice Boga,
Šla je meгла od jezera.

.

.
4. Ko je ladjico na vodo djal,
Noter je dve baklji vžgal.
5. Ladjica po jezeru plaví,
Dečva pa v višji lini stoji.
6. Ko je ladjica h kraju prišla,
Je dečva k jezeru tekla.
7. On pravi: Daj zad mi rinčico,
Ki v spomin sem dal ti jo.
8. Ko je ona to zaslišala,
Se je močno prestrašila.
9. Ona se prime za svoje lase
In se vrže na črne tle.
10. Prosim vas, vi španinje,
Ne 'mejte 'z daleč lubeje.

(Ob Celovškem jezeru.)

30. Prstan je vzela nazaj.

(Odlomek.)

1. Dečva je rínčicó nazáj bodrála
Sinóči glíh o pólnočí.
2. Ona mi je srčice zažgala,
Mi zdaj s plamenom gori.

(Borovlje.)

31. Zapuščeno dekle zdihuje.

(Kuhač II., 65; Janežič 73.)

1. Jé pa sinóči slánca pádla
Ná zeléne trávníké,
Jé vso tráv'co pómoríla,
Vsé te žláhtne róžicé.
2. Al' meni pa ni za rožice,
Da je glíh slana vzela je,
Meni je le za mojega poba,
Ki je sedaj zapustil me.¹
3. V sredi mojega srca
Ena rožica cveti.
Ali jej jaz ne bom prilila,
Ona gvišno obleti.²
4. Kaj jej bom prilila,
Ko nimam vinca ne vode;

¹ Ki pustiti rajta me.

² Obledi, ali: Se mi gvišno posuši.

- Zato jej bom prilila
 Moje svetle solzice.
5. Zato jej bom prilila
 Moje svetle solzice,
 Ko sem jih tedaj stočila,
 Ko je pob zapustil me.

(Povsodi.)

32. Žalovanje.

(Janežič 15; «Kres» I., 35.)

1. Vse je veselo, kár živí,
 Móje srcé nikóli ní.
2. Moje srce je ranjeno,
 Da ne bo več ozdravljeno.
3. Tedaj bode ozdravljeno,
 Ko bo v črno zemljo spravljeno.
4. Vse bom pobrala, kar imam,
 In pojdem dalej kam drugam.
5. Pojdem na goro visoko
 Noter v puščavo samotno.¹
6. Tam notre bom prebivala,
 Svoje srce ogrevala.
7. Nosila bom bele roke,
 Točila bom svetle solze.

¹ zidlarsko.

8. Gledala bom ravno polje,
Ravno polje, črno ¹ morje.
9. Po morji plava barkica,
Na barki pa banderica.²
10. Tam se pa vozi pobič moj,
Obljubil mi je zakon svoj.
11. Obljubil mi je prstan zlat,
Zlagal se je kakor en tat.
12. Oh žalost, žalost prevel'ka,
Še hujši živa, ko mrtva.
13. Mrtvo pokoplješ, je pa ni,
Se živa vlačí pred očmi.

(Rož.)

33. Prepozno kesanje.

1. Tá pijánost jé nemárnost,
Vél'ko póbov zápeljá.
2. Je še mene zapeljala,
Mene poba mladega.
3. Sem pa pobič se vpijanil,
Nisem imel več pameti.
4. Dečli sem jaz kljubu storil,
Sam sebi pa k žalosti.

¹ plavo.

² Po morji plava barkica
Z zelenjem omalana.

5. Nisem hotel špane bogat'
In pa mojo mamico.
6. Zdaj bom moral jaz marširat'
V to deželo ogersko.
7. Nisem hotel jaz ležati
Doma na belej postljici.
8. Zdaj bom moral vahto stati
Na tej granici ogerski.
9. Kdo bo, dečva, tebe troštal,
Ko te jaz zapustil bom?
10. «Mene bojo tiste tičice,
Ki pod nebom frkajo.»
11. Kdo bo tebe, pobič, troštal,
Ko me ti zapustil boš?
12. «Mene bojo tiste ribice,
Ki po morji plavajo.
13. V žovti tisti ogenj,
Tisti bode pa moj zvon.
14. Pred da bode trikrat vdaril,
Že za gvišno mrtev bom.»
(Škofiče, Rož, Podkrnos.)

34. Prvi ljubček — je bil gorši.

1. Sólnce žé za góro gré,
Tó je móje véseljé.
Jaz pójdem bárat ljúbicó,
Kakó jej lé kaj gré.

2. «Oh, kaj je tebi ljubica,
Da si tako žalostna?
Al' mar prvi šocej tvoj
Pri srci tebi še leži?»
 3. ««Oh moj te prvi šocile
Je bil bel inoj rudeč.
Njega rudeče ličice
So bile ko kri in mlekice.
 4. Pred mojega prvega šoceja
Ga ne bo nikoli več.
Z njim sem po semnjih hodila,
Sem bele birtiše nosila.
 5. Z njim sem po semnjih hodila,
Sem bele birtiše nosila,
Zdaj jih bom pa zrezala,
Ko bom plenice nucala.» »
- (Borovlje.)

35. Nezvesta ljubica.

(Kuhač III., 331.)

1. Kúkovcá mi nósi líst,
Nótre drúgega né stojí:
(Kuku ti dralala.)
 2. Da moja ljubica druge ima.
Al' jih ima, pa naj jih ima.
 3. Al' jaz pobič za kaj bom,
Drugo ljubico dro dobom.
- (Ziljsko, Borovlje.)

36. Nezvesta ljubica.

1. Eno déčvo sém jaz ljúbil,
Kí je bíla fówš srcá.
2. Ona je zmirom tako djala,
Da ima koj mene samega.
3. Sedaj jo pa ferata djanje,
Ko bo skoraj zibala.
4. So tri jabolke rudeče,
Na sredi so pa vse gnjile.
5. Take ste pa vi deklete,
Ki imate fovš srce.

(Borovlje.)

37. Nezvesti ljubček.

(Iz Jarnikove in Vrazove zapuščine.)

1. Káj mi lípica précvetúješ,
Dér mi sádja né nesésš?
2. Jaz pa lipica precvetujem
Vsem veselim pobičem.
3. Delam jim 'no hladno senco,
Vsem veselim pobičem.
4. Kaj mi pobič pod lipico skačlješ,
Der mi nimaš ljubice nič.
5. Jaz imam dro lepo ljubico,
Je pa stanu ubogega.

6. Kedar mi dečva to zasliši,
Hitro mi je movka šla.
7. Se je v kamro zaklenila,
Oj v to kamro velbano.
8. Oje, joje moja glava,
Oh moje žalostno srce.
9. Saj na svetu ni človeka,
Da bi mogel potroštati me.
10. Tu sem mi pa pride pobič,
Oj le pobič lep in mlad.
11. «Odpri mi dečva kamro,
Kakor je navada tvâ.
12. Kam si dečva ključe skrila,
Oj od kamrice tvoje,
13. Da jih pobič tako iščem,
Vendar nič ne najdem je.»
14. «Jaz pa ključe nisem skrila,
Ključiči so pa dro še tam.
15. Pa od moje kamre duri
Se ti nič več ne odpro.
16. Da sem jaz lih borna dečva
In tudi le od gmajn ljudi,
17. Tolkaj vendar sem štimana,
Ko štiman si pobič ti.
18. Išči ti le tvojo gliho,
Jaz pa nisem gliha tvâ.» »

38. Nezvesti ljubček.

(Kuhač II., 211; Vraz 193.)

1. Tu mí stojí ena tráticá,
Oj lépa zeléna tráticá.
2. Na trati lepa lipica,
Oj lepa zelena lipica.
3. Pod lipico stojo pobiči,
Oj vsi veseli pobiči.
4. Si nove rate skladajo,
Kam dreve k dečvam pojdejo.
5. Gre vsači k svojej ljubici,
Noj jaz pa k mojej deklici.
6. Gre vsači k svojej ljubici,
Noj jaz pa k mojej Minkici.
7. Bom pustil Minki sineka,
Bom potem šel na bandranje.
8. Minka je za lipico stala,
Je pobičem poslušala.
9. Minka hitro movka gre
Inoj kamrico zapre.
10. Tu sem mi pa pride pobič,
Oj dro pobič lep in mlad.
11. «Odpri mi dečva kamrico,
Oj poslednjibart nicoj.
12. Da bom še enbart videl
Tvojo belo postljico.

13. Bom potem šel na bandranje
Daleč črez ravno polje.
14. Le to te prosim Minkica,
Da ne žinjaš več na me.»
15. « «Jaz ne nucam sineka,
Ti pobič pa ne bandranja.» »
16. «Saj jaz nisem tebe menil,
Oj le španinjo tvojo.»
17. « «Ali ti nisi mene menil
Ali le španinjo mojo,
18. Potem pa mene ti zapusti,
Pa koj k španinji idi.» »
19. «Oj ti prekleti špani,
Da ti vsaj povejo vse.»
20. « «Niso špani mi povedali,
Sem le sama slišala.
21. Sem za lipico stala,
Sem vse dobro slišala.» »

(Ziljsko.)

1. Inačica.

1. Stoji, stoji Ljubljania,
Oj Ljubljania dolga ves.
2. Na sredi Ljubljanice stoji
Ena lipa zelena.
3. Pod zeleno lipico
Stoji miza pisana.

4. Okoli mize pisane
Pa dvanajst lepih pobov je.
5. Pobiči v mislih imajo,
Kam dreve ves pojdejo.
6. Vsači k svojej ljubici,
Jaz pa k mojej Uršiji.
7. Kaj mi te Hanzelj pravi,
Oj te Hanzelj ofertni?
8. V en špot jo bom pripravil,
Potem pa bandral bom i. t. d.

(Borovlje, Podkrnos.)

2. Inačica.

1. Lepa je Ljubljana,
Ljubljana nova ves.
2. Tam stoji pa lipica,
Oj zelena lipica.
3. Pod lipico je miza,
Na štiri vogle vrezana.
4. Okoli pobiči sedô,
Pobičev pa dvanajst je.
5. Med njimi je pa Hanzej,
Oj te Hanzej ofertni.
6. Oni v mislih imajo,
Kam dreve ves pojdejo i. t. d.

(Št. Jakob.)

39. Vojak in ljubica nezvesta.

1. Ura bíje štíri,
Se déčva véselí:
Moj šócej k méni príde,
Se sábljicá svetlí.
2. V cimerč noter stopi,
Pogleda me ostro:
Jaz njemu grem nasproti
Z mojo pravo rokico.
3. Tosej se dol vsedi
Na mojo pravo stran,
Potlej mi pa povedi,
Kak je žovnirski stan.
4. Jaz bi se dro vsedel
Na tvojo pravo stran,
Ko bi jaz za resno vedel,
Da sem jaz pobič sam.
5. Pa tam klobuček vidim
Drugega pobiča,
Zatorej jaz koj pojdem,
Ker dečva me goljfa.
6. Sabljica ta svetla
Se bo zasukala,
In tebe bo posekla,
Ti dekle goljufasta.

(Škofiče.)

40. Nezvesto deklico je zasačil.

1. Šé le nóč storíla sé,
Sem stópil ná goríco,
Sem slíšal póba drúgegá,
Ki je mójo déčvo klícal.
2. Jaz sem sam pri sebi djal:
Jaz bom to dečvo skušal,
Al' si bo drugega držala,
Jo bom pa jaz zapustil.
3. Sem komaj malo po vrtu šel,
Sem pa že slišal duri,
Duri so se odpirale,
Tantre je bil že drugi.
4. «Dečva, dečva, dečva moja,
Ali spiš bèl si zbujena,
Ali imaš tantre poba drugega,
Da se ne mevdaš nama.»
5. «Jaz nimam poba drugega,
To hočem zapriseči,
Boli, boli me glavica,
Bom morala kmalu vmreti.» »
6. «Midva sva pa dva arcata,
Te hočeva ozdraviti
.
.»

7. Španič bo tam zraven stal,
 Spoznavljal bo bolezen,
 Jaz bodem pa ozdravljaj te,
 Ozdravim te gvišno resen.

(Podgorjani.)

41. Ljubček odpotuje.

1. «Kám ti pobándraš,
 Ti bándrovčič mój?»
 « «Dóli na Štájerskó
 Próti Drávicí;
 Ali pójdeš Mícká z menó?» »
2. «Kaj bova pa jedla,
 Ti bandrovčič moj?»
 « «Bele žemljice
 Noj pomarankice;
 Ali pojdeš Micika z meno?» »
3. «Kaj bova pa pila,
 Ti bandrovčič moj?»
 « «Sladko vinčice
 Noj razoljice;
 Ali pojdeš Micika z meno?» »
4. «Čej bova ležala,
 Ti bandrovčič moj?»
 « «Gori na štalici
 Na rženi slamici;
 Ali pojdeš Micika z meno?» »

5. «Kaj bova odela,
 Ti bandrovčič moj?»
 ««Jaz tvojo suknjico,
 Ti mojo jopico;
 Ali pojdeš Micika z meno?»»
 (Borovlie, Podjunsko.)

42. Črez morje.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Póbič séka smréke trí,
 Póbič séka smréke trí?
 Oj o pólnočí,
 Kó vse trédno spí.
2. Žagar žaga dilice,
 Tišlar puva barkico.
3. Pobič bode barkal se,
 Oj črez silno morjiče.
4. Bom vzela, mati, pobiča,
 Al' je za vas, pa vzamem ga.
5. Al' ni za vas, je pa za me,
 Da bode ležal pri mene.
6. Tišlar bo delal zibico,
 Notre se bo zibal sinek mlad.
7. Dečva bo prižgala sveče tri,
 Dečva bo prižgala sveče tri.

8. Z edno bo si svetila,
Ko bode v barko sedala;
9. Z drugo bo si svetila,
Ko sinka bo povijala;
10. Z trečo bo si svetila,
Ko bode v postelj legala.

(Ziljsko.)

43. Vlačuga.

(«Vodnikov Spomenik» 180; Kuhač II., 265.)

1. «Jaz pójdem póbič fríšno v žóvt.»
«Jaz pójdem déčva za tebó.» »
2. Pavka prvič zapoje,
Lenka, že gori vstaja.
3. «Lenka, ne hodi za meno,
Boš masa hudo imela.
4. Daleč midva porajžava,
Še vinca ne bova pila.»
5. Pavka drugič zapoje,
Lenka že pokeč vkup spravlja.
6. «Lenka ne hodi za meno,
Boš masa hudo imela.
7. Daleč midva porajžava,
Še kruhka ne bova imela.»
8. Pavka tretjič zapoje,
Lenka že na konjca seda.

9. « Lenka, ne hodi za meno,
Boš masa hudo imela.
10. Daleč midva porajžava,
Še vode ne bova imela.
11. Še vode ne boš imela,
Da bi svojega sinka umila.»
12. Prideta k morji rujavemu,
Čir dečle noter mečljejo.
13. « «Joj, naprej ne smem, nazaj ne znam,
Bom morala tu konec jemati.» »

(Ziljska dolina.)

44. Zvesta bom ostala.

1. Kár sem póbič jáz prirájžal,
Só minúle léte trí,
Kedár to rájžo prémišljújem,
Solzéne só moje očí.
2. Sedaj pobič jaz pa pojdem
Iz tega kraja na Tirol,
Tebe dečva sem navajen,
Pozabil te ne bom nikol'.
3. Žavber dečle sem navajen,
Žalostno srce zares:
Jo bom moral prepustiti
Le tem drugim španom črez.

4. Kedar jaz po slovo pojdem,
Tedaj naj več bom prestal.
Pa še prej da jo bom zapustil,
En zlat prstan jej bom dal,
5. Da ga bo za slovo imela,
Da sem jaz nje pobič bil,
Da sva lih skupaj ležala,
Sem jej krenčič koj pustil.
6. «Dober večer, dečva moja,
Tebi umšam lahko noč.
Zdaj pa zdrava ti ostani,
Mojemu srcu druga pomoč.»
7. ««Da ne boš mene pozabil,
Saj te grivalo ne bo,
Zvesta tebi bom ostala,
Drugega poba imeti ne mô.»»

(Šmarjeta, Podgorjani.)

45. Zvesti ljubček.

1. Sém sinóci pri décli bíl,
Mé je pá patról dobíl.
2. «Pob, al' te šege dol ne boš djal,
Jaz te bom k žovnirjem dal.»
3. ««Jaz te šege dol ne dem,
Še rajši bodem jaz žovnir.

4. Imam pa dečvo žavberno,
Še sebo popeljem jo.
5. Jaz bom pa tam na vahti stal,
Dečvo bom pa v cimere djal.
6. Po cimru bo špancirala
Najine gvante cirala.»»
(Šmarjeta.)

46. Slovo in konec ljubezni.

(Kuhač II., 53.)

1. Bárkicá je spúvaná,
Od krája préč odtisnjená:
Oh od krája préč,
Oh od krája préč,
Nazáj pa nikóli véč.
2. Barka začne plavati,
Dečva začne jokati:
«Oh ne joči več,
Oh ne joči več,
Ki ne pomaga nič.
3. Kaj sem pobič tebi djal,
Ko zadnjič sem pri tebi spal:
Oh ne vdajaj se,
Le počaj na me,
Jaz gvišno vzemam te.»»

4. « «Jaz pa čakati ne mô,
 Imam masa hudo mačeho.
 Jaz se vdala bom,
 Se možila bom,
 Tebe zapustila bom.» »
5. «Tam stoji zdaj lipica,
 Sva z mojo ljubico rajala,
 Tičice pojô,
 Rožice cvetô,
 Najina ljubezen v kraji bo.»

(Ziljsko.)

Inačica.

(Janežič 76.)

1. Je barkica od kraja šla,
 Dečva je zajamrala i. t. d.
2. Dečva, kaj veš, kaj sem pobič djal,
 Ko sem tam za zglavjem stal:
 Oh ne vdaj se še,
 Oh ne vdaj se še,
 Počaj eno leto, dvi na me.
3. Jaz pa čakati več ne mô,
 Imam prehudo mačeho,
 Bom koj vdala se,
 Bom pustila te,
 Ti pa ne žinjaj več na me.

4. Čir sva oba lani rajala,
 Že raste letos pumpava:
 Tičice pojô,
 Rožice cvetô,
 Za me veselja več ne bo.

(Po vsem Rožu)

47. Slovo.

1. Sinóči sem dóbil písmicé
 Od móje práve ljúbicé,
 Dá bi imel dréve k njej vés ití,
 Tróštovát nje révno srcé.
2. «Kaj tebi fala ljubica,
 Da si tako žalostna,
 Tebi se že na očeh pozna,
 Da si se jokala.»
3. «Jaz se še nisem, še le bom,
 Jaz se še nisem, še le bom,
 Jaz se še nisem, še le bom,
 Ko tebe več vid'la ne bom.»
4. «Saj si meni obljubila,
 Da boš koj mene ljubila,
 Komaj bom storil marša dva,¹
 Imela boš že drugega.

¹ Zdaj pa vidim pobič sam,
 Da sem bil zapeljan.

5. Jaz bom v Celovci ¹ vahto stal,
 Tam ² bom si drugo ljubico zbral,
 Jaz ne bom mislil več na te,
 Ti pa še menj na me.
6. Kaj pa to za 'n pušeljce bo,
 Ko po zimi rože ne cvetô.
 Púseljce mora biti plav,
 Ko bom slovo jemal.»

(Po vsem Rožanskem in Podjunskem.)

48. Slovo.

(Kuhač I., 319.)

1. Mójá déčva dáj mi púseljce
 Ná to rájžo žalostnó.
2. «Kako bom ga tebi dala,
 Jaz sem sama žalostna.
3. Moj židani facanetelj
 Polhen je krvavih solz.
4. Ali vendar ti ga bodem dala
 Iz rozmarina nemškega,
5. Iz rozmarina nemškega,
 Iz nagelna rudečega.

¹ v Ljubljani.

² Pri tebi bo že drugi spal.
 Ti pa ne žinjaj več na me,
 Jaz pa še menj na te.

6. V židico ga bom zavila,
V eno rudečo židico.
7. H klobuku ga ti bom pripela
Z eno srebrno medenico.»
8. Jaz pa že naprej porajžam
Črez tri planine zelene.
9. Črez Kanalsko, črez Špitalsko
In črez Oberštajersko.
10. Tam me bojo ljudje prašali:
Kdo je tebi tak pušelje dal?
11. Dala mi ga je moja dečva,
Lepa mlada Kanalka.
12. Te šmentane Kanalke,
Kako one daleč dišô.
13. Niso lepe ne bogate,
So pa frajndlih besedi.
14. Nemka ima pet tavžent,
Še ne mara nikdo za njo.
15. Kanalka pa, ki ima pet rajniš,
Se pa še pipljejo za njo.

(Ukve.)

49. Spominja se ljubčeka.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Zakáj mi rásteš ti róžmarín,
Kó jaz tébe núcat' ne smém?

2. Pri mojem sreču mi moj sin spi,
Kjer še nikdo za nja ne ve.
3. Moj ljubi je ražjal tja za Vin,
Moje misli grejo vse za njim.
4. Jaz mu bom en cedelc pisala
In ga bom za njim pošiljala.
5. Če ga ne bodem nikoli več videla,
Saj ga bodem iz pisma slišala.
6. Moj ljubi je en frišen žovnir,
Od vseh teh višjih oficir.

(Ukve.)

50. Zdihovanje po ljubčeku.

(Janežič 37.)

1. Póbi k žovnírjem pójdejó,
Dekléte pá povécejó.
2. «Zajtre prav zgodaj vstala bom,
V Celovec se peljala bom.
3. Pred havptmana stopila bom,
Za pobiča ga prosila bom:
4. Al' mi ne daste pobiča,
Bom gvišno sirota scagala.»
5. Havptman djal je jej tako:
««Da pobič tvoj nikoli ne bo.»»
6. «Ne bo prišel mi pobič zad,
Se bom jokala noč in dan.

7. Minulo je že sedem let,
Kar sem naredila pušeljce lep.
8. Iz nagelna te belega,
Iz mojega srca poštenega;
9. Iz nagelna te plavega,
Iz mojega srca pravega;
10. Iz nagelna rudečega,
Iz mojega srca gorečega.
11. Te pušeljce je že obletel,
Moj pobič je na vojsko šel.
12. Moj pobič je na vojsko šel,
Ne bode več nazaj prišel.»

(Leše.)

Inačica.

1. V Celovci lepo godejo,
Deklete se pa jokajo:
2. Oj sijaj, sijaj solnčice
Na moje drobne srčice.
3. Zakaj bi se ne jokale,
Pobrali so nam šoceje.
4. V nedelje jutro vstala bom,
V Ljubljano se podala bom.
5. Pred havpmana stopila bom,
Za šoceja prosila bom.
6. Havpman je pa tako djal,
Je svitli meč v rokah držal:

7. Jaz šoceja ne morem dat',
On je eveč en fajn soldat.
8. Puško bo on na ramo djal,
V vojsko se bo on podal.
9. Sabljica je že zbrušena,
Ti boš pa zapuščena.
10. Kuglica je priletela,
Šoceja v srce zadela.
11. Šocej mrtev obleži,
Dušo Bogu izroči. (Podjunsko.)

51. Zvesta deklica.

(Janežič 30; Kuhač III. 158.)

1. Stojí gártelč zágrajèn¹
Z rudéčo žído zápletèn,
Pólhen rózie násajèn.
2. Notre je dečva prangala,
Se z rožicami zgovarjala.
3. Rasti, rasti rožmarin,
Druge rože tudi z njim.
4. Notre raste lilija,
Kakor je moja ljubica.
5. Tosa pride lep žovnir,
Lep žovnirski oficir.

¹ Stoji tam vrtič zagrajen,
Z rumenimi rožami nasajen.

6. «Ljuba dečva, cartana,¹
Daj mi malo pušeljca.»
7. «Je že minulo sedem let,
Ko sem naredila pušeljc lep.
8. Pušeljc je že obletel,
Moj pobič je k žovnirjem šel.» »
9. «Tvoj pobič je na vojsko šel,
Ne bode več nazaj prišel.
10. Saj sem jaz tam zraven stal,
Ko je tvoj pobič glavico djal.
11. Jaz sem klobčič nja pobral
In sem si ga na glavo dal.²
12. Ali nimaš dečva drugega,
Imej mene za pravega.»
13. «Sedem let sem čakala,
Sedem let bom žalovala.
14. Bom kupila suktnjo židano,
Jo dala v cerkev žegnano.
15. Se bojo meše rihtale
Za mojega pobiča noj za me.» »
16. «Si bila mi zvesta ljubica,³
Zdaj boš mi žena zakonska.»

(Leše, Ziljsko.)

¹ Dobro jutro, deklica,

Mi boš kaj dala pušeljca?

² In njemu ga pod glavico djal.

³ Lepo zahvalim, deklica,

Da si tak dolgo zvesta bilá.

52. Žalovanje po umrlem ljubčeku.

(Šafařík, Národopis 167.)

1. «Póbič mój je šél v planíno
Stréljat čúdno vsó zveríno.
2. Al' ga bo zverina vjedla,
Kaj bom dečva pobiča imela.»
3. Srečata ga dva medveda,
Ki sta pobiča vjedla.
4. Dečva je v potoku prala,
Je pritekla voda vsa krvava.
5. Še en malo je dečva prala,
Klobčič že pred njo priplava.
6. Klobčič pa je že poznala,
Ki je žogice mu delala.
7. Še en malo je dečva prala,
Pobič že pred njo priplava.
8. «Oje, joje moja glava,
Kam bom dečva pobiča djala.
9. V gartelč bom ga pokopala,
Rože bom po njem sejala.
10. Kedar bom dečva rožice plela,
Pobiča bom v žinji imela.

(Ziljsko.)

53. Ne obetajte.

(Kuhač II., 84.)

1. «Štímicá vpíje, štímicá gré;
To jé lih táka štímicá,
Kákor mójega póbičá,
Mójega póbiča prívegá.»
2. ««Odpri dečva kamrico,
Kakor je bla navada tvâ.»»
«Kaj ti bom odpirala,
Ko te dečva ne poznam.»
3. ««Kaj bi me dečva ne poznala,
Ko sem bil prvi pobič tvoj.»»
«Kako bi to mogoče bilo,
Da bi ti moj pobič bil?»
4. Ko je že minilo sedem let,
Sedem let, osmega pol,
Ko je moj pobič pokopan,
Noter v črno zemljo djan.»
5. ««Le povohaj mojo roko,
Kako po zemlji mi diši.
Kako bi ne dišala,
Ko je sedem let v grobi ležala.
6. Je sedem let v grobi ležala,
Sedem let, osmega pol.
Kaj si mi obljubila,
Da ne boš drugega ljubila?»

7. Sedaj pa vendar drugega imaš,
Mene nič več ne poznaš;
Jaz sem obljubil vzeti te,
Te nisem vzel, sem prej umrl.
8. Zato me zemlja noče imeti,
Me črviči nočejo snesti:
Zato sem moral sedaj vstati,
Pa s tebo se zglihati.» »
9. Ne obljubujte pobi dečvam
Ne po noči, ne po dni:
Ne obljubujte dečle pobom,
Ne po noči, ne po dni.

(Ziljsko.)

54. Ne hodi na Laško.

(Odlomek.)

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Krámar je zjútraj zgódaj vstál,
Goré je klícal ženó svojó,
2. Ženo svojo, lepo mlado:
Le gore vstani, kramarca.
3. Kramarca se mi izgovori,
Ki na beli posteljci sedi:
4. Kaj bom gore vstajala,
Saj ne bom s tebo rajžala:

5. Ne hodi kramar v Pergamo,
Tama so masa hudi ljudi,
6. Še hujši žene ko moži,
Tebe pa kramar vbijejo

.
.

(Ziljska Bistrica.)

55. Nezvesta žena.

(Kuhač III., 59.)

1. Žámer mí črez Túre búra,
Žámer lép, žámer mlád.
2. Kedar mi žamer mov pribura,
Lepo vrišče noj poje.
3. Naproti mu priteče mati,
Ki je prava mati nja:
4. Kaj pa si žamer tak' vesel,
Da tak' vriščeš noj poješ?
5. Ko so doma take težave,
Da jih zgruntati ni mogoč.
6. Prišli so trije vandrovcí,
So ti peljali ženo preč.
7. «Hitro mi osedlajte konjča,
Hitro konjča frišnega,
8. Da ga daleč bom pojezdil
K temu birtu novemu.

9. Kedar jaz pa k birtu pridem,
Našel bom ženo mojo.»
10. Sedela je žena zaročena
Med temi tremi vandrovei.
11. «Komu pa sina si izročila,
Tvoje dete majheno,
12. Tvoje dete majheno,
Ki pod srcem ležalo je?»
13. ««Jaz sem pa dete izročila
Tvojej starej materi.»»
14. «Pa podaj mi žena roko,
Tvojo pravo roko to.»
15. Kedar žena roko podala,
Odseka jej to roko preč.
16. To imaš pa žena leco,
Zdaj pa hodi z vandrovei.

(Ziljska Bistrica.)

56. Kazen nezvestobe.

1. Prijézdilí so Túrki trí,
Na bélih kónjih só sedéli,
So sábljicé zlo súkali,
Trí déčle só iskáli.
2. Prijezdijo v prvo ves,
Preiščejo vse črez in črez,

- Pobarajo tega, on'ga,
 Ali on te dečle kaj pozna.
3. Ko dečle ne dobojo,
 Strašno v konje becnajo,
 Obrnejo se v skok nazaj
 In jezdijo v drugi kraj.
4. Tam najdejo vse dečle tri,
 Ki so jim utekle v sredi noči;
 So sabljice zasukali
 In glavice jim odsekali.
5. «Oh grozni, grozni Turki vi,
 Ki ste tako nevsmiljeni!
 Ne smili se vam nedolžna kri,
 Ki ste jo zdaj prelivali.»
6. Tako oča jim govori
 Od prevelike žalosti;
 Ali Turki se zdaj vzdignejo
 In glasno vse tako rečô:
7. «Te dečle zale in lepe
 So nam se že zaročile,
 Postale nam so nezveste,
 Zatoraj naj le tam leže.
8. Naj zgodi se vsem ko tem,
 Ki služijo le tem lažem.»
 In Turki se zasukajo,
 Nazaj jo spet odrinejo.

(Škofiče)

57. Svoja glava se sama bije.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Móž od žégna móvka gre,
Vesélo k híši prípojé:
« Nicój dobóm lesičicé
Od móje ljúbe Jérčicé.
2. Daj Jerica, daj lesičice,
Lesičice oprážene! »
« « Močnik skuhan, močnik jej,
K' imam le malo masla zdej. » »
3. « Močnik nočem jesti zdej,
Lesičice naredi prej! »
« « Močnik jej, si vina pil,
Lesičice ne boš dobil. » »
4. « Lesičice mi daj, bolj pa
Bo glava tvoja strupljena. »
Zdej v roke pljuni, brusi je:
« Jaz bom te tepel tako-le. »
5. Jerica lesičice ne da,
Rajši glavo zbito ima,
Lesičice prišparala,
Glava v krvi plavala.
6. Jera h grihte prileti,
Črez hrbet lase, sama kri:
« « Oh najte naju šajdati,
Mož me sicer umori. » »

7. Zdej sodi rihtar: Kdo je kriv?
 Bi mož lesičice dobil,
 Bi ženo k sebi v postelj vzal,
 Ne bi jo tepel, le objel.

(Ziljsko.)

58. Nežica — predaleč omožena.

(Janežič 17.)

1. Po izbi je Néžica prángalá,
 Svetlé solzíce tákalá.
2. Svetle solzice takala,
 Že blizo je poroda b'la.
3. Mi tako pravi, govori:
 Oj da bi se našel pobič mlad,
 En pobič mlad, en hiter stan,
4. Da bi mi nesel šribanje
 Mojemu oči noj materi
5. Daleč v deveto deželo,
 Da mi na čase pridejo.
6. To Nežica komaj izgovori,
 Pobič na durih že stoji,
 Za pošte se ponudi ji
7. Daleč v deveto deželo,
 Kjer oča, mati prebivajo.
8. Po dne je tekel, po noči šel,
 Da bi hitrejši v svoj kraj prišel.

9. Lih v oknu stara mati stoji,
Mi tako pravi, govori:
10. «Gorje, gorje glavica moja,
Tam gre že spet pošta nova,
11. Je gvišno vmrla Nežica,
Preljuba moja hčERICA.»
12. Pobič pred mater prihiti,
Poda jej hitro šribanje,
Oči pa rožico pušpanovo.
13. Je mati list prebiralala,
Svetle solzice takala.
14. Napreči hlapcu ukazala
Konjiča najhitrejšega,
Da daleč preč pojezdiva.
15. Še komaj grad zagledata,
Že z vsemi tremi vkup zvonô.
16. «Gorje, gorje, glavica moja,
Že gvišno šajdingo zvonî.»
17. «Nikar, nikar mati moja,
Pri nas je taka le šega:
18. Ko eno dete se rodi,
Z vsemi tremi vkup zvonî.» »
19. Proti gradu ona jezdita,
V vseh oknih sveče že gorô:
«Je gvišno vmrla Nežica.»

20. « «Nikar, nikar, mati moja,
Pri nas je taka le šega:
21. Ko eno dete se rodi,
Da v vseh oknih sveče prižgô.» »
22. «Oj v gradu pa že trupljejo,
Jej gvišno trugvo delajo.»
23. « «Nikar, nikar, mati moja,
Le mlademu sineku zibiko.» »
24. Prišla sta v črno kuhinjo,
Tam dekle že vse večéjo,
Solzice svetle takajo.
25. Brž skoči v belo kamrico,
Na parah vidi Nežico.
26. Se prime za črne lase,
Se vrže tja na črne tle,
27. Se dolgo po tleh valjala,
Je vekala, tarnjavala,
28. Solzice svetle točila
Se k pobiču obrnila:
29. «Zahvalim te pobič lepo,
Da si me troštal tak lepo.»
30. Oj Nežico že k pogrebu nesô,
Jo v črno prst pokopljejo.
31. Je mati padla črez njen grob,
Se je po grobu valjala,
Je vekala, tarnjavala,

32. Solzice svetle točila,
Zemljico črno močila.
33. Da se v grobu Nežica oglasi:
Nikar, nikar, mati moja!
Le pojte v miru brž domov.
34. Saj bode prišla ura in čas,
Da Nežica prišla bom po vas.
35. «Norčave tiste matere,
Ki daleč hčere vdajajo,
36. Ko sem jaz vdala Nežico,
Preljubo mojo hčerko,
Daleč v deveto deželo.»

(Rož.)

59. Kozarič.

(Kuhač, IV., 334.)

1. Kozarič mí kozíce páse
Tám v zelénem bórovjí.
2. Kozarič mi lepo žvižga,
Lepo žvižga in poje:
3. Le pasite se kozice moje
Tam v zelenem borovjí.
4. Kozarič stopi tam na klado,
Oj na klado piravo.
5. Pod kladico se oglasi
Edna drobna štimica.

6. Kaj kozarič mi zdaj reče,
Kozarič lep, kozarič mlad:
7. Si ti človeška štimica,
Si štimica ti krščena,
8. Si krščena in birmana,
Pa še enbart oglasi se.
9. «Jaz sem dro prava štimica,
Kakor si kozarič ti.
10. Pa jaz nisem krščena,
Ne krščena, ne birmana,
Kakor si kozarič ti.»
11. Pogleda zdaj pod kladico,
Pod kladico pod piravo,
Tam najde mlado detice.
12. Dete kozariča poprosilo:
«Prosim te, kozarič ti.
13. Vzemi me na bele roke,
Kozarič lep, kozarič mlad.
14. Nesi me črez ravno polje,
Tota k birtu novemu:
15. Tam pobi in dečle rajajo
Mati v najlepšem krancelnu.»
16. Vsi grejo sprejemati ga,
Nja mati je poslednja b'la,
17. «Oj mati ne sprejemi me,
Ti si že ferdamana.

18. Si že devet sinov imela,
Mene že desetega.
 19. Si vse pod klado zdevala,
Ko si listje grabila,
Nam nisi sveta vošila.
 20. Moj koter, moja kotrica,
Imajo stola pripravljena
Sredi neba vse svetlega,
 21. Ti ga imaš sredi pekla,
Sredi pekla vse črnega.»
 22. Kaj mi mati še reče:
«Joj, al' vse to resen je,
Oj hudič naj vzame me.»
 23. Komaj ona to izreče,
Vpričo zemlja se odpre,
Vpričo zemlja jo požre.
- (Ziljska Bistrica.)

60. Jerica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Jérica je šlá v Radólicó
Na lép seménj v Radólicó.
2. Tam jo je srečal ljubi nje.
Kaj še ljubi govori:
3. Čej si hodila Jerica ti,
Te tak' dolgo v oštarijo ni?

4. «Sem lepe gvante oblačila,
Si lepe kite spletala.»
5. Kaj ji še ljubi govori:
Kaj hočeš imeti Jerica ti?
6. Al' hočeš imeti s krame kaj,
Bolj hočeš imeti prvi raj?
7. «Jaz nočem imeti s krame kaj,
Jaz hočem imeti prvi raj.»
8. Prime jo za belo roko,
Pelja jo v oštarijo.
9. Ko sta en malo plesala,
Jerica bleherna prihajala.
10. Kaj Jerica tebi le fali,
Da si tako bleherna?
11. Prej, ko sva dalje plesala,
Jerica si lepa prihajala.
12. Sedaj pa malo plesava,
Si Jerica pa le bleherna.
13. «Kaj bi ne bila bleherna,
Povila sem sinka mladega.»
14. Kaj ji še ljubi govori:
Kam si djala sineka?
15. «Zavila sem ga v pečico,
Djala ga pod smrekico.
16. Tako sem njemu še rekla:
Obvari te Bog in Marija.

17. Tako sem njemu še rekla:
Pokropi te mrzla rosa.»
18. Kaj ji še ljubi govori:
Pojd'va iskat, Jerica, sineka.
19. Al' najdeva sineka živega,
Pila boš vinca sladkega;
20. Al' najdeva sineka mrtvega,
Pila boš, Jerica, rudečega.
21. Sta šla iskat sineka,
Sta slišala ga vekati.
22. Dobila sta sineka živega,
Kupil ji je vinca sladkega.
23. Prinesla sta ga v Radolico,
V Radolico v cerkvico.

(Rož.)

61. Kotrica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Tú stojí mi tráticá,
Oj lépa zeléna tráticá.
2. Na tratici fužinica,
Oj fužinica zidana.
3. Notre sta kovača dva,
Ki lepe konjče kovata.
4. Zdej prijezdi lep mladenč,
Mladenč na belej šimelci.

5. « Pokovejta mi šimelco,
Oj le mlado šimelco. »
6. « « Midva je ne pokovava,
Nicoj je sobota kvaterna. » »
7. Sta prvi žrebel vdarila
Je prižebrila šimelca :
8. Jaz nisem mlada šimelca,
Sem le tvoja kotrica.
9. Zdej pa bom porajžala,
Ne bova se več videla.
-
-

(Ziljsko.)

62. Vodni mož.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Stojí zeléna lípicá,
Pod lípo míza mírnastá.
2. Tam se pobi zbirajo,
Prve raje začenjajo.
3. Prve raje rajajo,
Pa križa nič ne storijo.
4. Prišel je lep rajalec.
Kaj jim rajalec govori :
5. Dajte mi najlepšo rajkinjo,
Da pojdem jaz tri raje z njo.

6. Najlepša je bila rajkinja
Katica Kozlarjeva.
7. Peljal jo je prvi raj.
Kaj jim Katica govori?
8. Kaj ste mi dali za 'nga rajaleca,
Da se mi čudno zdi do nja?
9. Peljal jo je drugi raj.
Kaj jim Katica govori?
10. Kaj ste mi dali za 'nga rajaleca,
Da o krese rokavice ima?
11. Peljal jo je tretji raj,
Kaj jim Katica govori?
12. Kaj ste mi dali za 'nga rajaleca,
Da me že v sree žge od nja?
13. Tam jo je močno zasukal,
Skočil v globoko jamo z njo.
14. Na lipi je pustil dva puhstaba:
Katica lepa rajkinja
Do vekoma pogubljena. (Rož.)

63. Črna hudoba.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Kónjca bóm jaz ósedljál,
Oj le kónjca bístregá.
2. Daleč ga pojezdim
Po zelenih brajdicah.

3. Kraljič je konjca osedljal,
Oj le konjca bistrega.
4. Predaleč je ga jezdil,
Oj pod lipico zeleno.
5. Kraljič pod lipico pride,
Oj pod lipico zeleno.
6. Kraljič je zavrisnil,
Konjič zarzgetal.
7. Nežica to zasliši,
Je hitro pritekla.
8. Oj pojdi tosej kraljič,
Oj kraljič ti k meni.
9. Konjca je prijela
Za uzdo klemano,
10. Noj ga je peljala
V štalico velbano.
11. Kratko ga je otvezla,
Da ni mogel trepetat'.
12. Dala mu je pšenice,
Da ni mogel rzgetat'.
13. Nja je pa prijela
Za nja belo rokico.
14. Noj ga je peljala
V svetlo kamrico.
15. Njega je podjava,
Kakor detice mlado,

16. K njemu se je poravnala,
Kakor žena zakonska:
17. To te prosim kraljič:
Obvari me kraljič ti,
18. Ko bojo po me prišli
Oj dro črni tati.
19. Jaz te kraljič peljem
Na vodo Donavo,
20. In te bom posadil
Oj le v lepo barkico.
21. Nežica je v barko sedla,
Oj dro v lepo barkico.
22. Je prišla črna hudoba,
Oj po mlado Nežico.
23. Oj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.
24. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
25. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj v morji kaplic je.
26. Kmalu jih je seštela
Oj dro črna hudoba.
27. Sedaj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.

28. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
29. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj v morji peska je.
30. Kmalu ga je seštela
Oj dro črna hudoba.
31. Sedaj daj mi, kraljič, Nežo
Iz barkice tvoje.
32. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
33. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj na svetu drevja je.
34. Kmalu ga je seštela
Oj dro črna hudoba.
35. Sedaj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.
36. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
37. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj na svetu listja je.
38. Kmalu ga je seštela
Oj dro črna hudoba.
39. Sedaj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.

40. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
41. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj na svetu trave je.
42. Kmalu je jo seštela
Oj dro črna hudoba.
43. Sedaj daj mi kraljič Nežo
Iz barkice tvoje.
44. Jaz ti dam, kraljič, Nežo
Iz barkice moje,
45. Pa mi moraš prej sešteti,
Kaj na nebu zvezdic je.
46. Hudoba jih je štela,
Jih sešteti ni mogla.
47. Zemlja se je razklenila
Požrla črno hudobo.

(Rož.)

64. Obsojenec.

(Kuhač I., 181; Vrazova zapuščina.)

1. Kó sem pri mójej mámici bíl,
Véliko sém vesélja vžil.
2. Sem mojo mamó zapustil,
Žleht tovarše sem dobil.
3. Oni so zavozili me,
V greh so zapeljali me,

5. Da sem vmoril bližnjega,
Z nožem sem prebodel ga.
6. Mene v mestu vjamejo,
Me pretrdo zvežejo,
Me v Radolico peljejo.
7. Zdaj moram Dominik vmret'
Noj špotljivo smrt storit'.
8. Velika je žalost moja,
Še večji bode materna.
9. Kaj moja mati porečô,
K'dar zbarajo mi pošto to,
Da bojo vzeli mi glavo.
10. Ena vaška palica mi rožlja,
Gvišno so mati moja.
11. Le preč, le preč, mater mojo,
Da prevelika žalost jim ne bo.
12. Za spovednika sem si zbral
Fajmoštra radolskega.
13. Da mi bo na strani stal,
Lepe nauke mi dajal.
14. Meni se pa čudno zdi,
Ko vidim toliko ljudij.
15. Oje joje, ti ljudi
So pogrebalci moji.
16. Oje joje, kaj to bo,
Frajman bo mi vzel glavo.

17. Frajman bo vzel oster meč,
Odsekal mi bo glavo preč.
18. «Poglej na vsmiljenega Jezusa,
Ki je na križu pribit bil,
19. Do nagega je slečen bil.
Noj za nas je križan bil.
20. Poglej Marijo devico,
Zemlje, nebes kraljico,
21. Je pod križem klečala,
Žalostna objokana,
22. Ko je videla Jezusa
Na križu pribitega.
23. Smrti se pa nič ne boj,
Frajmanu se v roke daj.
24. Podaj pravo mu roko,
Umšaj srečo mu dobro.»
25. Palica je prelomljena,
Sodba črez me sklenjena.
26. Glavica že po tleh leži,
Še mi pravi govori:
27. Zahvalim vas pogrebalci,
Ki ste k pogrebu mi prišli.
28. Oj prosite Boga za me,
Bom tudi prosil za vas vse.

(Rož, Podjunsko.)

65. Ošabna deklica.

(Odlomek.)

(Vrazova zapuščina.)

1. Je mráz, je mráz, da vse cvenkljá,
Dečvá mi štólc beséde dá.
2. Dokler mi štóle besede da,
Tak' dolgo, vem, me rada ima.
3. Te pa so štóle besedice
Pri mojem srcu veselje.

.
.

(Ziljsko.)

66. Odlomek.

Tám stojí 'na híša,
Oj le híša bírtová.

.

(Ziljsko.)

67. Odlomek.

Móz je žmétno drva vózil
Od jútra dó večéra.

.

(Ziljsko.)

68. Odlomek.

Lehko noč, ljubica.

.

II. Zgodovinske.

69. Kralj Matjaž.

(Herman I., 263; Kuhač IV., 299.)

1. Kralj Matjáž je žénil sé,
Je vzél cesárja túrskega
Mlájši hčérko Lénčicó
Lepó kraljícó ógerskó.
Oj bogme, bogme kralj Matjaž.
2. Ko oscejt je že minila,
Sta se k domu spravljala.
Pelje jo v svoj beli grad,
Pelje jo v svoj beli grad.
3. Zadosti malo pri njej spi,
Zadosti malo tri noči:
So prišle cajtinge po nja
Da brž na vojsko se poda.
4. Kralj Matjaž je ptico imel,
Kralj Matjaž je ptico imel;
Karkoli se je zgodilo,
Vse mu je povedala.
5. Lepo je zaročil jej:
Lepo varovaj beli grad,
Da Turki mi ne pridejo,
Mi grada ne obropajo.

6. Da Turki mi ne pridejo,
Mi grada ne obropajo,
Mi Lenčico ne vkradejo,
Mi mamico ne vbijejo.
7. Matjaž se v vojsko zdaj poda,
Kjer je črna vojska nja,
Tam srčno on vojskuje se,
Pri svojej vojski srečen je.
8. Zdaj pa ptica prileti,
Na degneti mu obsedi:
Oje, joje kralj Matjaž,
Kaj bom ti jaz povedala.
9. Prišli Turki so hudi,
Poropali so pol gradi,
So vkradli mlado Lenčico,
So vbili staro mamico.
10. Matjaž je konjča obsedlal,
Svojega konjča bistrega:
Brž on k domu prileti,
Da se vse za njim kadi.
11. Poslal je po žnidarje,
Po tri mlade padarje,
Da ga po tursko brijejo,
Mu turske gvante delajo.
12. V turski gvant se naredi
In skokoma on prileti

- V Turčijo globoko,
Pred hišo pred cesarjevo.
13. Turki pod lipo rajajo
Noj Lenčico sprevaževajo,
Turki pod lipo rajajo
Noj Lenčico sprevaževajo.
14. Matjaž pa tota prileti,
Pred turskim cesarjem obstoji:
Oje, joje, bratri vi,
Kako raji so dragi?
15. Kakor junaka vidimo,
Tako raje šacamo,
Ti pa frišen si junak,
Boš pa dal nam rumen zlat.
16. Matjaž pa seže v tošnjico,
Priseže svetel rumen zlat,
Ga po mizi zatoči,
Da se tribarti zatoči.
17. Ga po mizi zatoči,
Da se tribarti zavrti,
Da se tribarti zavrti,
Pred turskim cesarjem obleži.
18. Cesar pa vzame v roke zlat,
Obrne ga na oni plat:
Oje, joje, bratri vi,
Matjažev bopen gor stoji.

19. Midva sva sinoči špilala,
Sva se pa zraven skregala,
Matjaža sem ob glavo djal,
Rumene zlate mu pobral.
20. Zlo so Turki gmetni bli:
Prav si storil, brater ti!
Prav si storil brater ti!
Zdaj bomo imeli Lenčico mi.
21. Matjaž pa prime Lenčico
Za njeno belo rokico,
Pelje jo pod lipico,
Pod lipico pod zeleno.
22. Sta prvi raj zarajala,
Je Lenčica ga barala:
Kje si kraljič ti doma,
Da te nikdo ne pozná?
23. Jaz sem pa le tam doma,
Kjer meni solnce gori gre,
Jaz sem pa le tam doma,
Kjer meni solnce gori gre.
24. Sta drugi raj zarajala,
Je Lenčica ga barala:
Kje si kraljič ti doma,
Da te nikdo ne pozna?
25. Jaz sem pa le tam doma,
Kjer solnce mi na poldne je,

- Jaz sem pa le tam doma,
Kjer solnce mi na poldne je.
26. Sta tretji raj zarajala,
Je Lenčica ga barala:
Kje si kraljič ti doma,
Da te nikdo ne pozna.
27. Jaz sem pa le tam doma,
Kjer so v belem gradu line tri,
Kjer so v belem gradu line tri,
V enej si že stala ti.
28. Oje, joje, kralj Matjaž!
Ali te Turki spoznajo,
Ali te Turki spoznajo,
Saj ti leben ne šenkajo!
29. Še enbart zarajajva,
Proti konjču se zasučiva,
Jaz bom potegnil te sebo
Na mojega konjča hitrega.
30. Ali sekam jaz na pravo stran,
Se drži ti na levo stran,
Ali sekam jaz na pravo stran,
Se drži ti na levo stran.
31. Sta še enbart zarajala,
Proti konjču se zasukala,
Je potegnil jo sebo,
Turki se za njim uspô.

32. Dvebarti gor in dol leti,
Gromada Turkov že leži,
Tretjobart on prileti,
Ko enega samega dobi.
33. Tretjobart on prileti,
Ko enega samega dobi:
Tebi pa šenkam leben tvoj,
Tebi pa šenkam leben tvoj.
34. Da boš mogel povedati,
Kak Matjaž je korenjak,
Kak Matjaž je korenjak,
Med vami ni nobeden tak!
(Šmarjeta, Ziljsko.)

1. Inačica. (Odlomek.)

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Lépa je króna ógerská,
Pa še lépša je Matíjevá,
Matíjevá, Matjáževá.
2. Matjaž ma konjča frišnega,
Po turskem obsedlanega.
3. Jezdi pa daleč ga
V to deželo Turkovo.
4. Tam mi dva Turka rajata,
Mlado Lenko sprevažata.

5. Matjaž je baral Turka dva,
Oj Turka dva, noj godce tri,
Kak bi raji dragi b'li.
6. Jedni so po svetlem tolarji,
Drugi po zlatu rumenem,
7. Pa še Lenkin je najdrajši,
Ga ne smemo derlavbati.

(Št. Stefan na Zili.)

2. Inačica. (Odlomek.)

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Lépa je króna ógerská,
Še lépša je Matíjevá,
Matíjevá, Matjáževá.
2. Matjaž ma konjča frišnega
Po turskem obsedlanega.
3. Turki pod gradam dirjajo,
Po mladej Lenki barajo.
4. Oni po gradu letajo
Po mladej Lenki barajo.

. ,
.

(Ukve, Ziljsko.)

70. Knez Marko. (Odlomek.)

(«Novice» 1856, str. 277.)

Turki pod gradom dirjajo,
Po knezu Marku barajo.

(Ziljsko.)

71. V boj za vero.

(Herman I., 261.)

1. Ena kónjča bóm si kúpil,
Ena kónjča šímlastá,
Oj pa dáleč gá pojézdím
Ta dól na méjo ógerskó.
2. V eno roko vzamem puškico,
V drugo svetlo sabijico,
Pa prav frišno se bom skusil
Za sveto vero katoliško.

(Kotmara Vas.)

Ináčica.

1. Na konjča bodem sedel,
Na konjča frišnega,
Daleč bom marširal
Na mejo zaturško.
2. Daleč bom marširal
Na mejo zaturško,
Tam se bodem skusil
Za vero katoliško.

(Kanalsko.)

72. V vojsko.

(Herman I., 259.)

1. Al' jaz póbič v vójsko pójdem,
Sáj ne pójdem kó jaz sám:
Z méno pójde še Marija,
Jézus bóde pá moj špán.

2. Al' jaz pobič v vojsko pojdem,
Saj ne pojdem sam za se:
Pojdem le za svojo žlahto,
Noj za svoje bratre vse.
3. Al' jaz pobič v vojsko pojdem,
Prosíte Boga za me;
Al' jaz v nebesa pridem,
Bom pa prosil za vas vse.
4. Belo suknjico mi dajte,
Dajte sabljico ostro,
Da pobič frišno pomarširam,
Daleč v deželo ogersko.

(Goriče pri Zili.)

73. Kremljica. (Odlomek.)

(Herman I., 258.)

Oj ti preljuba Kremljica,
Ki si naša zabranica.

(Železna Kaplja.)

74. Na boj. (Odlomek.)

(Herman I., 261.)

Sábljicó sem že nabrúsil,
Dá se bóm na fájnta skúsil,
Ednim bóm djal glávico préč,
Drúgim pá skoz sríce méč.

(Borljani na Zili.)

75. Marija — pomočnica. (Odlomek.)

(Herman I., 259.)

Oh Marija, oh Marija,
Pojdi z nami v kompanijo.

(Podgorjani.)

76. Miklova Zala. (Odlomek.)

(Herman I.)

Tu je b'la, tu je ni,
Kršanski duh diši.

(Št. Jakob.)

77. Lavdon pri Belem Gradu.

(Ahacelj II. nat. 100; Vraz 10.)

1. Oj stójaj, stójaj Béli Grád,
Za Grádom téče rudéča krí,
Za Grádom téče rudéča krí,
Da bi gnála mlínske kámne trí.
2. Tam Lavdon vojvoda stoji,
Krvavi meč v rokah drži:
On hoče imeti Beli Grad
In tursko vojsko dokončat'.
3. Ošaben Turk se mu smeji
In Lavdonu tak govori:
Si prišel mene ti čestit,
Al' prišel zajcev si lovit?

4. Ne pridem zajcev jaz lovit,
Al' prišel tebe sem čestit,
S svinčenimi krogami te škropil
In s črnim prahom bom kadil.
5. Cesarske puške pokajo,
Se turške žene jokajo,
Cesarski bombe mečejo,
Se Turki iz Grada vlečejo.
6. Glej tak' mogočen Lavdon je,
Premagal vse sovražnike,
In dokler Beli Grad stoji,
Naj slavo Lavdonu slovi.

Inačica.

Lávdon je vójsko skúpaj zbrál,
Zdaj sám ne vé, kam bó jo djál,
Al' bó jo djál pod Béli Grád,
Pod Béli Grad, ál' na ravnó poljé.
(Ziljsko.)

78. Radeckijeva.

(«Kres» I., 394.)

1. Radécki imá že sivó glavó;
On pá še gré na vójsko z njó.
2. Močno se bojo prepirali,
Bojo Majland noter jemali.

3. Vse on premagal bo,
Vse koj z božjo pomočjo.
4. Se sabljice že bliskajo,
Lahje se pa stiskajo.
5. Dečle se že jokajo:
Avbe, avbe, ojoj!
6. Zdaj pa pobiča več
Nikoli nazaj ne bo.

(Djekše.)

79. Radecki.

1. Fántje mí na vójsko grémo,
Nazáj nas véč ne bó,
Notrè se bómo skúšalí,
Kdó premágal bó.
2. S Sardincem se bomo skušali,
Naše sablje sukali,
Notre močno pokamo,
Da se Lahi jokajo.
3. Radecki pa ne jenja več,
Da more iti vse pod meč,
Radecki pa koražo ima,
Ker dosti mladih fantov ima.
4. Fantí bodimo veseli,
Ker smo Majland noter vzeli,

Verona se je močno vstavljala,
Pa je bla premagana.

5. Mi smo še Verono noter vzeli
In več te drugih mest,
Verona je bla Sardinčeva,
Sedaj pa je že Radeckijeva.
6. Doma se mamice jokajo,
Ker mi na Laškem kri prelivamo,
Zahvalimo Boga,
Ki nam tak močen žegen dà.

(Borovlje.)

80. Osem let.

1. Sedáj je prišel tísti čas,
Ko svétli césar klíče nás.
Juhé, juhé, le pójmo lé,
Sáj ni gá vbránit sé.
2. Kdo se bo branil v te stan,
Koj ima križ, kdor se vgame v stran.
Stanu na svetu brez križa ni,
Križ vsakega tišči.
3. So bratri sestre pustili,
Od starišev se ločili,
So šli, ko so poklicani b'li,
Zakaj bi mi ne šli.

4. Veselo prepeva vsak fant,
To je nam šenkal Ferdinand,
Na štirnajst let je dolgo b'lo,
Zdaj pa ni več tako.
 5. Potroštana bodi dekcle,
Da moram zapustiti te,
Juhe, juhe, zad pridem spet,
Grem koj na osem let.
 6. Ko bo te osme leto forbaj,
Al' bodem živ, pridem nazaj,
Al' me pa trofi kugljica,
Bo pa ta smrt moja.
- (Borovlje.)

III. Obredne pesni.

81. Kolednica božična.

(«Slov. Bčela» 1851, 27.)

1. Je éno déte rójenó, aj rójenó
Nótre v méstu Bétlehém.
2. V enej priprostej štalici, aj štalici,
V enih oslovih jaslicah.
5. Spoznal ga je oslič, volem, oslič, volem,
Da je to dete pravi Bog.

4. Ki je stvaril zemljo, nebo, zemljo, nebo,
Človeku dal dušo, telo.
5. Pastirci na polji pasejo, aj pasejo,
Angeljsko petje poslušajo.
6. In so prišli kralji trije, kralji trije:
Kašpar, Melihar, Baltazar.
7. In so dari mu prinesli, aj prinesli
Miro, kadilo, čisto zlato.
8. Pa darujejo Jezusu, aj Jezusu,
Aj le kralju nebeškemu.
9. Za rojstvo mi zahvalimo, aj zahvalimo,
Rožo devico Marijo.
10. Ker je rodila Jezusa, aj Jezusa,
Zveličarja vsega sveta.
11. V tem času božičnem, božičnem,
Oj bodi dete hvaljeno.

(Ziljsko, Borovlje.)

82. Kolednica božična.

(«Slov. Bčela» 1851, 27.)

1. Je nóva zapóved vénkaj šlá,
Te den je svet,
Od cesárja Avgustá,
Te den je svet, te den je vesel,
Te den je vsega veselja živ.

2. Jožef se spravlja v Betlehem
Po cesarjevej zapovedi.
3. Jožef se vzdigne ino gre,
Osliča jezdi, volič za njim gre.
4. Jožef Marijo na placi pusti,
Herperje išče, za njo skrbi.
5. Jožef pri Mariji obstoji
In svoje reve jej razode.
6. Jožef Marijo na osliča posadi,
Gresta iz mesta, se že mrači.
7. Gresta po enej gmajnici,
Prideta k bornej štalici.
8. Jožef hitro ogenj stori
In štalico lepo pokadi.
9. Jožef vzame bariglico
In hila po frišno vodico.
10. Marija je rodila Jezusa
In ga položila v jaslica.
11. So vse gore zlate bile,
So vse vode z vinom tekle.
12. Jožef pa hitro priteče,
Mariji sladko vince prinese.
13. Jožef štalico hitro odpre,
Jezus v jaslicah rojen je.
14. Pastirci štalico vahtajo,
Angeljci nad štalico pojô.

(Rož, Podkrnos.)

83. Kolednica božična.

(«Slov. Bčela» 1851, 58.)

1. Stojí gárteljč zágrajén,
Z rudéčo žído zápletén,
Pólhen róžic násajén.
2. Notre raste lilija,
Še lepši si ti Marija.
3. Notre rastejo nageljni,
Še lepši so nebeški angelji.
4. Notre raste rožmarin,
Še lepši je Marijin sin.
5. Notre raste lep marjon,
Še lepši je Marijin tron.
6. Marija pa v tronu sedi,
Jezusa v krilu drži.
7. Vse duše na njo vpijejo,
Marijo na pomoč kličejo.
8. Oh Marija pomaj, pomaj,
Vernim dušam v sveti raj.
9. Kedar bo življenja kraj,
Pelji tudi nas v sveti raj.

(Železna Kaplja, Ziljsko.)

Inačica.

1. Na rajžo se bom jaz podal,
Jezusa bom za varha djal.

2. Za roke ga bom jaz prijel,
Ga bom kušnil in objel.

(Žabnice.)

84. Božičnica.

1. Horé, horé, ti brátere mój,
Vzémi sebój móntelč tvój.
2. Kedar tota pojdemá,
Kaj seboj ponesema?
3. Aje noj masla vzemi ti
Inoj en par belih gosij;
4. Jaz bom pa tiste jagnje vzél,
Ki sem je volku otel.
5. Notre v štalici pa lepo
Pojejo angeljci,
6. Kjer je to dete cartano,
Ki je od mraza zmartrano.
7. Ko bi jaz vedel, da bi smel,
Bi moj montelč na njega odel.

(Podjunsko.)

85. Božičnica.

1. Angelj príde nój oznáni,
Da glíh je zé pólnočí:
O le pójd'te nój pogléjte,
Káj je v štálici zá 'no déte

2. Veselimo se vsi skupaj
 Tega rojstva božjega,
 Tega kralja pomočnika,
 Našega odrešenika.
3. Kar nam je Eva izgubila
 Z nje pregrešnostjo,
 To je nam Marija dobila
 Z nje ponižnostjo.

(Žabnice.)

86. Božičnica.

(«Besednik» 1874, 4.)

Tu dol sem gre en mihen fant,
 Ki mu se lepo sveti gvant,
 Je lepo pel, je bil vesel
 Noj je mene gor budil,
 Kakor bi moj angelj bil:

Le vstani, le vstani, preljubi moj brat!
 Pojdi z meno v Betlehem,
 Tam je detice rojeno,
 V jaslice položeno,
 Okoli štalice pa snežej leži,
 Pri šprangicah noter pa vetrič buči,
 To dete v jaslicah milo ječi,
 Ki je stvarnik vseh ljudij.

(Podjunsko.)

87. Šapelica (dan nedolžnih otročičev).

Šip, šap,
 Bog daj vam srečo in zdravje,
 Da bi b'li veseli ko tičice v gozdu,
 Zdravi ko ribice v vodi,
 Močni ko medved v gori,
 Da bi imeli toliko otročič,
 Kolikor ima vejica vršič.

(Borovlje.)

88. Kolednica o novem letu.

(«Slov. Bčela» 1851, 28.)

1. K tému létu nóvemú,
 K tému rójstvu bóžjemú,
 K temu letu novemu,
 K temu rojstvu božjemu,
 Marija je rodila Jezusa.
2. Marija spleta krancelj zlat,
 To ni nobeden krancelj zlat,
 To je le Marija z Jezusom,
 Marija je rodila Jezusa.
3. Marija trga rožmarin,
 To ni nobeden rožmarin,
 To je le Jezus, Marijin sin,
 Marija je rodila Jezusa.

4. Marija trga lep marjon,
To ni nobeden lep marjon,
To je le Marijin zlati tron,
Marija je rodila Jezusa.
5. Marija trga lilijo,
To ni nobena lilija,
To je le nebeška zarija,
Marija je rodila Jezusa.
6. Marija trga nageljne,
To niso nobeni nageljni,
To so le nebeški angelji,
Marija je rodila Jezusa.

(Žabnice.)

89. Kolednica o Sv. treh kraljih.

(«Slov. Bčela» 1851, 42.)

1. Dóber večér vám Bog dáj,
Góspodárju in góspodínji
Nój vsej híšnej družíni!
2. Mi gori in doli hodimo,
Gospoda Boga lepo prosimo,
Za eno dobro leto,
Za veselo novo leto.
3. Da b' nam Bog dobro leto dal
Noj vsi sveti tri kralji,
Ki so se na pot podali.

4. Mi smo nekaj novega zaslišali,
Ki so angeljci lepo peli:
Od tega rojstva božjega,
Od tega kralja novega.
5. Te kralj je bil rojen od Marije,
Od Marije v mestu Betlehem,
V enej priprostej štalici,
V enih oslovih jasliah.
6. Pri jasliah stoji oslič, volem,
Tukaj Jezusa častimo,
Častimo noj hvalimo.
7. Nicoj je nam 'na zvezda gori šla
Na onej strani črne gore,
Kjer nam ni nikoli izhajala.
8. Ta zvezda nam sveti prelepo,
Oj široko noj visoko
Po celem volnem svetu.
9. Na zvezdi kleči dete mlado,
Zlati križ je v rokah držalo.
Na križi je b'lo zapisano
Le sedem zlatih puhštabov.
10. Kaj mi še zlati puhštabi pomenijo?
Da se je en kralj na svet rodil,
Da je en kralj črez vse kralje
Preljubi, usmiljeni Jezus.

11. Kašpar je pa tama doma bil,
Kjer mi solnce gori vzhaja.
12. Melhar je pa tama doma bil,
Kjer mi solnce nad poldnem počiva.
13. Baltazar je pa tama doma bil,
Kjer mi solnce k božjej gnadi gre.
14. Oni gredô k ofru Jezusu,
K temu kralju novemu.
15. Lep žlahten ofer mu nesô,
Miro, kadilo, čisto zlato.
16. Lepo ga oni obdarujejo,
Daruj nas tudi Bog noj Marija,
Noj vsi sveti trije kralji,
Noj preljubi, usmiljeni Jezus.
17. Tota bodi vam sprepevljena,
Vsem, ki radi poslušajo,
Gospodarju in gospodinji
Noj vsej hišnej družini!

(Žabnice.)

90. Kolednica o Sv. treh kraljih.

1. V zjúternéj dežéli je prišla goré
Ena nóva zvézda lepé svetlobe:
Ta zvézda ópoméni to rójstvo božjé
Nóvega králja nebés inój zemljé.

2. Ti sveti tri kralji podajo se na pot
In grejo te novega kralja iskat,
Po mestu Jeruzalemu so barali srčno
Po tem detetu, kje je b'lo rojeno.
3. Herodež se vstraši in pravi tako:
«Le pojte, iščite detetice mlado,
Le skrbno poprašujte, kje je tisti kraj,
Kedar ga bote našli, spet pridite nazaj.»
4. Ti sveti tri kralji, ti brumni možji,
So iz mesta Jeruzalema potroštani šli.
Zvezda gre pred njimi, jim sveti prav lepo,
Glih tam je obstala, kjer je dete b'lo.
5. Sveti tri kralji pri jaslicah klečô,
Noj temu detetu dari ofrujejo,
Miró inoj kadilo, vse čisto zlato,
Enemu človeku in samemu Bogu.
6. Ti cartani Jezus, mi prosimo te,
Daj nam ti tvoje gnade, vsliši naše prošnje:
Kedar bo preteklo naše življenje,
Tedaj nam ti dodeli večno zveličanje.
Prvi kralj drugemu: Gospod kralj, čej ste
vi doma?
Jaz sem tam doma, čir solnce gor gre.
Drugi kralj tretjemu: Gospod kralj, čej ste
vi doma?
Jaz sem tam doma, čir solnce na poldan stoji.

Tretji kralj prvemu: Gospod kralj, čej ste
vi doma?

Jaz sem tam doma, čir solnce k božjej
gnadi gre.

Prvi kralj drugemu (zamorceu): Gospod kralj,
kam je vaš pot? — Moj pot je za
to zvezdo; čir bo ta zvezda ostala, tam
se bo kralj rodil; te bo kralj črez vse
kralje in črez kralja Herodeža.

Prvi drugemu: Nikar, nikar, ti si en ne-
usmiljen kralj; tebi se vzame sceptar
in krona preč, ti ne boš kralj nikoli
več. (Vzame mu sceptar ali sabljico.)
(Borovlje, Podkrnos.)

91. Pustna.

Hopsasa, hopsasa
Pustna nedelja,
Lani sem bil krapov sit,
Letos pa zelja.

(Borovlje, Poreče pri Velikovcu.)

92. Šent-Jurijeva.

(«Slov. Bčela» 1851, 106.)

1. Sveti Šent-Juri
Potrka na duri,
Ima eno hlačo zeleno,
Eno rumeno.

Je še le prišel v deželo,
 Ga je že vse veselo,
 Tičice v grmovji,
 Kukovce v bukovji.
 Rumene rožice lepo cvetô,
 Se svet'ga Šent-Jurija veselô.

2. Bog obvari vašo živino :

Vaše krave, vaše vole,
 Vaše konje, vaše svinje,
 Vaše kure, vaša teleta,
 Pa vaša lepa dekleta,
 Miši pa grile naj zlodej vzame.

3. Naj pokrepa vaša živina :

Vaše krave, vaši voli,
 Vaši konji, vaše svinje,
 Vaše kure, vaša teleta,
 Pa tudi vaša dekleta.
 Miši pa grili vse naj snedô,
 Ogenj naj vam vse požge,
 Toča pobije, voda zalije.

(Po vsem Rožu.)

93. Kresova.

(Janežič 77.)

1. Oj síjaj, síjaj sólnce,
 Oj sólnce rúmenó.

2. Kako bom pa sijalo,
Sem zmirom žalostno.
3. Al' zgodaj vstanem,
Me dekle kolnejo;
4. Žalostne so one,
Ko zgodaj vstati morajo,
5. Al' pa pozno zajdem,
Se pastirci jočejo;
6. Žalostni so oni,
Ki dolgo pasti morajo. (Povsodi.)

Inačica.

(«Slov. Bčela» 1851, 186.)

1. «Zárja mi góri shája,
Lépa zárja mi góri gré.
2. Za zarjo mi gre solnce,
Oj rumeno solnčice.
3. Le čakaj, čakaj solnce,
Oj rumeno solnčice!
4. Jaz ti imam veliko povedati,
Pa še veliko več prašati.»
5. ««Jaz pa ne mor'm čakati,
Imam masa veliko obsevati.
6. Vse dolinice ino hriberce,
Tudi vse uboge sirotice.

7. So zjutraj toven izgnani,
Toven na mrzlo roso.
8. Ali jaz zgodaj sijem,
Se dekle kregajo.
9. Ali jaz pozno zajdem,
Mi pastirji jočejo.» » (Ziljsko.)

94. Kresova.

(«Slov. Bčela» 1851, 187.)

1. Devíce trí kresújejó,
Na srédi vesí kres nétijó.
Bóg daj dró oj králjič mlád.
2. Tako lepo sprepevljejo,
Da se je daleč slišalo,
Daleč v deveto državo.
3. Kaj mladi kraljič govori:
Ali je to glas žegnanih zvonov.
4. Bèl je to glas drobnih ptic,
Bèl je to glas čistih devic?
5. Daj mi konjča frišnega,
Da hitro tja pojezdim ga.
6. Da jaz sam slišal bom,
Kaj je to kaj za en glas.
7. Sedaj pa kraljič prileti,
Tam device tri dobi.

8. Bara starejšo deklico,
Kako kaj ti poješ.
9. Ona kraljiču odgovori:
Jaz pojem, ko bi zvonil.
10. Bara srednjo deklico:
Kako kaj pa ti poješ?
11. Ona kraljiču odgovori:
Jaz pojem, ko bi cingljal.
12. Bara mlajšo deklico:
Kako kaj pa ti poješ?
13. Ona kraljiču odgovori:
Jaz le pojem kakor znam.
14. Bara starejšo deklico:
Kaj tvoj oča delajo?
15. Ona kraljiču odgovori:
Moj oča drugega ne delajo,
Ko rumene zlate merijo.
16. Bara srednjo deklico:
Kaj tvoj oča delajo?
17. Ona kraljiču odgovori:
Moj oča drugega ne delajo,
Ko bele tolarje preštevljejo.
18. Bara mlajšo deklico:
Kaj tvoj oča delajo?

19. Ona kraljiču odgovori :
 Jaz nimam oče bël matere,
 Sem le zapuščena sirotica.
20. Kraljič vzame jo sebo
 Daleč v deveto državo.
21. In kraljič ji še govori :
 To je tista štimica,
 Ki se je v deveto deželo slišala.
 (Podgorjane.)

Inačica.

(Kuhač I., 113.)

1. Kres le gori, kres le gori
 Na sredi morja silnega.
2. H kresu hodijo dečle tri,
 Lepo pojô, kresujejo i. t. d.
 (Ziljsko.)

95. Visoki raj na Zili.

1. Bóg nam dáj en dóber čas
 Te prvi ráj začéti.
2. Tekaj da smo ga začeli,
 Še nah ga ne b'me neli.
3. Kdor je z Bogom, Bog je z njim,
 Sam Jezus je Marijin sin.

Dežela Indija.

(Kuhač III., 325.)

1. Oj Indijá, oj Indijá,
Ti srečna dežéla,
Kjer níkdar snég ne páde,
Kjer níkdar déž ne gré.
2. Je vendar vsako jutro
Od preobilne vode
Vsakatera stopinjica
Polhena hladne rose.
3. Tam dvebarti vsako leto
Pšenica lepo prizori,
Tam dvebarti vsako leto
Pšenica lepo prizori.
4. Okoli hodi pečen vol,
V ledjih ima zaboden nož,
Da vsak si odreže,
Kdorkoli hoče.
5. Na rogih mi pa sodič ima,
Je polhen vinca sladkega,
Da vsak se napije,
Kdorkoli hoče.
6. Oj Indija, oj Indija,
Ti srečna dežela,
Iz klobas ruče delajo,
Iz špeha rante cepijo.

«Pleperce», štirivrstične.

1. Madele kum, madele kum,
Pes je mleko snedel.
Al' je sne, pa naj je sne,
Saj je bil potreben.
2. Vinka, vanka v Vajnave,
Kako tam so delali?
Tako so vgonavljali,
Z vinom so mizo umivali.
3. Pri Zili rože rastejo
Po zimi noj po letu,
Kdor hoče trgat je,
Naj gre k Zili po nje.
4. Kteri mojo dečvo vozi,
Moje srce v pesti nosi.
Le suči jo, le vozi jo,
Jaz bom pri njej ležal.

«Pleperce», dvevrstične.

1. Sem jo videl pri Potocě,
Je imela zlato puče v rocě.
2. Jaz pa pojdem črez Predel
Le za dečvo, kar za del.
3. Jaz pa pojdem v Kanal,
Ko je vino bolje, ko bokal.

4. Gor in dol po Bistrici,
Dokler je kaša v pisikerči.
5. Lepa je Goriška ves,
K' je pobčev notre lih za 'n ples.
6. Gor po Zili štrejne vil,
Kar zaslužil, vse zapil.
7. Gor po Zili, dol po Dravi,
Kjer so ljudje kakor krave.
8. Kje je tisti Bistričan,
Ki je na Čajni dile kradel?
9. Niste videli jazbeca,
Na onem kraji grabenča?

I V. L e g e n d e.

96. Dva popotnika.

(«Slovenska Bčela» 1851, 90.)

1. Marija po pólji prángalá,
Srečatá jo dvá popótniká.
2. Kaj je rekla roža Marija:
Oj kam še vidva pojdetá?
3. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu štriče spletala.»

4. Kaj je rekla roža Marija :
Lepo vaju prosim popotnika,
5. Ne spletajta štriče preostre,
Da bo Jezus ložje trpel je.
6. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
7. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
8. Saj vsak človek žlahto 'ma.
Samo Jezus in Marija je nimata.»
9. Marija po polji prangala,
Srečata jo dva popotnika.
10. Kaj je rekla roža Marija :
Oj kam še vidva pojdeteta?
11. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu gajžle spletala.»
12. Kaj je rekla roža Marija :
Lepo vaju prosim, popotnika,
13. Ne spletajta gajžle prehude,
Da bo Jezus ložje trpel je.
14. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
15. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
16. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»

17. Marija je po polji prangala,
Srečata jo dva popotnika.
18. Kaj je rekla roža Marija:
Oj kam še vidva pojdetata?
19. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu krono spletala.»
20. Kaj je rekla roža Marija:
Lepo vaju prosim, popotnika,
21. Ne spletajta krono preostro,
Da bo Jezus ložje trpel jo.
22. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
23. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
24. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»
25. Marija po polji prangala,
Srečata jo dva popotnika.
26. Kaj je rekla roža Marija:
Oj kam še vidva pojdetata?
27. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu križ delala.»
28. Kaj je rekla roža Marija:
Lepo vaju prosim, popotnika,
29. Ne delajta križa pretežkega,
Da bo Jezus ložje nesel ga.

30. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
31. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
32. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»
33. Marija po polji prangala,
Srečata jo dva popotnika.
34. Kaj je rekla roža Marija:
Oj kam še vidva pojdeteta?
35. «Midva greva v mesto Jeruzalem,
Bova Jezusu žreblje delala.»
36. Kaj je rekla roža Marija:
Lepo vaju prosim, popotnika,
37. Ne kovajta zlo tumpaste,
Da bo Jezus ložje trpel je.
38. «Kaj je nama za Jezusa,
Saj Jezus nama žlahta ni.
39. Saj nima bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
40. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»
(Ziljska Bistrica.)
41. S kolci leži cesta uglajena,
Marija je po cesti rajžala.

42. Srečali so jo hudi Judi;
Marija jih je barala:
43. Kam vi greste, hudi Judi?
«Mi gremo v mesto Jeruzalem».
44. Kaj je rekla roža Marija:
Kaj vi boste tama delali?
45. «Mi gremo v mesto Jeruzalem,
Da bomo Jezusa križali.»
46. Kaj je rekla roža Marija:
Ali se Jezus vam kaj smilil bo?
47. «Kaj se nam Jezus smilil bo,
Saj Jezus nam nobedna žlahta ni.
48. Saj nema bratrov, sester nič,
Da bi se Jezus smilil jim.
49. Saj še vsak človek žlahto ima,
Samo Jezus in Marija je nimata.»
(Žabnice.)

1. Inačica.

1. S kolci leži cesta uglajena,
Marija je po cesti rajžala.
2. Srečata jo zalarja dva,
Marija jih je barala:
3. Kam gresta vi zalarja dva?
«Mi greva v mesto Jeruzalem.»

4. Kaj vi bosta tama delala?
«Mi bova Jezusu štriče spletala.»
5. Kaj je rekla roža Marija i. t. d.

2. Inačica.

1. S kolci leži cesta uglajena,
Marija je po cesti rajžala.
2. Srečata jo cimpermana dva,
Marija jih je barala :
3. Kam gresta vi cimpermana dva?
«Mi greva v mesto Jeruzalem.»
4. Kaj vi bosta tama delala?
«Mi bova Jezusu križ obsekala.»
5. Kaj je rekla roža Marija i. t. d.

3. Inačica.

1. S kolci leži cesta uglajena,
Marija je po cesti rajžala.
2. Srečata jo dva popotnika,
Marija jih je barala :
3. Kam gresta vi kovača dva?
«Mi greva v mesto Jeruzalem.»
4. Kaj vi bosta tama delala?
«Mi bova Jezusu žreblje kovala.»

5. Kaj je rekla roža Marija :
Lepo vaju prosim, kovača dva,
6. Zlo tumpaste ne kovajte,
Da bo Jezus ložje trpel je i. t. d.
(Žabnice.)

97. Mornar.

(Janežič 58.)

1. Marija se vzdigne z Jéžušém
In s stárim móžem Józefóm.
2. Marija je tak' dolgo šla,
Da je blizo morja prišla.
3. Gor je mornarja klicala,
Gor je mornarja klicala :
4. «Prepelji mene tamej črez
Za skozi bog, za božji lon.»
5. Kaj jej še mornar odgovorí,
Kaj jej še mornar odgovori ?
6. «Jaz pa ne vozim za skozi bog,
Za skozi bog, za božji lon.
7. Le vozim za svetle tolarje
Ino za zlate rumene.»
8. «Oj prepelji me tamej črez
Za skozi bog, za božji lon.»
9. Kaj jej še mornar govori,
Kaj jej še mornar govori ?

10. «Jaz ne vozim za skozibog,
Za skozibog, za božji lon.
11. Le vozim za svetle tolarje
Ino za zlate rumene.»
12. Marija se vzdigne in mi gre
Oj noter v silno morje.
13. Pred njo se voda razklanjala,
Za njo se voda spet sklepala.
14. Marija sred' morja postoji,
Mornarjeva hiša že gori.
15. Mornar pa vpije na pomoč,
Mornar pa vpije na pomoč :
16. «Marija, pridi tavžentbart,
Jaz te prepeljem vsakokrat.»
17. Kaj še Marija govori,
Kaj še Marija govori?
18. «Pomago ti svetli tolarji
Ino pa zlati rumeni.»
19. Mornar spet vpije na pomoč,
Mornar spet vpije na pomoč :
20. «Marija, pridi tavžentbart,
Jaz te prepeljem vsakokrat.
21. Marija, al' ne zašonaš mene,
Saj zašonaj mlado detice.»
22. Na sred' izbe zibica stoji,
Notre majhno dote leži.

23. Marija s krilcem mahnila,
Mornarjeva hiša vgasnila.

(Dole zraven Rožeka.)

98. Marija in ribica.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Ena ptica priletéla
Jé od sílnegá morjá.
2. Je na turni obsedela,
Oj na turni cerkovnem.
3. Prelepo je zapela,
Je zapela štukelece tri.
4. Prvi štukelec je zapela
Od device Marije.
5. Drugi štukelec je zapela
Od vsmilen'ga Ježiša.
6. Treči štukelec je zapela
Od svet'ga zakona.
7. Marija je iz oltarja vstala,
Je po cerkvi doltej šla.
8. Na cerkovnem pragu je obstala,
Ptičico je barala:
9. «Si to pesem sama zložila,
Bolj si jo le peti slišala?»
10. ««Jaz nisem jo sama zložila,
Sem jo le peti slišala;

11. Ki je jo riba pela,
Ki je po morji plavalala. » »
 12. « Ptica, ptica, ptičica,
Pojva k morji ta. »
 13. Ptica je na viš sfrčala,
Marija je pa k nogam šla.
 14. Marija bila prej pri morji
Kakor drobna ptičica.
 15. Marija je ribo barala,
Ki je po morji plavalala:
 16. « Si to pesem sama zložila,
Bolj si jo le peti slišala? »
 17. « « Jaz nisem sama jo zložila,
Sem jo le peti slišala,
 18. Ki so jo moja mati peli,
Ki so mene zibali.
 19. Jaz sem pa močno jokala,
Ki sem mater zdražila.
 20. So me pa v morje vrgli,
Oj dro noter v silno morje. » »
- (Po Rožu.)

99. Marija in ribica. (Inačica.)

(Janežič 45.)

1. Tíćicá je príletéla
Néka zamórska dévicá.

2. Vrh turna je obletela,
V zelenej lipici obsedi.
3. Je že tak' lepo zapela,
Oj od device Marije:
4. Češena si ti Marija,
Gnade božje polhena,
5. Si nam na svet rodila
Našega zveličarja.
6. Je Marija to začula,
Je venkaj iz oltarja šla:
7. «Al' si ti to pesem čula,
Al' si jo sama zložila?»
8. «Je nisem sama zložila,
Ampak sem jo le slišala,
9. Sem črez morje črez letela,
Je neka ribica spevljala:
10. Češena si ti Marija,
Gnade božje polhena,
11. Si nam na svet rodila
Našega zveličarja.» »
12. «Pomaj, pomaj mi iskati
To ribico, ti drobna tičica.»
13. Tičica je v luft zletela,
Marija je pa k nogam šla.
14. Je že Marija prej tam bila,
Prej da drobna tičica.

15. Tam okol' sive skalice
Se je ribica vozila,
 16. Je še tak' lepo spevljala,
Oj od device Marije:
 17. Ah, češena si Marija,
Gnade božje polhena,
 18. Si nam na svet rodila
Našega zveličarja.
 19. «Kaj je pa tebe sem spravilo,
Oj ti drobna ribica?»
 20. «Mene je pa sem spravila
Moja huda mačeha.»»
 21. «Oj ribica, h kraji, h kraji,
Jaz bom ti ven pomagala.»
 22. In razgrnila sveto krilce,
Je jo neslo v zveličanje.
- (Rož, Podjunsko.)

100. Marija Podgorjanska. (Inačica.)

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Ena tíčicá je príletéla,
Oj od sólčne déželé.
2. Na turnič je zletela,
Oj na turnič cerkovni.
3. Prelepo je zapela
Od device Marije:

4. «Češčena si ti Marija,
Božje gnade polhena.
5. Oj Marija Podgorjanska,
Oj Marija pri Kapelici.»
6. Še niže je zletela,
Oj na britof žegnani.
7. Še lepši je zapela
Od martre Jezusove.
8. «Češčena si Marija,
Božje gnade polhena.
9. Oj Marija Podgorjanska,
Oj Marija pri Kapelici.»
10. Marija to zaslišala,
Je iz oltarja stopila.
11. Ona ta po cerkvi gre,
Tam na pragu obstoji.
12. Kaj pa je Marija djala,
Oj tej drobnej tičici?
13. ««Al' si to pesem ti zložila,
Bèl si jo le peti slišala?»»
14. Kaj je pa djala tičica,
Oj le tičica drobna?
15. «Jaz to pesem nisem zložila,
Sem jo le peti slišala.
16. Ko sem visoko letela
Pod jasnim nebesom.

17. So jo angeljci sprepevljali,
Tebe, Marija, hvalili :
18. Oj češčena si Marija,
Božje gnade polhena.
19. Oj Marija Podgorjanska,
Oj Marija pri Kapelici. (Rož.)

101. Grešnikovo obhajilo.

(Iz Vrazove zapuščine.)

1. Stojí, stojí ravnó poljé,
V rávnem pólji klóšter jé.
2. Mimo kloštra cesta leži
Noter pod vrate klošterske.
3. Marija po polji prangala,
Na klošterske vrate trkala ;
4. Je klicala menišeka,
Da bi šel spovedat grešnika :
5. Gori, gori, menišek mlad,
Idi obhajat grešnika.
6. «Kako bom obhajal grešnika,
Ko oblata ni žegnan'ga?»
7. Hola, hola, menišek mlad,
Oblat bo žegnal Jezus sam.
8. Bolnik že sedem let leži,
Po rešnjem telesu želi.

9. Grešnik se začne spovedati
In iz tega sveta šajdati.
10. Kako je ta grešnik srečen bil,
Ki je od Marije vslišan bil.
(Podjunsko, Tinje, Rož.)

102. Marija na Svečnico.

1. Na sáme jútro svéčnicó
Jé Marija v cérkev šlá,
Oh Marija, oh Marija,
Ki si nam rodila Jezusa.
2. Na cerkovni prag je pokleknila,
Je svoje molitve ofrala.
3. Marija je okoli oltarja šla,
Ofrala je dva golobiča;
4. Marija je dol po cerkvi šla,
Lepo so jej pele tičíce.
5. Marija je možem talala
Lepi zeleni rozmarin.
6. To ni nobeden rozmarin,
To je le Jezus, Marijin sin.
7. Marija je pobom talala
Lepe rudeče nageljče.
8. To niso nobeni nageljči,
Ki so le nebeški angeljči.

9. Marija je ženam talala
 Lepe bele lilije.
10. To niso nobene lilije,
 Je le roža Marijina. (Podjunsko.)

103. Pesem «od sv. roženkranca».

1. Lépa róža máti bóžja,
 Oh Marija sédem žalosti:
 Ljubi Jezus, čéj si hódil, čéj si bíl?
 Tám sem hódil, tám sem bíl,
 Kir sém krvávi pót potíl.
2. Lepa roža i. t. d.
 Tam sem hodil, tam sem bil,
 Kir sem krvavo gajžlan bil.
3. Lepa roža i. t. d.
 Tam sem hodil, tam sem bil,
 Kir sem s trnjem kronan bil.
4. Lepa roža i. t. d.
 Tam sem hodil, tam sem bil,
 Kir sem težki križ nosil.
5. Lepa roža i. t. d.
 Tam sem hodil, tam sem bil,
 Kir sem križan bil.

6. Lepa roža i. t. d.

Tam sem hodil, tam sem bil,

Kir sem za verne duše Boga prosil.

(Podjunsko.)

104. Pesem «od dveh bratov».

1. Po césti grésta bráta dvá,

Prot' híši sé obrnetá.

2. Bil je sveti Valentin

Noj njega braterc Peregrin.

3. Notre v tistej híšici

Je 'na mlada vdovica.

4. Za herperje jo prosita:

«Bog vam srečo večó da.»

5. ««Jaz sreče tak' zadosti imam,

Hiše lepše ne poznam.

6. V híši dosti pevcev je,

V kleti polhno vinca je.

7. V hlevih dosti živine imam,

V skrinji polhno dnarcev imam.» »

8. «Merkaj ti vdovica,

Še nicoj me boš na pomoč klicala.»

9. Šaj še ura ni devet,

Že začne vince v sodih vret'.

10. Žena vsa prestrašena

Je milo k Bogu klicala:

11. Pomaj mi Bog noj sveti Valentin
Noj njega braterc Peregrin.
12. Saj še ura ni deset,
Že popada v hlevu vsa goved.
13. Žena vsa prestrašena
Je milo k Bogu klicala:
14. Pomaj mi Bog noj sveti Valentin
Noj njega braterc Peregrin.
15. Saj še ura ednajst ni,
Hčera že mrtva leži.
16. Vdova vsa omamljena
Je milo k Bogu klicala:
17. Pomaj mi Bog noj sveti Valentin
Noj braterc njega Peregrin.
18. Saj še ura dvanajst ni,
Že vsa hiša s plamenom gori.
19. Je žena vsa prestrašena
Milo k Bogu klicala:
20. Pomaj mi Bog noj sveti Valentin
Noj braterc njega Peregrin. (Podjunsko.)

105. Tri kaplje krvi Jezusove.

1. Štam dólta, štam dólta
'Na césta leži:
'Na césta lepá,
Ki je Jézusová.

2. Štam dolta, štam dolta
 'No polje leži:
 'No polje lepo,
 Ki je Jezusovo.
3. Na polji, na polji
 'Na hiš'ca stoji:
 'Na hiš'ca lepa,
 Ki je Jezusova.
4. V hiš'ci, le v hiš'ci
 'Na miza stoji:
 'Na miza lepa,
 Ki je Jezusova.
5. Na mizí, na mizi
 En kelih stoji:
 En kelih lep, zlat,
 Ki je Jezusov brat.
6. V kelhi so pa
 Tri kaplje krvi:
 Tri kaplje lepe,
 Ki so Jezusove.
7. Ta prva je padla
 Na žitno polje:
 Na žitno polje,
 Ki je Jezusovo.

8. Ta druga je padla
 Na vinske trté:
 Na vinske trté,
 Ki so Jezusove.
9. Ta tretka je padla
 Na verne duše:
 Na verne duše,
 Ki so Jezusove.

(Podjunsko.)

106. Od žovnjirja Izidorja.

1. Ne jókajté se vi máteré,
 Ko vaše fánte v žóvt vabô,
 Poglójte svétega Izidórja,
 Káj je ón za 'n vélik svetník.
2. Na oljski gori ovčice pase,
 Prelepo žvižga noj poje.
 Kedar je malo gori prirastel,
 Podal se je v žovnjirski stan.
3. Zvesto je služil svojemu kralju,
 Še veliko lepši gospod Bogu.
 Za tem gradom Baničanom
 Je bil pokopan tri sto let.
4. Na njega grobu je trava rastla,
 Lepo zelena travica,
 Ven iz groba so prirastle
 Tri bele rože lilije.

5.

 Zvečer so bile pokošene,
 Zjutraj so veliko lepše bile.
6. so prišle
 Tri lepe nune klošterske.
 One so vse preduhtovale,
 Kaj bi tukaj notre bilo.
7. Šle so, gor ga odkopale,
 Našle so truplo sveto,
 One niso drugega našle
 Tri lepe kapljice krvi.
8. Še le več so pri njem našle,
 'No lepo pismo pisano,
 Notre ni drugega stalo,
 Kje sveti Izidor prebival bo.
9. Na oljski gori pri materi božjej
 Stoji 'na lepa cerkev malana,
 Notre stojô tri oltarji,
 Ko je eden lepši, ko sta dva.
10. V prvem stoji sveta Neža,
 V drugem stoji sveti Jošt,
 V tretjem pa velik špegov,
 Kjer sveti Izidor prebival bo.

107. Sveta Barbara.

(Janežič 54.)

1. Stojí, stojí béli grád,
V grádi žláhtná gospá,
Žlahtná gospá, žlahtén gospód.
2. Pa sta imela samo jedno hčer,
Samo ljubo sveto Barbico.
3. Oča z Barbico govori:
«Ti imaš zdaj ženine tri.
4. Jeden kralj, kjer solnce gori gre,
Drugi, kjer solnce na poldni je,
Tretji, kjer solnce k božjej gnadi gre.
5. Al' vzameš kralja španjskega,
Vse bode tebe hvalilo;
6. Al' vzameš kralja deželjskega,
Se ti bode vse priklanjalo.»
7. Kaj pa Barbica odgovori?
«Jaz imam že izbran'ga ženina,
Jezusa Nacarenskega.»
8. «Al' hočeš španjska kraljica bit'
Al' raji tri leta v turnu sedet'?»
9. «Jaz nočem španjska kraljica bit',
Raji hočem tri leta v turnu sedet'.»
10. Oča je poslal po zidarje:
«Zidajte turen temen, globok.»

11. Barba je okoli prangala
Lepo se jim je smejala:
12. «Če delate turen temen, globok,
Delajte mu tri line ven.
13. Eno, kjer solnce gori gre,
Drugo, kjer poldan stoji,
Tretjo, kjer k božjej gnadi gre.»
14. Barbico zdaj v turen vržejo,
V turen globok, v turen temen.
15. Barbica pa še govori:
«Jaz že imam izbran'ga ženina,
Jezusa Nacarenskega.»
.
.
.
.
.
.
.
.
.
.
16. En angelj k njej prileti,
Na nizkem okenci obsedi;
17. Barbici je oblat podal,
Jeden je pa v kelih djal. —
18. Oče pa k njej gledat gre,
Al' kej Barbica še živa je.
19. Pretekle so že leta tri,
Je poslal oče po žlosarje:
20. «Odklenite mi turen temen,
Poberite Barbine kosti ven.»

21. Barbica pa v turni sedi,
Lepa rudeča kakor kri,
Pred njo pa kelih zlat stoji.
22. Oče spet z Barbico govori:
«Ti imaš zdaj ženine tri.
23. Jeden kralj, kjer solnce gori gre,
Drugi, kjer solnce na poldni je,
Tretji, kjer solnce k božjej gnadi gre.
24. Al' vzameš kralja španjskega,
Bél vzameš kralja deželskega?
25. Al' vzameš kralja španjskega,
Vse bode tebe hvalilo,
26. Al' vzameš kralja deželskega,
Se ti bode vse priklanjalo.»
27. Barbica pa še govori:
«Jaz imam že izbran'ga ženina,
Jezusa Nacarenskega.»
28. Oče pa popade Barbico
Za nje rumene lasiče,
29. Potegnil je svoj meč,
Odsekal Barbici glavo preč.

(Kázaze na Zili, Zvrhnji Rož.)

108. Egiptovski Jožef.

(Ahacelj 37.)

1. Z mojimi braterci sem rajžal,
 En pobič še le štirnajst let,
 Pri Sihemu na pašo peljal
 Sem moj šočoč brumnih jagnet.
 Jaz nisem vedel, kaj je žalost,
 Sem pel, s pastirci se veselil,
 Sem zraven svojih ovčie skakal,
 Nedolžen kakor one bil.
2. Pod eno drevce sem se vsedel,
 In svojega Boga molil,
 Tam strašnost svojih bratov zvedel:
 «Ti boš zdaj svojo kri prelil.»
 V vodnjak so hotli mene vreči,
 Da bi moral tamkaj konec vzeti,
 Nič nisem imel, ko mile solze
 Se grozovitnežem oteti.
3. Pa je že tako moralo biti,
 Ravno kupci mimo pridejo,
 Zaupajo dosti dobiti,
 Naprodaj me ponudijo.
 Barant je bil koj hitro sklenjen,
 Veselo denar med sebo delô;
 Če so me ravno tam prodali,
 Jim nisem vzel jaz to za zlo.

(Zvrhnji Rož.)

109. Dežela Indija.

(«Slovenska Bčela» 1850, 131.)

1. Je tičica priletéla
Iz dežéle Indijé,
Prav lépo jé zapéla
Od vínce sládkegá.
2. Le pijmo bratri vince,
Najmo, da voda stoji:
Voda je trodovična,¹
Vince pa trod mori.
3. Smo pili bratri vince,
Smo zraven pa zadremali
In trdno smo zaspali
To uro dvanajsto.
4. Ko je Jezus mimo rajžal
Z svojimi jogri dvanajstimi,
Jim je talente talal,
Štiri tale ta sveta.
5. Tomaža je postavil
V globoko Indijo,
Čir nikoli sneg ne pade,
Čir nikoli dež ne gre.
6. Čir nikoli sneg ne pade,
Čir nikoli dež ne gre,
Je vendar vsako jutro
Stopnja polhena rose.

(Zvrhnji Rož.)

¹ trodljiva.

110. Grešnik.

1. Poslušajte vi, móji brátri,
Káj jaz dúša vám povém,
Dá ne bóste sémkaj príšli,
Kjér jaz dúša entekáj trpím.
2. Jaz sem bil dro dobro učen
Od teh božjih pridigarjev,
Sem tudi želel v nebesa priti,
Kjer naš večni Bog živi.
3. K spovedi sem pokleknil,
Da bi se grehov spovedal bil,
Te male grehe sem povedal,
Ta velike sem zatajil.
4. Kedar bi moglo megljih biti
'No samo uro na ta svet,
Jaz bi hotel delati pokoro,
Da bi zgruntati ne b'lo.
5. Kedar boš pokoro delal,
Delaj jo le prav zvestó;
Jaz sem pokoro le odkladal
Na svoj poslednji cajt.
6. Ti dro rajtaš moj grešnik,
Da ti dolgo živel boš,
Pa 'na pošta tebi pride,
Da hitro umrl boš.

7. V peklu je zlo goreče,
 V vícah je zlo temno,
 Jaz pa v nebesa pojdem,
 Tam je pa dro prav lepo.
 (Žabnice.)

111. Vinska trta.

(«Novice» 1844, 152.)

1. Tam stoji gártele ógrajén,
 Z zlátim kóljem óbsajén.
2. Z srebernim protjem zapleten,
 Polhen rožic nasajen.
3. Notre rastejo rožice tri,
 Vse tri rudeče kakor kri.
4. Prva rožica je le ta
 Sprelepa rumena pšeničica.
5. Pri vsaki maši jo nucajo
 Oj za presveto hostijo.
6. Nobena maša brana ni
 Brez te svete hostije.
7. Druga rožica je le ta
 Spreljuba vinska trtica.
8. Pri vsaki maši jo nucajo
 Oj za presveto rešnjo kri.
9. Nobena maša se ne moli
 Brez presvete rešnje krvi.

10. Tretja rožica je le ta
Spreljuba devica Marija.
11. Nam je rodila Jezusa,
Oj le kralja nebeškega.
12. Je stvaril zemljo in nebo,
Dal človeku dušo in telo.
13. Bog oče, sin in sveti duh,
Vse tri peršone en sam Bog.
(Št. Kocijan, Zi'jsko.)

112. Zlata češčena Marija.

(Odlomek.)

(«Slov. Bčela» 1851, 75.)

Vse duše so gori shajale,
Samo tri so notre ostajale,
Še tiste so močno zdih'vale in jokale.
Kaj pa je tistim trem dušam b'lo?
Edna je koter s kotro grešila,
Edna je družje vmorila,
Edna na Bogu obupala. (Goriče na Zili.)

113. Dvanajst osobitostij.

(«Slov. Bčela» 151, 185.)

1. Marija je barala Jezusa:
Kaj je eno naj boljšega?

- Jezus je rekel Mariji:
 Sam eden je Bog na nebu,
 Ki je bil rojen od Marije,
 Vesvolen svet kraljuje,
 V nebesih gospoduje.
2. Marija je barala Jezusa:
 Kaj je dve najboljšega?
 Jezus je rekel Mariji:
 Dve sta dve živi glavici,
 Solnčice in lunica.
3. Marija i. t. d.
 Trije so patrijarhi,
 Žitnega polja varhi.
4. Marija i. t. d.
 Štirje so evangeljisti,
 So naši pomočniki.
5. Marija i. t. d.
 Pet je ranič Jezusovih,
 Ki so mu jih Judi dali,
 Ki niso Boga poznali.
6. Marija i. t. d.
 Šest je šest vrčev vode,
 Ki je Jezus v vino sprebrnil je,
 Pri Kani-Galilejskej vojscejti
 Je svojim jogram piti dal.

7. Marija i. t. d.
 Sedem je sedem žalostij
 Ljube device Marije.
8. Marija i. t. d.
 Osem je veselje Marije,
 Naše preljube matere.
9. Marija i. t. d.
 Devet je korov angeljev
 Usmiljenega Jezusa.
10. Marija i. t. d.
 Deset je božjih zapovedij,
 Ki je sam Bog jih dal.
11. Marija i. t. d.
 Jednajst so svete zlate meše,
 Ki se berô po vesvolnem svetu.
12. Marija i. t. d.
 Dvanajst jogrov Jezusovih,
 Ki so po svetu hodili,
 Ki so gnado zadobili.

(Goriče pri Zili.)

114. Jutranja molitev.

Marija je zjutraj zgodaj vstala,
 Šla je v mesto Jeruzalem.
 Tam tri žlahtne rože rastejo.
 Marija jih je vtrgala,

V svojem srcu ohranila:
 Prva je Bog oče,
 Druga Bog sin,
 Tretja Bog sveti duh. Amen.

(Ziljsko.)

115. Večerna molitev.

Prva ura v noči.

Dela se noč, dela se mrak,

Marija spleta krancelj zlat.

Marija se spravlja k Jezusu,

Pojdimo še mi, poglejmo še mi,

Bomo videli Jezusa,

Jezusovih pet krvavih ran,

Jezusovo desno stran.

Kri in voda teče iz njega ran,

Srce je ranjeno žalostno,

Okice so zlo objokane,

Vse zavoljo križa težkega,

Ki je Jezus za nas nesel ga,

Nja kri za nas prelil.

Ti si nam obljubil sveti raj,

Si nam ga obljubil, nam ga daj

Kakor si ga dal svojim jogrom dvanajsterim.

Amen.

Druga ura v noči.

Dela se noč, dela se mrak i. t. d.

Tretja ura v noči.

Dela se noč, dela se mrak i. t. d., i. t. d.

(Ziljsko.)

116. Večerna molitev.

Bog je zlat,
 Peljaj nas spat,
 Po teh vozkih stezicah,
 Po teh mrzlih vodicach,
 Kir je Marija Jezusa kopala,
 Ino svečo prižagala.
 Posveti še tudi nam
 K večnemu zveličanji
 Noj pa k večnemu veselji.

(Klobasnica.)

Inačica.

O Jezus zlat,
 Peljaj me spat,
 Po vozkejši stezici,
 K mrzli vodici,
 Kir se Marija
 Noge vmiva;
 Tam je prižgala
 Vsem vernim dušam luč.

Prižgi jo tudi ti
 Meni in mojem starišem,
 Bratom ino sestram,
 Da nobeden brez luči ne umrje.
 (Klobasnica.)

117. Večerna molitev.

Bog je vkažal
 Lepo dolvleč'
 Rahlo zaspat',
 Nikogar se bat'.
 Bog bo nam poslal angeljce tri:
 Eden bo nas špižal,
 Eden bo nas vižal,
 Eden bo nas varoval po noči in po dni.
 (Šmihel.)

Inačica.

Marija mi je vkažala dolvleč',
 Rahlo zaspat',
 Nikogarja nič bat',
 Tri ljube angeljce k meni poslat':
 Te prvi me bo špižal,
 Te drugi me bo vižal,
 Te treči me bo varoval pred vsem špotom
 noj grehom. Amen.
 (Št. Jurij na Vinogradih.)

118. Večerna molitev.

Bog je nam rekel dolvleč',
 Trdo zaspat',
 Ničesarja se bat';
 Je nam dal šest angeljcev,
 Dva v znožji,
 Dva v zglavji,
 Na vsaki strani en'ga,
 Eden me špiža,
 Eden me viža,
 Eden me pred hudim varuje.

(Klobasnica.)

119. Večerna molitev.

Angeljci tri so ena dobra pomoč,
 Ti mene obvarujte den in to noč,
 Da moje telo počije,
 Da moja duša ne obide.
 Bodi pekel zaprt,
 Bodite nebesa ofen,
 Pridi sam Bog Ježiš
 Po mojo vbogo dušo,
 Peljaj jo sebo v nebo. Amen.

(Št. Jurij na Vinogradih.)

120. Molitev o Velikej noči.

Jezus je na velkonočno jutro zgodaj vstal,
 Stopil na svoje zlate noge,
 Pogledal proti božjemu grobu,
 Proti solnčnemu zahodu,
 Tam je videl tri angeljce,
 Je djal: Sem pojte, moji prijatelji,
 Poglejte moje pet krvave rane,
 Ki sem jaz na križi prijel za dušic delj.

(Ko bi se človek znašel, da bi to molitev vsako jutro in zvečer požebiral, bi rešil tri duše: očino, materno, svojo pa najgvišnejši.)

(Klobasnica.)

Drugi oddelek.

Ljubimske pesni (poskočnice).

I. Začetek ljubezni.

Ljubezen.

Kaj je ljubezen.

121. Kdor hoče vedeti,
Kaj je lubiezen,
Koj mene naj praša,
Jaz mu poviem.

Dovha lubiezen
Je hvišna boliezen,
Hvišno bo ranjeno
Moje srce.

Dohtar in padar,
Oba sta hodiva,
Nobene renije
Nča nucajo se.

Pride moj šocej,
Me kušne, objeme,
Je pa ozdravljeno
Moje srce.

An nožej bom vzeva,
Bom srce načeva,
Tam venka bom vzeva
Tri kaple krvi.

Bom pismo pisava,
Bom šoc'ju posvava,
Da bo on vedov,
Kaku m'ne hre:

Al' sem jaz zdrava
Bol sem bolana,
Bol že davno jaz mrtva
V hruebi löžim.

(Škofiče.)

122. Ljubezen je biva,
Ljubezen še bo,
Da lih mene in tebe
Na svetu ne bo.

(Povsodi.)

123. Nevarniši od svame
Lubizen je ris,
Če ona se vname,
Gori kakor kris.

(Zvrhnji Rož.)

124. Koliko ludi
 V črnöj zamli löži
 Zavol' lubiezni
 Tö mvadah ludi. (Žrelec.)

Osamljenost.

125. Bo prišva vigred,
 Bo stajov se led,
 Bom dečvo dobiv,
 S te drujimi vred. (Podkrnos, Podjunsko.)

Inačica.

- Bo otavlavo se,
 Ko bo prišva vigred,
 Bom pubča dobiva,
 S te drujami vred. (Rož.)
126. Na lievo, na pravo
 In križam svatá,
 Jaz ljubico išam,
 Oh, čöj je doma? (Zrelec.)

127. Po löti dežuje,
 Po zimi snieh hre,
 Saj kni ure l'pe,
 Bol pa döčle za me. (Borovlje, Št. Lenart.)

128. Mvad sem jaz fantič,
Sem zmiram vesev,
Pa koj lubce nčömam,
Oh, kaj bom začev? (Žrelec.)
129. Ana liepa me knöče kar,
Ano burno jas knömam rad,
Čisto braz lubice
Me je pa sram. (Borovlje.)
130. Ano dakle jaz mam,
Pa še te nča poznam,
Poznajte jo vi,
Ko je tujah ludi. (Borovlje.)
131. Da bi lih vied'va,
Da bom trpeva,
Da bi le šoceja
Žavbrna meva. (Podkrnos, Št. Lenart.)

Izbiranje.

132. So pa vöľče¹ vodé,
Pa nčiso doré,
Je ana sama dorá,
Čir je döčva² mojá. (Borovlje, Žrelec, Radiše.)

¹ mrzle, ² puebič doma.

133. Na vsočah pvaninah
 So mrzle vodé,
 Tam hori je zrast'va
 Moja daklé. (Otmanje.)

Inačica.

- Visoči so hribri,
 Še viši horé,
 Tam zadi je zrast'va
 Moja deklé. (Radiše.)

134. Je pa snihöj opadov,
 So bile horé,
 Tam zadi notré
 Je pa moja daklé. (Št. Jakob.)

135. Še više goré,
 Še više skalé,
 Tam notrej pa pase
 Moj šocel kozé. (Kanalsko.)

136. Se hribri v'soči,
 Hvoboči potoči,
 Al' oče ona,
 More biti moja. (Borovlje.)

137. Sem daleč prijezdov,
 Čríez tri pvanince,
 Tam, čir tice pojô,
 Mam jaz dečvo moja. (Rož.)

138. Bom šov na pvaninco
 Po mojo živinco,
 Po moje volé,
 Po ano fletno deklé. (Št. Lenart.)

139. Je liepa dolina,
 Čir dōčva prebiva,
 Še liepši ravna,
 Čir je puebič doma.
 (Žrelec, Št. Lenart.)

140. Tahor' nča pojdam ¹
 Tadv' še spuev,
 Te liepe deklete
 So vse v ravnam puel'.
 (Podkrnos.)

Inačica.

Tu dovta jaz pojdem,
 Tu dovta jaz grem,
 K zavber deklet',
 K burnej ne grem. (Podjunsko.)

141. T'horì pod horô,
 Pod tō sivo pōjčjo,
 Rasti trava in vries,
 Moja dōčva je vmies. (Borovlje.)

¹ Horta koj mavobart
 Dovta pa spuev i. t. d.

142. Tam dov' za Dravô
 Lop' tice pojô,
 Rast'jo rože noj vries,
 Lape dečle so vmies.

(Podkrnos, Radiše.)

Inačice.

1. Tam dov' za Dravô
 Lepe rože cvatô,
 Raste trava in vries,
 Žavber döčle so vmies.

(Višpolje.)

2. Lepu tice pojô,
 Lepu rože cvatô,
 Lepu sunčice söje
 Tam dov' za Dravô.

(Borovlje.)

143. Le tota jaz pojdam,
 Čir Drava tačé,
 Majo vino noj žhanje
 Noj moja daklé.

(Rož.)

144. Je pa mihena, mihena,
 Ko ana mrovlá,
 Ko bo hore prirastva,
 Bo pa mojá.

(Borovlje.)

145. Je še mihena biva,
 So še zibeli jo,
 So že tedej mene
 Odpomienili jo. (Višpolje.)

Inačica.

So še mamca, mamca ¹
 Ziböli jo,
 So že k mojomu sreču
 Zašriböli jo. (Žrelec.)

146. Sem še mihen pub biv,
 Sem še jančico mov,
 Sem žö k mojøj daklet'
 Pod hanjčič hodov. (Št. Jakob.)

147. Dečva poglej me prov,
 Al' ti dopadem prov,
 Da te ne bo grivavo,
 Kor te bom mov. (Lipalja vas.)

148. Sem hodu po polji,
 Sem zbirov po volji,
 Tako sem jo zbrav,
 Da bi jo kuj nazaj dav.
 (Lipalja vas.)

¹ So še atöj noj mamca. (Borovlje.)

Kakošen je ljubček ali ljubica.

149. Sem snuči ves biv,
 Sem pa avbek dobiv,
 Lih tače so ble,
 Ko so ličice nje. (Rož.)
150. V gartelnu roža
 Prav lipo cveti,
 Pa v kamrici roža
 Prav žvahtno diši. (Zvrhnji Rož.)
151. Sriedi naše vesi
 Ana roža cveti,
 Da le veter potehne,
 Že vsa obleti. (Spodnji Rož.)
152. Pod hanjkam¹ sem stav,
 Sem tri avb'če pobrav,
 So ble tako lepé,
 Ko je moja daklé. (Rož, Žabnice.)
153. Drukasta čikelca,
 Žlabanka ta pvava,
 Tista je lubica
 Moja ta prava. (Lipalja vas.)

¹ Pri durcah sem stav i. t. d.

154. Tista ta majhna,
Tota ta mvada,
Tota je lubica
Moja ta prava. (Kanalsko.)

155. Da hlih liepa kni,
Je pa luba za tri,
Je pa žvota tačâ,
Da jo vsači rad ma. (Podkrnos.)

Inačica.

Nča die, nča die,
Da lih liepa kni,
Je pa djanja tačâ,
Da jo vsači rad ma. (Borovlje.)

156. Je pa döčva rjava,
Jo sunce pačé,
Mne djanje dopada
Pa marnovönje. (Št. Jakob.)

157. Je bivčka ko mliko,
Rdeča ko krí,
Zalubleno hleda,
Na smih se drži. (Št. Jakob.)

158. Ma pa skravžane vasce,
 Pa črne oči,
 Pri tačah dakletah
 So krače noči. (Podkrnos, Žrelec.)

Inačica.

Ma pa skravžane vasje,
 Pa črne oči,
 Zalublano hleda,
 Na smieh se drži.
 (Borovlje, Št. Lenart.)

159. Döčva ti ti,
 Tvoje črne oči,
 S tvojah črnah oči,
 Pa lubiezen cvetí.
 (Borovlje, Podkrnos.)

Inačice.

1. Döčva ti ti,
 Tvoje črne oči,
 Da le mav' zmigljajo
 Srčice vniamajo. (Podkrnos.)
2. Kni liepša na svietu,
 Ko so črne oči,
 Jih je meva ta dečva,
 So ble krače noči. (Radiše.)

3. Ma pa lice rdeče
 Noj črne oči,
 Zalublano hleda,
 Na smieh se drži. (Višpolje.)

160. Črno hleda,
 Drobno hre,
 To je dro moje
 Vösöle. (Št. Jakob.)

161. Ta döčva je moja,
 Ko žvižga in poja,
 Pa postel postielä
 In sama löži. (Žrelec.)

162. Tista je moja,
 Ki tam le dov gre,
 Zalubleno gleda¹
 In ofartna je.

Inäčica.

¹Me mivo pogleda,
 Pa ne ofartno gre. (Žabnice.)

163. Saj nobena ni taka
 Kakor moja daklé,
 Da bi konjče štrglava,
 Pa futrava je.

Je mi vole navezva
 In stop'va pred nje,
 V enej roci ma gajžvo,
 V te druzej vince.

(Borovlje, Ziljsko.)

164. Moj šocöj je Rutarjan,
 Vendar je prav storjan,
 Roče ma, noje ma,
 Lubiti zna.

(Borovlje.)

165. Uštek noj korajžen
 Mora aden bit,
 Kir oče ano žavberno
 Döčvo dobit.

(Podjunsko.)

166. Se me döčva sramuje,
 Ko mavo čaklam,
 Al to je pa hmötna,
 Da lubiti znam.

(Podkrnos, Borovlje.)

167. Moj šocel je n tak,
 Da ni beden n tak,
 Ne kadi, ne špila,
 Ne šnupa tobak.

(Žabnice.)

168. Moj pub je dro mihen,
 Nmavo veči bi biv,
 Večbarti bi prišov,
 Tim lubši bi biv.

(Št. Jakob.)

169. Moj publič je fleten,
 Je mi šmentrano všeč,
 Je na srce mi padov
 Ko trnič bodeč. (Zvrhnji Rož.)
170. Puebič je liep
 Ko nagelnov cviet,
 Še liepši bi biv,
 Ko bi tak lumpič kna biv.
 (Borovlje.)
171. Moja döčva je žledra,
 Pa vse požladrá,
 Je še to požladrava,
 Da sva kupa lažava.
 (Borovlje, Št. Jakob.)
172. Ma lice rdeče
 Ko purpölica,
 Ma pa hobec po strani
 Ko böbarica. (Podgorjane.)
173. Pohlöjte mojo,
 Ki ma janko novo,
 Al knočte varjeti,
 Pa baröjte jo. (Borovlje.)
174. Döčva mojá,
 Pa an čriewel krövla,
 Jaz bom jo navadov,
 Da b' krövlava oba. (Borovlje.)

175. Bom pa kelnarce lubov,
 Pa kuharce mov:
 Bom pa zmiram pocukrane
 Žnabelce mov.
 (Borovlje, Št. Lenart, Št. Jakob.)
176. Šiša je strhana,
 Skedenj pa uknjast,
 Lubca je krofasta,
 Šocöj pa pukvast. (Borovlje.)
177. Moja döčva je liepa,
 Da liepše nči,
 Je pa tudi v'žnica,
 Da je večé nči. (Borovlje.)
178. Kriva, lažnjiva,
 Vsak jo dobro pozna,
 Kdor ano favlasto
 Lubico ma. (Podjunsko.)
179. Döčva mojá
 Je pa v Boveci doma,
 Je tri miesnce šroka,
 Pa štiri dovhá. (Borovlje.)

Ljubezen si razodevata.

180. Jaz te ljubim tako,
 Kakor zvezde nebo,
 Kakor listje travé,
 Tak' jaz ljubim tebé. (Ziljsko.)

181. Te rajši imam
 Ko celi ves svet,
 Resnično spoznam,
 Dekličev si cvet. (Zvrhnji Rož.)
182. Braz priefa, braz pörja,
 Braz tinte črné
 Sem zašribov to döčv'
 V moje srce.
 Kar je zašribano,
 Ča bode več zbrisano,
 Döčva le-ta
 More biti mojá. (Podkrnos.)
183. Moja döčva je na štajarščöj
 Hranci doma,
 Mna pa v srcu
 Zašribana ma. (Žrelec.)
184. V'hko nueč, v'hko nueč,
 Maš od kamrce kluč,
 Noj od srca mojhâ,
 Maš pa klučiča dba. (Borovlje.)
185. Tába najrajši mam,
 Tába najbol štimam:
 Tába pri srcu
 Zašribana mam. (Podkrnos.)

186. Je rinka okrogva
 Ko mlinsko kovo,
 Pa najna lubiezen
 Je ravno tako. (Žabnice.)
187. Nči liepši lubiezni,
 Ko zbiesta cveti,
 Je v rožcah povita,
 Nkoli na oblöti. (Borovlje.)
188. Ti luba daklé,
 Ti si mi čriez vse,
 Prad ludmi bi jaz padov
 Okueli krahna tabe. (Žrelec.)
189. Mora Dravca vsahniti
 Noj črno morjé,
 Prej da bom pustuv
 Jaz mojo deklé. (Podjunsko.)
190. Prej suh bo žlib Drave,
 Prem jest tebi nezvist,
 Bojo ravne planjave,
 Čir hor stoji šist. (Zvrhnji Rož.)
191. Tak rada bi te meva,
 Tak rada te mam,
 Sem pa mavo pramajhna,
 Me je pa sram. (Podkrnos.)

192. Sem jöj an miheno rekov :
Čemu mi boš ti?
Al koj kmav je dobiva
Sovzene oči.

Potlej sem jöj rekov :
Si dro lubca mojá:
Kmavo je biva
Vasela srca.

(Višpolje, Borovlje, Radiše.)

193. Tvoje srce in moje
Je vse ana kri,
Al tvoje se vneme,
Tudi moje hori.

(Rož.)

Hrepenenje.

194. Ti ferpantš kuku,
Kaku pojaš lepu,
Ti tak pojaš lepu,
Da me zmotiš vehku.

(Podgorjane.)

195. Döčva pošušöj,
Kak dižöj rosła,
Kak šajbe cinglajo,
Se puabič pöla.

(Podkrnos.)

Inačica.

- Döčva pošušöj,
 Ko se puabič põla,
 Že plinkajo šajbe
 Noj vozöj cingla. (Radiše.)
196. Jaz pa pojdem na gore,
 Na visoke goré,
 Bom pa gledov na pule,
 Čir je moja deklé. (Podjunsko.)
197. Kaku bom jaz mlov,
 Ko mam emavo vodé,
 Kaku bom vesiev,
 Ko nča vidim tabé. (Žrelec.)
198. Prešmencane citre,
 Kak lepu pojô,
 Da ne morem jes slišati,
 Döčvo mojo. (Št. Jakob.)
199. Ti presneta Ljubljanca,
 Kako si temná,
 Da ne morem jaz videt'
 Puba mojâ. (Podgorje.)
200. Da b' an vötere pripihov,
 An vötere hvadén,
 Da bi nösov to pošto
 Hortöj v Štabén. (Št. Jakob.)

Srčne težave.

201. Pojte, pojte, drobne tice,
Preganjajte vse meglice,
Da bo sijalo solnčice
Na moje drobne srčice.

(Podjunsko.)

202. Oh te težave,
Dro nče spijó,
Kmavo, oh kmavo
Se hori zbudô.

Je mrtva težava,
Pokoplaš jo preč,
Te živa pa oče
Od tabe nič več.

(Št. Jakob.)

203. Bi še včasi zajuckov,
Bi še včasi zapov,
Ko bi tače težave
Pri srcu kna mov.

(Borovlje, Podkrnos.)

Inačica.

Bi biva vaseva,
Bi tudi zapeva,
Ko bi tače težave
Pri srcu kna meva.

(Borovlje.)

204. So žavostni časi,
 Vesela nič ni,
 Krog mojega srca
 Črna megva leži. (Zvrhnji Rož.)
205. Zdaj grejo težave
 Čriz moje srce,
 Ko grejo meglice
 Čriz ravno pole. (Zvrhnji Rož.)
206. Al boš ti žavostna,
 Povej ti mene,
 Da bom prišov k tabe
 In pa trošt'vov te.
 (Timenica, Macinja vas.)

Inačica.

- Döčva! poj, poj,
 Da bo slišov te tvoj,
 Bo pršov k tebe,
 Da bo trošt'vov te. (Podkrnos.)
207. Jaz ino ti
 Sva vse ana kri:
 Tabe sree boli,
 Moje zdravo kni. (Zvrhnji Rož.)

208. Vesev more biti,
 Kar žavovati,
 Vesevo srcé
 Mora meti deklé. (Rož.)

Ljubezni radost.

209. Sem vsolöj rad žvižgov,
 Sem vsolöj rad pov,
 Ta liepe deklete
 Sem vsolöj rad mov. (Tinje.)

210. Puabi smo mvadi,
 Pa lubimo radi
 Daklete mvadé,
 To je njih vösölé. (Podkrnos.)

211. Je še tica vaseva,
 Ki po vöjah skakla,
 Kaj bi döčva kna biva,
 Ki puebiča ma. (Borovlje.)

Inačica.

- Je še tica veseva,
 Ki na vejci sedi,
 Kaj bi dečva kne biva,
 Ki pri pobah leži? (Povsodi.)

212. Sem pa puebič vasev,
 Da mi lih koj žlaht hre,
 Kakor tica na vöjci
 Prapievlam ciev den. (Borovlje.)
213. Sem pa puebič vasev,
 Da mi hlih koj žlaht hre,
 Sem domačomu puebu
 Döčvo pravzev. (Borovlje.)
214. Ana puba jes mam,
 Ko me dražijo po njam,
 Pa cfridna sem s tam,
 Da le dražönje mam. (Št. Jakob.)
215. Čir je lubca doma,
 Tam je moje srce,
 Saj me dro rada ma,
 Nča navölča se me. (Žrelec.)
216. Zapuejmo ano,
 Da se slišava bo,
 Čriez tö viši horé,
 Čir je moja daklé. (Borovlje.)
217. Od Lublance bom spievlov,
 Da hvas poleti,
 Do te völbane kamre,
 Čir döčva löži. (Radiše.)

Inačica.

S pajčo bom poknov,
 Da hvas polöti,
 Do tö völbane kamre,
 Čir döčva löži. (Borovlje.)

218. Cibice darkajo,
 Jaz bom pa pöva,
 Šoceja žavberna
 Spuv' bom möva. (Št. Jakob.)

219. Da lih nömam denarjov,
 Bel hvanta lepâ,
 Mam pa döčvo lepó,
 Da mam kratek čas ž njo.

Zjutröj ko vstanam,
 Še pröj da žebram,
 Se spuvnam na döčvo,
 Kak žavberno mam. (St. Jakob.)

220. Nča die, nča die,
 Da lih šiša hori,
 Da le kamra ostane,¹
 Čir döčva löži.
 (Partovca, Žrelec, Borovlje.)

¹ Da le ona ostane,
 Ki za me hori. (Rožna dolina.)

Inačica.

Je toča pobiva
 Vse ravno polé,
 Lih tam je pustiva,
 Čír je moja daklé. (Št. Jakob.)

221. S ciehvam podjane,
 Z rožami obsejane
 So töste stezdé,
 Čír moj puabič hre. ((Podkrnos.)

222. Puebič moj fleten je,
 Jas sem pa nja daklé,
 Kedr od mene hre,
 Jucka, pojé. (Borovlje.)

223. Kader puvbič na pvanince grem,
 Liep zalan pušej hore diem,
 Tri krive parete hore mam,
 Da mojo döčvo kna bo sram. (Podjunsko.)

Ljubljenje.

224. Moja döčva je mvada,
 Polubi me rada,
 Še rajši jaz njo,
 Ki je žavberna zvo. (Št. Jakob, Žrelec.)

225. Al boš me polubov,
 Polubi me prov,
 Da bo se polubek
 Do smrti poznov. (Podkrnos.)
226. Jaz sem pa snuači pri dōčli biv,
 Sem se pa lubit navadov;
 Oj ti ferpant'shno lublōnje,
 Kak se bom taško odvadov! (Podkrnos.)
227. Kar so me mamca navadili,
 Tisto navado jes mam,
 Mamca so puabiče lubili,
 Jes pa deklice rad mam. (Št. Lenart.)
228. Tō liepe daklete,
 Tō mvade žané,
 Nē drujha bi devov,
 Ko lubov bi je. (Podkrnos.)

Darovi.

229. Dōčva peč, peč,
 Daj mi pušele rdeč,
 Al bo pušele mav biev,¹
 Bom pa dela vōsiev. (Podkrnos.)

¹ Al bo pušele koj biev,
 Bo pa jutre ndiev.

(Borovlje.)

230. Bom pa rožce vkup pobrava,
 Mojmu pubču pušele dava
 Lepih rudečih nagelnov
 In še te drujih več,
 Doklier so mi publi všeč.
 (Bela, Borovlje.)
231. Döčva ti ti,
 Jaz mam rinčice tri,
 Boš döčva mojáj,
 Bo pa ana tvojá.
 (Spodnji Rož, Ziljsko.)
232. Bom vodo prebredov,
 Bom vitere nabrav,
 Jerbašček bom splelov,
 Ha lubci posvav.
 (Zvrhnji Rož.)
233. Bodi moja, bodi moja,
 Ti bom avb'kov dav,
 Boš tiste pojödva,
 Ti bom drujah nabrav. (Št. Jakob.)
234. Sma z lubco na jarmark hodiva,
 Sma črievle in štumfe kupiva,
 Črievle liepe, štumfe biele.
 Tačega publiča ni ko si ti,
 Štumfe biele, miederč ko kri,
 Tak publič vela, ko si ti. (Ziljsko.)

235. Popölam pšenico
 Na Vaško Horico,
 Nazaj pa kofe,
 Da bo piva daklé. (Borovlje.)

Skrivna ljubezen.

236. Nči hujše boliezni,
 Da tako boli,
 Kakor skrivna ljubiezen
 Pri srcu mi tli. (Radiše.)

237. Dro meva bi te,
 Ko bi mohva movče,
 Ludi zbarajo vse,
 Polöj dražijo me. (Podkrnos.)

238. Še mamca, mamca
 Nča viejo za tu,
 Kar je snueči v v'špiči
 Za durömi bu. (Borovlje.)

239. Prad durmi je vahta,
 Za šišo vodá,
 Pa vse nča brani,
 Je skrivši mojá. (Borovlje.)

240. Ana bovha me ščiple,
 Ana uš me pa ji,
 Jez ano dečvo rad mam,
 Da nščir za njo kna vi. (Št. Lenart.)
241. Me pa hvavca boli,
 Da nščir nča vie,
 Še boleva me bo,
 Da nščir vedov nča bo. (Podkrnos.)

S e s t a n e k .

242. Na planini.

Na pvaninco jas pojdam,
 Je ušno goré:

Ana žavbern pvaninčica
 Kravce pase goré.

Pvaninčica me sreča,
 Ko krave past žané:

Doro jutro jas jöj umšam
 Noj stisnem jo k sábe.

(Borovlje, Zvrhnji Rož.)

243. Moja döčva je v rutiču tribva,
 Jes sem pa senu obračov,
 Sva se pa spuv' koj krihava,
 Ko sem se c'kesnu koračov.

(Št. Jakob.)

Inačica.

Moja dōčva je prōjo prastirava,
 Jaz sem pa lečo obračov,
 Me je pa zmiram koj kriehava,
 Ko sem se c'počasno obračov.

(Podkrnos.)

244. Čōj čōj n čōj čōj
 Te bom čakov najprōj?
 Tam za svinjakam
 Te najrajši čakam.

(Borovlje.)

245. Dōčva pri studanci,
 Pije pa nč;
 Čaka na šoc'ja,
 Pride pa nč.

(Borovlje.)

246. Je bivo anó,
 Ko je šva po vodó,
 Sem pa cokle bōk djav,
 Sem pa latov za njo.

(Borovlje.)

247. Pod kvancam, pod kvancam
 Je čakava lubica
 Horjanca, Horjanca,
 Od večera do jutra.

248. Pa kni mogov, kni mogov
 Do Polančice prit,
 Je pa morov, je pa morov
 Horjančico mōt.

(Trdna vas.)

249. Kni mohva, kni mohva
 Döčva prebit,
 Da je mohva, da je mohva
 Potroštana bit. (Podgorjane.)

Predaleč saksebe stanujeta.

250. Moja döčva je bandrava,
 Nščir nči vedov,
 Mne je an štajaršči
 Furman povedov. (Borovlje.)
251. An priefeč bom šribov
 Na štiri vohlé,
 Da bo bližöj prbandrava
 Moja daklé. (Borovlje, Podgorje.)
252. Je hora visoka,
 Me hrozno skrbi,
 Je struha hvoboka,
 Prebresti jo ni. (Zvrhnji Rož.)
253. Kaj mi nuca pvaninea,
 Ko vsolöj snieh hre,
 Kaj mi nuca ta döčva,
 Ko ča pridam do nje.
 (Borovlje, Radiše.)

Inačica.

Kaj meni pvanina,
 Čir zmiram hre snih,
 Kaj je meni za dečvo,
 Ko daleč je v Brih.

(Zvrhnji Rož, Št. Lenart.)

254. Ko bi Zilo noj Dravo
 Prapvavati znov,
 Bi že davno tö liepsi
 Rožankico¹ mov.

(Povsodi.)

255. Ana tica pri Dravi,
 Ana pri goré,
 Kak more to biti,
 Da poznata se.

(Borovlje.)

Premalo premoženja.

256. Čöj te bom ljubov,
 Čöj te bom mov,
 Moja hueba je smreka,
 Še spued kna bom smov.

(Borovlje, Podkrnos.)

257. Čir ča varjeme,
 Kaku je h'du,
 K' se me döčva sramuje,
 K' sem burna stanu.

(Borovlje, Žrelec.)

Polančico, Gorjančico, Borovljančico.

258. Sem ana burna dakle,
Vse se upa na me,
Bi v anej žlici vodé
Radi vtupili me. (Zvrhnji Rož.)

Inačica.

- Na našöj v's',
So ludi ko p's',
Na anöj žlici vodé
Bi radi vtuepili me. (Borovlje.)

Žlahta in drugi ljudje branijo.

259. Ta döčva je rivna,
Ki me möti kna smia,
Jaz pa sam dro spoznam,
Da je riven moj stan. (Podkrnos.)
260. Jes in moja lubica,
Koj midva trpiva,
Po dne vkup ne pridava,
Po noči vkup ne smieva. (Ziljsko.)
261. Žavostno sem djav,
Ko sem svovu jamav,
Žavostno moju srce,
Ko pustiti moram te.

Pustiti moram te,
 Drhače nči za me,
 Tvoj atöj, moja mamica,
 Kna najo möti te.

«O šocele ti moj,
 Taha se ti kna buej,
 Kar sem ti jas oblub'va,
 Bom hvišno storva.»

Taha se jas ja kna bojim,
 Al to pa dro želim,
 Poznati tvojha šocija,
 Tvojha tö pravaha. (Borovlje.)

262. Kaj se boš hrajnava,
 Srčice cajnava,
 Saj sama dro vieš,
 Da me möti kna smiéš.
 (Borovlje, Št. Lenart, Celovška okolica.)

263. Da bi lih havje prad duri
 Postavili mi,
 Ta puebiča möt'
 Kna branite mi. (Višpolje.)

264. Recite, kar očte,
 Tö druji ludi,
 Jas bom töstaha meva,
 Ki mi pri srcu löži. (Borovlje.)

265. Moj atöj so djali
 Noj mama rökli,
 Al boš ta pueba meva,
 Te bomo töpli.
 Naj atöj se kriehöj',
 Mama tapô,
 Jas pa ta pueba
 Pustiti kna mo. (Borovlje.)
266. Moj atöj so djali,
 Moj sin, pojdi spat,
 Sem rivaž zastopov,
 Pojdi k lubici vas. (Borovlje.)
267. O mamca vi, vi,
 Kna bod'te hudi,
 V vašöj mvaduesti
 Čiste pridnöši bli. (Borovlje.)
268. Vsa žvahta mi brani,
 Vsi moji ludi,
 Mojha puebča pustiti
 Mi mohoče kni. (Žrelec.)
269. Vsa žvahta me fajnta,
 Ciev sviet je čriez me,
 Ana sama daklé,
 Da še trošt'je me. (Borovlje.)

270. Sem rajtu te lubit,
 Te moram pustit,
 Vsa žvahta memra,
 Da se lub'ma midva. (Lipalja vas.)
271. Ribce po muerjiči pvavajo,
 Gvavce pa venka molô,
 Mene pa k lubici branijo,
 Jes jo poneti ne mo. (Ziljsko.)
272. Ludi marnovajo,
 Mene tadlovajo,
 Saj koj tösti ludi,
 Ki majo tadle sami. (Podkrnos.)
273. Vi norčavi ludi,
 Pa vaše skrbi,
 Kaj skrbite za me,
 Ko vas an nčna hre. (Podkrnos.)

II. Noče ga (jo).

Zavrača ga (jo).

274. Kedar Zila n Drava
 Nazaj potačé,
 T'döj boš moj šocöj,
 Jaz tvoja daklé. (Rožna Bistrica.)

275. Ne hodi po rutah,
 So vošče stezdé,
 Ja kniso za fante,
 So le za kozé. (Sveče.)
276. Kna žvižgöj, kna puj,
 Saj ti knisi moj pueb,
 Da boš lih žvižgov noj pov,
 Saj me ti kna boš mov.
 Sem žvižgov noj pov,
 Da te knisem poznov,
 Bom še žvižgov noj pov,
 Da te lih kna bom mov. (Podjunsko.)
277. Še bi biva mojá,
 Ko bi biti mohvá
 Na vsuečam Obirju
 Anzidlarica. (Borovlje.)
278. Ana liepa, ana mvada,
 Ana pavrska hči,
 Mi je pušele nardiva,
 Pa nč na diši. (Rož.)
279. Ne hodi čriez Dravo,¹
 Je velka vodá,
 Bi se mogov vtopiti
 Zadeli mná.

¹ Zilo.

Kaku se bom vtuepov,
Mam dovje nojé,
Tribarti preskočim,
Sem pa pri tabé.

(Borovlje, Vrata, Ziljsko.)

Inačica.

Ne hodi čriez prode,
So vöľče vodé,
Bi se mohov vtopiti
Zavolo mné.

(Borovlje.)

280. Da bi hore ne ble,
Bi bvo ravno polé,
Bi pa biv ti moj publič,
Jaz tvoja daklé.

(Rož.)

281. Puebič koj pridi,
Prov rada te mam,
Ano pačano mačko
Pripravlano mam.

Mačko boš jiedov,
Pa pomije piv,
Pod kvopjo boš lažov,
Pa miši voviv.

(Borovlje.)

282. Si ti huenaha meva,
Kaj da mene pa kar,
Saj knisem an šintar,
An far tudi kar.
Da li knisi an šintar
An far tudi kar,
Meva jas tabe meti,
Pred tiem Bueh obvar'.

(Rož, Celovška okolica.)

Inačica.

- Jes knisem an šintar,
An far tudi kar,
Je me huna koj möva,
Zakaj da ti kar. (Št. Jakob.)
283. Nči lipa, nči fletna,
Kni döčva za me,
Pod nuje se hleda
Pa švedrasto hre. (Št. Jakob.)
284. Kaku bom jaz siekov,
Ko je kosa topá,
Kaku te bom lubov,
Ki nisi mojá. (Žrelec.)

285. Bod' lesica bol zec,
 Jaz nča pojdam več ves,
 Nča pojdam več ves,
 V to plösnavo ves.

Povsod obliznil.

286. Je pa mirnasta šiša
 Pa zalane polče,
 K'tiro pobaram,
 Me tösta knoče. (Borovlje.)
287. Sem pa včasi ves hodov,
 S'da pa nč več,
 Me te liepe daklete
 Knuečöjo več. (Podkrnos.)
288. So me kelnarce mele
 Noj kuharice,
 Zdej še pavršče dečle,
 Knočejo me. (Povsodi.)
289. Šmöncana piskovca,
 Knoče več pöti,
 Ana žavber dakletce
 Me knoče več möti. (Št. Jakob.)
290. Petnajst parov coklov strgu,
 Ko sen pojbič v vas hodu,
 Za pet rajniš žreblov zgubu,
 Ko sen jih pojbič v coklah mev. (Ziljsko.)

291. Sem hodov po Selah,
 Po tujah deželah,
 Ni obene tačé,
 Da bi biva za me. (Borovlje.)

Maščevanje.

292. Micka ti tí,
 Tvoje črne oči,
 Pa tvoj liepi obraz,
 Bo le trpov en čas.
 (Podgorjane, Kanalsko.)
293. Kaj misliš, kaj rajtaš,
 Kak liepa si ti,
 Pa za vsačam ohnjiščam
 Se ti hliha dobi. (Spodnji Rož.)
294. Ana liepa daklé
 Je dro vriedna prošnjé,
 Ana taka, ko si ti,
 Je pa vriedna kni. (Borovlje.)
295. Lipa nič, luba nič,
 Huda ko sam hudič,
 Nočem tačé,
 Da bi mov bati se je. (Zvrhnji Rož.)

Inačica.

Liepa nič, luba nič,
Huda ko sam hudič,
Trda ko sama peč,
Bo šov tajfel k nōj leč.

(Podkrnos.)

296. Oh kni škoda za te,
Ki si še lipa dakle,
Maš pa fanta tačá,
Da za norca te ma.

(Št. Jakob.)

Inačica.

Oh, kni škoda za te,
Ki ti je Uršōj jōme,
Si še lipa daklé,
Maš pa hrdo jōme.

(Št. Jakob.)

297. Besi biva mojá,
Besi vino pivá,
Sdej pa nisi mojá,
Je ti voda dobrá.

(Ziljsko.)

298. Vse tače bi ble,
Ko Podgorjančice ste,
Bi žō davnōj pod krave
Nastilali je.

(Št. Jakob.)

III. Značaji ljubimcev.

Bojazljivec.

299. Bom mamco barov,
 Kaj kej poračô,
 Al smim dro k dekletam,
 K' mi ukaževajo. (Št. Jakob.)
300. Dečvo bom barov,
 Kaj kej poračé,
 Al kej smim k ta drujam,
 Ki so vkaževale. (Št Lenart)
301. 'Tak dovgo bom rajžov,
 Da pridam na Vin,
 Casarja bom barov,
 Al k lubici smim? (Zvrhnji Rož.)
302. Al grem po vesi,
 Me pa vidijo vsi,
 Al grem za vasjo,
 Me pa pesi vovô. (Št. Lenart.)
303. Moj šocej dro pride,
 Pred durmi stoji,
 Je cagava¹ sruta,
 Se senter boji. (Brnca, Rož.)

¹ cagostna.

304. An cagavi šocej
 Pri anej fletnej kni spav,
 Za zgvavje je stopov,
 Se je v postelco zbav. ((Št. Lenart.)

305. Kaj mi nuca tak šocel,
 Ko pride, zaspi,
 Noč mine, den pride,
 Še ljubov nič ni. (Lipalja vas.)

306. Jas mam dro lubico
 V gradu za kuharco.

Života je bielega,
 Srca ponižnega.

Döčva pa vkažuje:
 Puebič koj pridi še.

Jas bi dro rad pršov,
 Bojim se pa cveč puebov.

Kaj se boš puebov bav,
 Saj boš pri mene spav.

Se v kamro zaklönema,
 S kovtram odönema.

Ti pri mene lažov boš,
 Kakor bi biv moj mož.

Puebi pa pridöjo,
Töntr povomijo.

Puebi me sliečöjo,
V vuedo me vliečöjo.

Htu bo to užo piv,
Jas sem nedovžen biv.

Da bi glih užo piv,
Saj si pri döcli biv.

(Borovlje, Podjunsko.)

307. Poglejte ta pueba,
Je tudi an trap,
Je za cizöj pošvatov,
Je rajtov, je krap. (Št. Lenart.)

Bahač.

308. Jaz pa nčömam denarjov,
Nč havž'vönja,
Mi še vendar obena
Ni s postale všva. (Žrelec.)

Inačica.

Da hlih nčömam denarjov
Bol hvanta lepá i. t. d. (Borovlje.)

309. Moja hueba je smreka,
 Či streše horé,
 So še vendar tö liepsi
 Daklete mojé. (Podkrnos.)

310. Al bo me döčva pustiva,
 Se bom pa smijav,
 Saj mam še dro štiri,
 O, kam je bom djav? (Šmarjeta.)

311. Me je döčva pustiva,
 Pa rajta bom hin,
 Se na peti zasučam,
 Tri druje dobim. (Šmarjeta.)

312. Bom pa bandrov na hure,
 Bom pa devov pokure,
 Bom brumno živov,
 Bom tri lubice mov.
 Aná bo za hod'ce,
 Aná pa za norce,
 Aná pa za tu,
 Da boma lažava do dnu. (Podjunsko.)

313. Zmiram sem meva,
 Jas puebov dovol,
 Da sem španinjo barava,
 Ktiri je bol. (Višpolje.)

Ljubosumnost.

314. Trieba ni, trieba ni
K mojöj döçli iti,
Jaz dro sam, jaz dro sam
Moj döçvo rad mam.
(Podkrnos, Žrelec, Radiše.)
315. Dečva taji,
Da koj sama leži,
Se na zgvavji pozna,
Da ležava sta dva. (Povsodi.)
316. Jes pa čisto ano miheno
Lubico mam,
Pa še to majo druji,
Jo kna lubim koj sam.
(Radiše, Podkrnos.)
317. Ribce po izari pvavajo,
Gvavce pa venköj molô,
Mene po lubici dražijo,
Te druji pa pri njej ležô.
(Povsodi.)
318. Jes pa žinjam noj mislim,
Kaj döčva mi diva,
Al štrika bol šiva,
Bol postel postila.

- Al dro brumno živi,
 Al dro sama löži,
 Al tom pubu kna odpira,
 Ki pod oknam stoji. (Št. Jakob.)
319. Jaz knuečam tačá,
 Da ma vólko žanstvá,
 Jaz hočem tačá,
 Da bom sama jaz nja. (Žrelec.)
320. Döčva koj mne möj,
 Döčva koj mne möj,
 Saj si koj mne ti
 Meva najpröj. (Podkarnos.)
321. Sriedi mojha srcá
 Pa an nahelč cveti,
 Al te nahel zmeži,
 Bojo dovje noči. (Višpolje.)
322. Na sridi vasi
 Ana roža cveti,
 Al tista usehne,¹
 Pa druje več ni. (Zvrhnji Rož.)
323. Sem lubico zbrav,
 Srček za njo dav,
 Kdor jo bo mi jamav,
 Bo pa gvavico dav. (Zvrhnji Rož.)

¹ Al bo svana jo vzeva,
 Bojo dovje noči.

(Št. Lenart.)

Nestanovitnež.

324. Ano dákle pustiti
So frajdi mojí,
Ano druhó dobiti
So krači časí. (Borovlje.)
325. Smo pa puebi mvadí,
Pa norčujamo se,
Norčave daklete
Varjemajo vse. (Borovlje.)

Inačica.

- Mi mamó resnico,
Mi mamó norcé,
Norčave daklete
Varjemajo vse. (Zvrhnji Rož.)
326. Luštni le bodimo,
Če pride Francoz,
Vse deklete pobere,
Vseh lubic smo los. (Kanalsko.)
327. Ko bi liepa kna biva,
Bi kna hodov za njo,
Bi jöj fije pokazov,
Zapustov bi jo.
(Medborovnice, Borovlje.)

328. Puebiča dba,
Pa oba sta lepá,
Ktirha pustim,
Pa drujhá ča dobim. (Višpolje.)
329. Časi po dba,
Časi po tri,
Časi pa še
Jeneha ni. (Št. Jakob.)
330. Časi ma rada me,
Časi pa mav minje,
Časi pa čisto ča
Rodi za me. (Podjunsko.)
331. Ana zapustiva,
Ana zamdiva,
Te pravi je te,
Ki sedaj hodi k mene. (Višpolje.)
332. Rada bi dava
An tolar bol dba,
Ko bi mohva dobiti
Ana frišna puebá. (Borovlje.)

Brezbožnica.

333. Liederlih, liederlih
Sem se podava,
Snuči nč, dave nč,
Knisem žebrava. (Št. Lenart.)

Kljubovalka.

334. Da ga lih rada mam,
 Mu priti ne vkažujem,
 Al me bo rad imov,
 Bode dro sam prišov. (Zvrhnji Rož.)
335. So pa bli lpi puebi,
 So möli po dbi huebi,
 So stali na durcah
 Po cale dbi uri. (Borovlje.)
336. Ta puaba knuečam,
 Te puab kni za me,
 Cmavo liep, cmavo lub,
 Cmavo žavbern je. (Podkrnos.)

Inačica.

- Knuečam te kar,
 Saj tud knisi za me,
 Si cmavo liep, cmavo lub,
 Cmavo žavberno hreš. (Žrelec.)
337. Stara je dbajsti liet,
 Vsač je jöj cmavo liep,
 Tak se jöj zdöj hodi,
 Da nobenaha nči. (Timenica.)

Inačice.

1. Ko sem bva dvajsti liet,
Vsak mi je biv cmavo liep,
Zdaj sem pa štiredi,
Vsak me je sliep. (Podjunsko.)
2. Stara je dbajsti liet,
Vsak je jöj cmavo liep,
Stara bo trdöjsti liet,
Vsak je bo sliep. (Podkrnos.)

Gizdavost.

338. Ta žavber dekle
Po travenci gre,
Pa gleda pred se,
Ko ma črevle nové. (Podjunsko.)
339. Avbé, kaj köj bo,
Mrzva zima je to,
Al me pueb zapusti,
Bom trpeva mrazí. (Žrelec.)
340. Döčva je majhena,
Puebe pa rada ma,
Puebi otidöjo,
Je pa bovna,
(Borovlje, Podkrnos, Žrelec.)

341. Dovta po trati
 Je padva tribarti
 Zavolo teha,
 Ko je za puebömi šva. (Radiše.)
342. Dečva ta mvada
 Je v liešněe¹ šva,
 Je pa žavberna pueba
 Pod hrmam našvá.

 Je ha v birteh zaviva
 Inoj k duemi nasvá,
 Ha je v postelco djava
 Pa k njomu lahvá.²
 (Škofiče, Št. Jakob, Borovlje, Žrelec, Podkrnos.)
343. V pričo pri drugih
 Kne dregöj z ного,
 Le s prstam pomigni,
 Pa pojdam s tebo. (Št. Jakob.)
344. Tri lubice möti,
 So čudne röči,
 Al mad dbema lažati
 Me pa ně na skrbi. (Borovlje.)
345. Za cizöj pošvatöj,
 So vkažöli atöj,
 Z obema rokama
 So vkažöli mama. (Žrelec.)

¹ v rutiče. ² Pa bortava ga.

346. Za 'no cbanckarico
Se ana liepa dobo,
Za dbi bol za tri
Pa že v židönji šumi. (Radiše.)

IV. Ločitev zaradi preselitve.

Ločitev.

347. Razšajdovönje
Pa kni špasovönje,
Kedar more z spuev
Razšajdati se. (Št. Jakob.)
348. Za dbibarti sprebleči
Mam hvanta črná,
Ko bo me šocöj zapustov,
Bom žavovava. (Št. Jakob.)
349. Jaz pa daleč pobandram,
Ti boš pa koj to,
Jaz pa najno lubiezen
Ponasam sebo. (Žrelec.)

Zvest ostani.

350. Greš skuez möste nové,
 Tam so liepe jungfrave,
 Pa na zaglej se v nje,
 Kna zaljubi se v nje. (Žabnice.)

Spominjata se.

351. So še rožce v hartelnu
 Žavovale,
 Ko sem mohov pustiti
 Jas mojo daklé. (Žrelec, Borovlje.)
352. Da bi vetrič potehnov,
 Mehlice razhnov,
 Da bi se vidov moj puebič
 In pušele njehov. (Spodnji Rož.)
353. Do vašče horé
 Sem sprejemava ha,
 Pa še vender ne morem
 Pozabiti ha. (Zvrhnji Rož.)

Inačica.

- Je do vaške gorice
 Poglajtava me,
 Pa še pošla kni mogva
 Pozabiti me. (Št. Lenart.)

354. Kaku te bom vidov,
 Ko si bandrava preč,
 Kaj bom jaz spočev,
 Ko ne bom mov te nkol več.
 (Žrelec.)

355. Kaj mi nuca ležati,
 Ko spati ne mô,
 Pa ko gori bom vstava,
 Pa pojdem za t'bo.
 (Kanalsko.)

356. Kam bi kej šov,
 Da bi vidov mojó,
 Saj v Celovec dro grem,
 Pa nča pride na den.
 (Št. Lenart.)

Inačica.

Kam bi köj šva,
 Da bi vidava ha,
 Na ravnu polé
 Čir moj puebič orjé.
 (Borovlje.)

357. Moja döčva kni to,
 Je le tam za Dravo,¹
 Da lih temna nueč bo,
 Pa koj pojdam za njo.
 (Podkrnos.)

¹ Je le tam za goro. (Rož.)

358. Kamor pogledam,
Koj frajda nči,
Moje te prave
Peč vidati ni. (Št. Lenart)
359. Rada bi movkōj šva,
Rada bi tukōj bva,
Še rajši bi vidva
Pueba mojá. (Borovlje.)
360. Bom pa zlizov na črišnjo,
Na pevcanico,
Bom pa vidov v Celovec
Na kelnarico. (Št. Jakob.)
361. Moj publič je bandrov
Na spudnje dolí,
Ha ne bojo več vidale
Moje oči. (Zvrhnji Rož.)
362. Moj puabič je v Štajre bandrov,
Dov na spudnje Štajersko.
Tam bo on konjce pasov,
Na spudnjam Štajaršciem.
Lako lop' je on drumvov,
Ko je mene hor budiv.
Drumelca je spiavlava,
Lubiazen se je vniamava. (Podkrnos.)

V. Ples.

363. V nedeljo bo žegen,
 Oh kak bo lepo,
 Moj pobček bo raju,
 Jaz bom pa ko to. (Žabnice.)

364. Moj oča so djali,
 Tla maš ti an hrošč,
 Pa ha hocam pokaži,
 Pa daj ha jim ně. (Št. Jakob.)

365. Ko me rajat popölaš,
 Koj zvo poskoči,
 Saj si krajčič dro snidov
 O völäöj noči. (Št. Jakob.)

366. Štiri jo hodajo
 Aden pa trobi,
 Micka pa joka se
 Sama na podi. (Št. Jakob.)

367. Tu dovsí je prišov
 Te pavršči sin,
 Bi tudi rad rajov,
 Pa nima čin, čin.
 (Djekše, Borovlje.)

368. Nči dnarja, nči znanca,
 Da bi pvačov za me,
 Bom pa vondr le rajov
 Do belega dne. (Podgorje)
369. Hoci le hodite
 Za dnarje mojé,
 Mam doma še na pöjči
 Dbi prazne mošnjé. (Borovlje.)
370. Naj le hre, naj le hre
 Za te podpvate,
 Lubca ma tolarje,
 Jes pa dukate. (Zvrhnji Rož.)
371. Tako bom rajov,
 Da bom zamlo prebov,
 Bom pa v pekov prišov,
 Bom pa zlodja vbov. (Št. Jakob.)
372. Ti bi ko rajov,
 Pvačov pa nč,
 Saj hodec kni konj,
 Da bi hodov zastonj. (Žrelec.)
373. Le frišno jo zarumlite
 Od moje te liepe Uršice,
 Jaz bi pa le rad 'no liepo mov,
 Vse druje dov po vasi gnov. (Ziljska.)

374. Hoci le hodite
 Na vaše klanöte,¹
 Da bomo vozili²
 Mi naše daklete.³ (Št. Jakob.)
375. Hodci le hodite
 Štajaršče viže,
 Moja döčva je mvada,
 Ma vse volne hlide. (Žrelec.)
376. Stara sem gratava,
 Davat ča mor'm,
 Hodci le hodita,
 Rajat še mor'm. (Podjunsko.)
377. Hodci le hodite
 N's v buehaime,
 Da bo tudi . . .
 Narajov se še. (Žrelec.)
378. Počasi zahodite,
 Šitro kne mô,
 Sem daleč prišov,
 Me zvo noje bolô. (Zvrhnji Rož.)
379. Kaj pa ti puebič godce voziš,
 Ki san dobro gosti znaš?
 Svietle groše v gosli daš,
 Suknico pa v liehen maš.

¹ trompöte. ² prevažvali. ³ romöte.

- Jaz pa tudi nič ne baran,
 Da li suknico v liehen mam:
 Al jaz se puebič ožienav bon,
 Suknico žie kupov bon. (Ziljska.)
380. Kne möj mi za zvo,
 Da jes rajat kne mô,
 Sem se v Bovei učiv,
 Ko je biv hodec ves kriv.
 (Št. Jakob.)
381. Poglejte mojó,
 Ki caplá za meno,
 Ma rajdasto ¹ janko
 Pa čisto drobnó. (Radiše, Podkrnos.)
382. Pantlasta, hvačasta,
 Döčva koračasta,
 Vozov bi te,
 Maš pa tašče nojé. (Št. Jakob.)
383. Liepi pobči rajamo,
 Sibe vase imamo,
 Liepe dečle vozimo
 Z devetami krofami. (Ziljsko.)

¹ Ma cicasto janko ,
 Pa čisto novo.

384. Dina, dina, dona,
 Boba je pijona,
 Godci so pribunkali,
 So bobí r . . zasukali. (Podjunsko.)
385. Pohlöjte ta pueba,
 Kak truska in raja,
 Doma se mu pa šiša
 Podera od kraja. (Borovlje.)
386. Ti prešenčani Jaka,
 Rad pije in ji,
 Vesuje in skaka,
 Da baba nče vi. (Podgorje.)
387. Sveti Juri, sveti Jop
 Sta djava: hop! hop!
 Ko sta rajava vani
 Pri svetöj Šnt-Ani. (Št. Lenart.)
388. Ta pösem je preč,
 Ča znamo jih več,
 Al očmo zapöti,
 Mormo druho začeti. (Kožentavra.)
389. To pösem je zvužov,
 Ki rad mavo žladrá,
 Ki te völée moštace
 Zavihane ma. (Št. Jakob.)

390. Rajat bi šva z meno,
 To bi dro bu za te,
 Mov bi pa z drujim šva,
 Kaj pa kej še? (Celovška okolica.)

391. Sem kelnarco pvačov,
 Sem hvaže pobov,
 Sem hoce zapustov,
 Pa movka sem šov. (Št. Jakob.)

VI. Vasovanje.

Čas vasovanja.

392. Ta Dravca hre v sriež,
 Jaz nča pojdam več čriez,
 Bom dav mojo dōčvo
 Anmu drujomu čriez. (Žrelec)

Inačica.

Je prišva ta zima,
 Ta Dravca hre v sriež,
 Bom pa dav mojo dōčvo
 Anom drujomu čriez. (Radiše.)

393. Da bi le kukuk pov,
 Da bi jaz k döčli smov,
 Da bi le kukov pröj,
 Da bi lažov pri njöj. (Podkrnos.)
394. Je dro uštno polötu,
 Ko tice pojô,
 Pri mojöj döčli zaspim,
 Me pa hori zbudô. (Žrelec.)
395. Jas pojdam pa ves,
 Pojdam čvöšpelne trest,
 Pri dečli mojöj
 So zröli najpröj. (Borovlje.)
396. Mehlice dov padöjo,
 Tak an mavo dež rosi,
 Kdor 'no lapo döčvo ma,
 Je dro uštek k njöj iti. (Podkrnos.)

Inačica.

1. Meglica je dov padva že,
 En majhen dižej porosi,
 Kdor eno žavber dečvo ma,
 Je dro fletno k njej iti. (Podjunsko.)
2. En hvaden veterc spahluje,
 En majhen i. t. d. (Borovlje.)

397. V sobotah večierah
 Po farant'čah
 Bo moj šocöj prijuckov
 Po travně'čah. (Borovlje.)

398. V sobotah večörah
 Je fajromta čas,
 Moj publič prijucka
 Po travně'čah.
 Je publič prijuckov
 Po travně'čah,
 Je prijuckov, pripov,
 Ki je po pušele prišov. (Št. Jakob.)

Vabi ga.

399. Koj zavriski na gvas,
 Poznava te bom,
 Na okno potrkni,
 Odprva ti bom. (Lipalja vas.)

Inačica.

Koj frišno zajucköj,
 Poznava te bom,
 Na durce potrköj,
 Oprva ti bom. (Podkrnos.)

400. Mi je pošto posvava
 Iz Hodiš aná,
 Al hočeš moj biti,
 Sem sama doma. (Višpolje.)
- Inačice.
1. Je pa pošto posvava
 Hodišanarica,
 Da je pot poravnana
 Čriez Habernik sa. (Borovlje.)
2. Ana liepa, 'na luba,
 Ana pavrska hči
 Mi je pošto posvava,
 Da sama löži. (Timenica, Borovlje.)
401. Le pridi, le pridi,
 Sem sama doma,
 Ni očka, ne mamce
 Ne hud'ga p'sa. (Spodnji Rož.)
402. Puebič koj pridi,
 Saj mam te rada,
 Te bom pohlajtava
 Toven do praha. (Borovlje.)
403. Pridaš po noči,
 Pokličí, al hočaš,
 Pridaš po dni,
 Saj vse ofen stoji. (Žrelec.)

404. Tösti bo moj,
 Ki bo prišov neoj,
 Mi bo rinčico dav,
 Bo pri mne zaspav. (Spodnji Rož.)

Nameni se iti vasovat.

405. Ti maš lice rudeče,
 Jaz mam pa bladé,
 Bova kupe lažava,
 Pa farbava je. (Borovlje.)

Inačica.

- Moje ličice so blede,
 Tvoje pa črnele,
 Bova skupaj ležava,
 Bojo farbale se. (Kanalsko.)

406. Sunce že k hnadi hre,
 Miesenc pa eršt horé,
 Nojcoj bom spoznov
 Jas mojo daklé. (Borovlje.)

Inačice.

- Sunce žö k nadi hre,
 Kmavo bo drive,
 Pojdamo k lubicam
 Hortöj na Hribre. (Št. Jakob.)

- Sunce za huro hre,
 Žö nuč približa se,
 Pojdam k döčli mojöj,
 Da bom lažov pri njöj. (Št. Jakob.)
407. Den že pruvti kraji gre,
 Nuvč pa približuja se,
 Jas obujam črievlce
 Noj pa pojdam k döčli še.
 Kaj pa köj lubca diva,
 Gvišno koj sama löži,
 Bo pa še civ dnu to misluva,
 Kaj da mene tak dungo ni.
 (Podjunsko.)
408. Bom škorne nabiksov,
 Cigaro prižgav,
 To dečvo bom barov,
 Kda bom pri njej spav. (Št. Lenart.)
409. Zvieddice se žie premakajo,
 Žie prueti jutru grejo,
 Jaz niesen še pri lubci biv,
 Še niesen ž njo žovorov. (Ziljsko.)
410. Čriez hribre, čriez pöjč
 Pojdam k lubici löjč,
 Bom jo stisnov k sabe,
 Oh, kak fletno to je! (Borovlje, Žrelec.)

411. Mamca dajte dba krajcarja,
 Da si bom drumlico kupov,
 Da bom pod oknam zadrumlov jöj,
 Ki sem jöj snueči oblubov.
 Da bi ta drumlica zvata bva,
 Da bi se šlišov nje hvas,
 Da bi nam lubca odperat šva,
 Še prej, da bo vid'va nas. (Borovlje.)
412. Napravov si bom drumlico,
 Kupov si bom drumlico;
 Čir drumlice gvas doni,
 Tam dečva tud se ogvasi. (Podjunsko.)
413. Ta Dravca, ta Dravca
 Me nč na skrbi,
 Al ta döčva, ta döčva,
 Ko sama kna spi. (Radiše)
414. Smo pa puebi kup zbrani,
 Da pojdamo ves,
 K anam fletnam dakletam
 V ano druho ves.
 Al je to tösta šiša,
 Al je to tösta ves,
 Al je to tösta döčva,
 Ki lubim jo jes? (Borovlje, Zvrhnji Rož.)

415. Konjča bom kupov,
Kolesele že mam,
Se pa drieve popölam
K tam Hofmanavam. (Borovlje.)

416. Čriez hmajnceo ¹ ves pojdam,
Al pota kna znam,
Bom pa žnuro potehnov,
Po njöj pocaplam.
(Radiše, Borovlje, Podkrnos.)

Gredé.

417. Je dro uštno hoditi,
Čriez hmajnico ves,
Ko je döčva tribart bol,
Kakor sem jes. (Žrelec.)

418. Uštek je špilat,
Pa kugelco gnat,
Pa še uštnöjši je
Pri anöj žavbrnöj spat. (Podjunsko.)

419. Sem snuči ves biv,
Je pa strašivo me,
So zalane smreče
Prikvanjale se. (Zvrhnji Rož.)

¹ Dravo.

Inačica.

Sem snuači ves biv,
 Je pa strašivo me,
 Ana strhana sura
 Je basava me. (Podkrnos.)

420. Sem pa snueči ves biv,
 Me je paver dobiv,
 Mi je tošnja odtrhov¹
 In po hanku podiv.

Sem pa skočov čriez hank,
 Pa lih babi na vamp,
 Je dödöj zaklev,
 Je pa durce pripev. (Celovška okolica.)

421. Pri suncu rumienam,
 Pri lunci svatlöj,
 Sem se puebič navadov
 K döčli mojöj.

422. Jes mam fletno navajano
 Mojo daklé,
 Tri kančiče vržam,
 Pa pride, oprè. (Št. Jakob, Št. Lenart, Radiše.)

¹ Me je tako podiv,
 Da sém š . . . dobiv. (Borovlje, Podkrnos.)

423. Prešmencana Zila
 Kako je velká,
 Sem publič čriz gazov,
 Je v škornje mi šva. (Zvrhnji Rož.)

Zastonj ga pričakuje.

424. So pa dunje noči,
 Döčva sama löži,
 Po postöli švata,
 Pa nikueharja ni. (Žrelec.)

425. Na Dravci mehlica,
 Na niebu obvak,
 Al moj šocöj kna pride,
 Bo hvišno sromak. (Borovlje.)

426. Srieda, sobota
 Je cieva ndöla,
 Al nojcöj kna pride,
 Se hvišno ferbeha. (Borovlje.)

427. Se na okno nasvanja,
 Jo gvavca boli,
 Uržah le ta je,
 Da m'na več ni. (Zvrhnji Rož.)

428. Na sried pota je stava,
 Čriz puat je svoníva,
 Koj z beštjo je kleva,
 Ko puabov nči meva. (Št. Lenart.)
429. Se že davno mrači,
 Mojha puabča nič ni,
 Ha ne bojo več vídale
 Moje oči. (Žrelec.)
430. Deklica srotica ti,
 Celo noč sama laži,
 Vso noč se obrača,
 Po postalcö švata,
 Ki niščö pri njöj na laži. (Žabnice.)

Pod oknom.

431. Sem prišov pod okenco,
 Klicov sem lubico:
 «Dečle, gvasite se,
 Al ste še kej žive?»
 ««Mi smo dro še žive,
 Koj tebe je veže?»»
 «Mene bi dro veže bu,
 Kder bi vi moje ble.»

3. « «Mi bi dro tvoje ble,
Kder bi druje kna ble,
Al hočeš ti naš šocej bit,
Moraš več barti prít.» »
4. «Jes bi dro več barti prišov,
Pa je mi spredeleč.»
« «Kder je ti spredeleč,
Čemu doma kna ležiš.» »
5. «Jes bi dro doma ležav,
Postov pa postvana kni.»
« «Postov postvana je,
Lubce nič notre ni.» »
6. «Lubca dro notre je,
Pa lubca nič luba ni.
Ljubca mora tud luba bit,
Da se pri njej leži.» (Žabnice.)
432. Döčva pošušöj me,
Kaj ti bom pov za 'ne,
Niemšče bol štajarsče
Bol sovönje. (Borovlje.)
433. Ko dečva se vleže,
Pretrdo zaspi;
Sliši puabče juckati,
Se že prebudi. (Podjunsko.)

434. Je pa dčeva zaspana,
 Bi rada šva spat,
 Pa koj vidi nje puabča
 Pod hanjkičam stat. (Žrelec.)
435. So durce zaprte,
 Dčeva že spi,
 Še horöj bo vstava,
 Da je hlih že pozdi. (Borovlje.)
436. Frpantani puebič,
 Se v navarnost podaš,
 Ko čriez Dravco ves hodiš,
 Voziti nča znaš. (Borovlje.)
437. Diendle, wo hast denn dei Kamerle?
 Dčeva, čöj postel stoji?
 Über zwa Stieglan must aufegehn,
 Tovne na poti kni. (Celovška okolica.)
438. Prapölica poje,
 Vidi črne megle,
 Boš köj tantr oprva,
 Moja dakle? (Borovlje.)
439. Dčeva, pošušöj,
 Kak dižöj rosła,
 Boš dava mi kraja
 Bol pojdam movká? (Žrelec.)

440. Je trudna zaspana,
 Je rajtava spat,
 Je pa šlišava šocija
 Pod okencam stat. (Št. Lenart.)
441. Še sedem kni,
 Že pod hankam stoji.
 Zakaj bi ne stav,
 Pojdem notr en mav. (Podjunsko.)
- Inačica.
- Še sedem kni,
 Žie pod gankam stoji.
 Koj bi kna stav,
 Ko bom gori jemav. (Žabnice.)
442. Pojdi löjč, pojdi löjč,
 Ko si zaspana;
 Jaz pojdam k tö drujam löjč,
 Ti boš pa koj sama. (Borovlje.)
443. Al mi knuačaš oprieti,
 Pa lieži töntré,
 Jaz mam druho daklé,
 Da mi rajši opre. (Borovlje, Podkrnos.)
444. Pod okencam stanje
 Kni naša šegá,
 Al mi tantr kna opráš,
 Je dro mimo stezdá. (Št. Lenart.)

Inačica.

- Pod okencam stanje
 Je prazno pledranje,
 Se cajt zamudi,
 Pa še lublönja kni. (Št. Lenart.)
445. Döčva je v kamrci,
 Jas pa na travenci,
 Pröj da bo svit,
 Mor'm v kamrci bit. (Borovlje.)
446. Sam zlodi bi biv,
 Da bi štameca vzev,
 Še prej da je kamrico
 Bölbät začev. (Podjunsko.)
447. Kaj bom čakov pod oknam,
 Raji pojdam druham,
 Še horši dekleta
 Odpirajo nam. (Št. Jakob.)
448. Če tebi ni misov,
 Le kmavo povöj,
 Nevtehoma hreva
 S tovaršam napröj. (Št. Jakob.)
449. Al me maš, bol pa naš,
 To je mne za 'n špas,
 Da le durce opráš,
 Mavo kraja mi daš.

Jas ti durce ča opram,
 Jas ti kraja ča dam,
 Ti maš druho daklé,
 Ča hodi k mné. (Borovlje, Št. Lenart.)

450. Ti šmencani ludrovec,
 Čej si hodov,
 Da si še le pruti jutri
 K mne prišov? (Št. Lenart.)

Ne odpre mu.

451. V'hko nueč, v'hko nueč,
 Ti döčva mojá,
 Ti si v kamro zaprta,
 Jas sem pa sovná. (Borovlje.)

452. Vahko nuč, vahko nuč
 O ti dečva mojá,
 Maš od kamrice kluč
 In od srca mojgá. (Št. Lenart.)

453. Pojdi mov, pojdi mov,
 Kaj boš tukaj svonov,
 Daj ti konjcu sena,
 Saj vso nuč koj rzla. (Št. Lenart.)

454. Saj si šlišov noj vidov,
 Ko je dižöj roslov ;
 Saj te knisem prosiva,
 Zakaj si prišov.

Le kvobčič bom dov vzev,
 Svovu od tabé,
 Al ti tracaš mné
 Bol pa sama sabé.

(Št. Lenart, Borovlje.)

455. Zakaj, zakaj
 Pod oknam stojiš ?
 Ko viš, ko viš,
 Da santr kne smiš.

(Št. Jakob.)

456. Kna postopöj tovné,
 Kna podperöj vohlé,
 Naša šiša je nova,
 Nča nuca stebré.

(Zvrhnji Rož.)

457. Al boste köj vstale,
 Vi döčle zaspane,
 Al boste köj holtale
 Puebe naznane ?

Nča bomo mi vstale,
 Nčismo zaspane,
 Nča bomo mi holtale

Puebe naznane. (Borovlje, Podkrnos.)

458. En m vad fant pri moči
 Gre rad ves po noči.
 Gre po pot počas',
 Gre k dekletam vas.
 On po polju poje,
 Misli na dečle svoje.
 Se prueti hiši primiče
 In pa Micko kliče.
 Micika pa pravi:
 «Jas te nča poznam!»
 ««Jas sem Kranjčičov Juri,
 Dečva, odpri mi duri,
 Sem en žavbern fant,
 Mam čist nov gvant.»»

Fant drugoč budi,
 Vse sorte govori,
 Micka je ko tiho,
 Se nča ogvasi,
 On pa že caguje,
 Svojo rajžo obžaluje.
 Trudne so nja oči,
 Noč h kraju gre, se že dani.
 Avbe, avbe, srce moje,
 Boli me glavca, noje,
 Skrjanček se vzdiguje.

Se fantu posmehuje:

Ko bi biv doma ostav,

Bi biv pa danes zdrav.

(Šmarjeta, Višpolje.)

459. Pod gankam sem stav

Sem listeč pobrav,

Je pa stavo notrej,

Da je druji pri njej. (Lipalja vas.)

460. Prišov sem, našov sem

Postel postvano,

Döčle pa notre nč,

Lubov sem svamo.

(Radiše.)

Odpre mu.

461. Sem pa snueči pri döčli biv,

Sem jo neköj navadov,

Da mi bo durce operava,

Da kna bom čriez hankeč več vazov.

(Borovlje.)

462. Je pa temna nuač biva,

Nči svitava luna,

Nčisem poznavava

Tö snuačöjšna puaba.

(Žrelec.)

463. Kak trdo je spava,
 Še hori je vstava,
 Da me je za roče
 Po stöjncah pölava.
 (Timenica, Lipnica, Podkrnos.)
464. Na prahu je stava,
 Ha notr spravlava:
 Zakaj bi ne šov,
 Zato je prišov. (Št. Jakob.)
465. Puabič kna stuej tovné,
 Tovne je svana,
 Pojdi santr k mné,
 Saj sem koj sama. (Podkrnos.)
466. Pri durcah je tema,
 Pri durcah je mraz,
 Moj šocel le pojdi
 Notr en čas. (Kanalsko.)
467. Dba puaba sta prišva
 S tö zvrhnja Rožá,
 Jima knisem odprva,
 Al taba bom pa. (Podkrnos.)

Po noči.

468. Hortöj po štincah
 Na livo roko
 Sem peteline pobarov,
 Čöj döčle lažô. (Št. Jakob.)
469. Po stincah je šov,
 «Pomajte» je vpov,
 Döčva, pomaj, pomaj!
 Mavo kraja mi daj. (Št. Jakob.)
470. Kna žinjöj, kna misli,
 Koj k mna se stisni,
 Kna žinjöj na to,
 Da bi hrieha köj bvo. (Podkrnos.)
471. Sem se hore prabudov,
 Sem jo pa polubov,
 Se je obrniva,
 Mi je pa vrniva. (Podkrnos.)
472. Nščir nča varjeme,
 Kaj lubica zna,
 Me s kovtram odöne,
 Do jutra me ma. (Borovlje.)
473. Kaj ti dam, kaj ti dam,
 Da te nmavo švatlam,
 Nč na daj, nč na daj,
 Pa koj frišno švatlaj.
 (Št. Lenart, Borovlje, Podkrnos.)

474. Šmentrani puabič ti,
 Kaj si naredov,
 Ko si snueči pri miesneu
 Cizije hledov. (Radiše.)
475. Včasi je driemava,
 Včasi je spava,
 Včasi je šociju
 Lice dajava. (Št. Lenart.)
476. Nkoli več, nkoli več
 Ti moja kna boš,
 Al ti jančico v posteli
 Dov djava kna boš. (Št. Lenart.)
477. Cievo nueč je štoklava
 S ta lievo nohó,
 Prueti jutru je djava:
 Š z huno bol mô.
 (Št. Lenart, Podkrnos.)
478. Totöj bol, totöj bol,
 Španinja ti,
 Šocija, šocija
 Dila tišči.
- Kak ti bom, kak ti bom
 Hönj'vava,
 Ko mam sama, ko mam sama
 Pri dili mojhá. (Kožentavra, Borovlje.)

479. Sem pa mlineč nasuv,
Sem pa k lubci ves šov,
Sem pri lubci zaspav,
Je pa mlineč obstav.

Nča die, nča die,
Da hlih mlineč stoji,
Da le stope hrejó,
Da me horöj zbudô.

(Borovlje, Št. Lenart.)

Proti jutri.

480. Al boš döčva ti koj taka,
Bo nama vsaka nueč c'kratka,
Sem rajtuv, da je povnoči,
Je že ura biva tri.

(Šmarjeta.)

Inačica.

Oj ti dečva, da si taka,
Vsaka noč ti je prekratka,
Ura pa je že kvava tri,
Ti pa praviš, da je povnoči.

(Podjunsko.)

481. Bol proti jutru gre,
Mičnejši marn'je,
Kak se boji za me
Moja dakle.

(Povsodi.)

Inačice.

1. Bol pruti jutru hre,
Svajši je lublönje,
Bol se boji za me
Moja dakle. (Podgorje.)
2. Bol pruti jutru hre,
Lipovši marn'je,
Lipovši, ljubovši
Je moja dakle. (Podgorje.)
482. Šocöj kna hodi,
Je še c'prihodi,
Počaj, da bo den,
Da še jas s t'bo hrem. (Borovlje.)
483. Petelinček prvobart zapoje,
Saj bo že hvišno dan,
Puebič, boš mohov vstati,
Da te kna bo sram. (Borovlje.)
484. Ti šembrani petelin,
Da te oru ni vzev,
Ki si tri urce
Prezgodaj zapev. (Ziljsko.)
485. Že svita, bo den,
Daj mi črievle, da hrem,
Jas ti črievlje nča dam,
Te cveč rada mam.
(Borovlje, Podgorje, Žrelec.)

486. Saj še vsolöj pröj svita,
 Pröj, da je den,
 Saj še vsolöj pröj lubim,
 Pröj, da od lubice hrem. (Podkrnos.)
487. Tri ure sem hodov,
 Tri ure pa spav,
 Tri ure od lubce
 Sem svovu jamav. (Borovlje.)
488. Štiri je bu,
 Ko sva si dava svovu,
 Pa še bivo kni pet,¹
 Sva se lub'va spet. (Žrelec.)
489. Mov že davno doma biti
 Noj pa konjče napojiti,
 Sem pri lubici² zaspav,
 Da me je biv den obsijav. (Šmarjeta.)
490. Rozmarinovo jutro
 Pa nagelnov dan,
 Döčva strava ostani,
 Jas pojdam pa dam. (Borovlje.)

¹ Je pa drajsnovo pet,
 Je objeva me spet. (Podgorje.)

² Dravči.

Inačica.

Te zmrđane jutro,
Skoračani den,
Koj zdrava ostani,
Jaz juckam, pa hrem. (Radiše.)

491. Kikeriki
Prueti Sinčöj vasi,
Prueti Krajcarju hrem,
Pa že svita liep den. (Višpolje.)

492. Saj še tice pojô,
Ko čriez hmajneo latô,
Kaj bi puebi kna peli,
Ki iz ves domu hredô.
(Celovška okolica.)

493. V snuvči je ona temna nuvč biva,
Pruvti jutri ona mrzva rosa,
Cavo nuvč me je lubica greva,
Pruvti jutri me je zebvo dada.
(Podjunsko.)

Nasledki vasovanja.

494. Nčamo, nčamô,
Me cveč nojce bolô,
Sem čriez hanjkeč skočov,
Sem si jih pa sp'hnov. (Borovlje.)

495. Dekleta, slušajte,
 Da pot vam v Rim
 Je zmirom lih gladka,
 Polet' in po zim'. (Zvrhnji Rož.)
496. Ti prešmōncani publi,
 Pa vaša vesnija,
 Te, ki vōlko okul hodi,
 Vsačeha hriva. (Št. Jakob.)
497. Je hrib in pa jama,
 Glej, varuj se le sama,
 Pri pubih ležiš,
 Glej da koj ne dobiš. (Lipalja vas.)
498. Ano uro bol kōj
 Sem lažov pri njōj,
 Saj nči burnōši biva
 Kakor pa prōj. (Bōrovlje.)
499. O joj, o joj,
 Moj deviški stan
 Je snuči biv
 Na svamco djan. (Št. Jakob.)
500. Je dečva rdeča,
 Včasi pa blida,
 Jaz pa minim, da sama
 Lubizen to diva. (Zvrhnji Rož.)

501. Döčva, tvoje ličice
 So že osule se,
 Tu je tvoj puab storiv
 V temnoj noči. (Podkrnos.)
502. Liepa ura,
 Sunce söje,
 Döčva rožice suši.

 Riba štupo,
 Kuha župo,
 Ko jo hvavica bolí. (Borovlje.)
503. Kaj ti fali,
 Al te hvavca bolí,
 Al te zobi bolô,
 Da nča marnjaš z mno? (Žrelec.)
504. Nasrečne so ure,
 Ko sva se spoznava,
 Tabe boli srč'ce,
 Mene pa hvava. (Višpolje.)
505. Vani po leti
 Sem mogva še peti,
 Pa prišva je zima,¹
 Pobrava vsa štima. (Žabnice.)

¹ Al lietešna zima
 Je vzeva mi štimo.

(Podkrnos.)

506. Podoba dekliških let.

1.

Travniki že zelenijo,
Drevesa lepu cvetijo.
Liep vigredni cviet
Veseli ciev sviet;
To je podueba
Mvadih liet.

2.

Rožice lepu cvetijo
In prav žvahto dišijo.
Pa koj svana pade,
Vse povednejo;
Na večer že
Suhe ležô.

3.

Tako si tudi ti cveteva,
Dokler si še devica biva,
Sedaj so že tvoje
Lice vednile,
Ko si v grieh
Podava se. (Zvrhnji Rož, Radiše.)

507. Zapeljano dekle toži.

(Nadaljevanje Jarnikove Melite.)

Damon, ti si me zapeljal,
Zdaj pa le zabiš na me:
Koj po vetrih glas pošiljaš,
Sam pa ne prideš k mene.

Sem cvetela jaz v mladosti,
Spomni, Damon, zad na me,
Ko sem morala zapustiti
Stan nedolžnosti svoje.

Minule so že vse ure
Zadovoljnosti srečne,
Vse mojega srca veselje
So le reve in solze.

(Podgorjane.)

508. Zapeljano dekle.

Dokliedder sem mvada bva,
Sem zmiram misliva,
Da ha kni na sviet,
Da bi mi mohov krancel vzet;
Al to se lajht zhodi,
Da krancel se zhubi
Pri anöj majhenöj privožnosti.

Daklete spokorite se,
 Spomnite se na me,
 Da vaše rdeče ličice
 Se bojo prafarbale,
 Vaše bistre oči
 Bojo zatiemnele,
 Ko so ble cveč zalublane.

(Sveče, Podkrnos.)

509. Srce jo boli.

Travenči so zeleni,
 Z lepmi rožcam' razcvitleni:
 Sem jih trgova,
 Krience splietava,
 Dokler sem nedovžna bva.

So pa publi lubeznivi,
 So pa tudi zapelivi,
 Več oblubit zna,
 Kakor on sam ima,
 Da le dečvo zapela.

Zdaj sem strašno zapelana,
 S špotam velkim sem obdana,
 Se mi mivo zdi,
 Ko me srce boli,
 Noč in dan sovze točim.

Očka so se kregali,
 Mamca so se jokali
 Za ta moj ledik stan,
 Za ta moj ledik stan,
 Ki je že davno zapelan.

(Bela, Borovlje.)

510. Dečva pri pobah lažiš,
 Pošle svoj krancel zgubiš,
 Zdaj pa moraš zibati,
 Pleničice prati
 Od večara pa noter do dna.

Dečva mad durmi stoji,
 Si briše sovzene oči:
 Daj mi ti rinčico,
 Tvoja ta srabrno,
 Da se mö löcov kej boš!

Mati pred durmi stoji,
 Brincel v rokah drži,
 Pobič, čal se ti nagneš k njej,
 Gvišno odneseš kej,
 Pobič le pojdi naprej!

(Žabnice.)

511. Avbe, moj kratek čas,
 Kam je prišov,
 V rive in nadlueje
 Me je zapelov.

(Žrelec.)

512. Ti presneta vesnija,
 Prekleva te bom,
 Sem kumöj začeva,
 Žö zibava bom. (Št. Jakob.)
513. Šocöj, pomaj, pomaj,
 Saj si oblubov,
 Jödi po padarja,
 Da mi bo puščov.
514. Padar je spustov kri,
 To je krivično!
 Döčva bo zibava,
 To je resnično. (Št. Jakob.)
515. Döčva je rajtava
 Jungfrava bit,
 Je pa zabiva, zabiva
 Zibov poskrit. (Št. Lenart.)
516. Ljubca, ljubezen skrij
 Pred ta drujmi ljudmi.
 Koj bodem skrivava,
 Ko bom skori zibava! (Žabnice.)
517. Prej si po semnjah hodiva,
 Liep pvav birteh nosiva,
 Sedaj ha boš pa zrazava,
 Ko boš plenice nucava. (Celovška okolica.)

518. O ti puabič presnet,
 Kaj si naredov mi spet?
 Mam pa janko prekratko
 In birteh napet! (Št. Lenart.)
519. Je pa janka košata,
 Pa birteh opet,
 Al döčva moja
 Bo pa zibava spet. (Podkrnos.)
520. Šparej ti dnarje,
 Naprosi kotré,
 Boš pa vedov ležati
 Do dnu pri mné. (Št. Lenart.)
521. Vse je minuvo:
 Vesöle in špas,
 Döčva, pripravljöj
 Povijönja pas. (Borovlje.)
522. Döčva se joče,
 Ko zibov ropoče,¹
 Zde puab pa žvežgla,
 Knoče biti očá. (Št. Lenart.)

¹ Ko zible otroče. (Žrelec.)

VII. Ljubezen se razruši.

Ljubezen pojema.

523. Kaj köj more to biti
 In kaj köj to bo,
 Da tö drobne tičice
 Nč več na pojo.

Vsolöj so pele,
 Pohlajt'vale me,
 Ko sem šov od daklet'
 Čriez travenčiče.

(Borovlje.)

524. Kaj divajo tice,
 Ker nič ne pojô,
 Al se troštajo mraza,
 Bol völäh snehov?

(Zvrhnji Rož.)

525. Na hribr bom stopov,
 Bom dav jöj an hvas,
 Al je jöj köj za me,
 Bo ja mevdava se.

(Borovlje.)

526. Bom pa ruteč orav,
 Bom pa höd'co sejav;
 Bom pa döčvo koj nav,
 Da poraste še nmav.

(Št. Jakob.)

527. Moja dečva je švila,
 Pa birtiše šiva,
 Pa šiva an pvav,
 Ko je še moja an mav. (Št. Lenart.)
528. Döčva v Rožöce
 Zatoževa me,
 Da moram jas pvačat
 Jöj polublije vse.
 Kaku bom pa pvačov
 Jöj polublije vse,
 Ko je döčva v Rožöce,
 Jas sem pa sadlé?
 Al bom mohov jas pvačat
 Jöj polublije vse,
 Bom pa tudi zarajtov
 Vse pote mojé. (Višpolje, Borovlje.)
529. Da te lih dunh' ni,
 Trošt me pa kna pusti,
 Dunh čas pa vendar je,
 Kedar te ni. (Žrelec.)
530. Moj šocej dro pride,
 Pa gone pruti jutru,
 V židastem lajču,
 Pa v gone fajn kvobuku. (Št. Lenart.)

531. Puabič driemle,
Döčva spi,
Ta svietva vuč
Zastonj hori.

Kaku bo döčva
Driemava,
Se bo na me
Spominjava!

(Podkrnos.)

Naveličal se je.

532. Pa prstan mi dava
Je moja daklé,
Prijev se je prsta,
Pa dov' kna hre.

(Zvrhnji Rož.)

533. Šmöntrana döčva,
Kaj si storiva?
Čisto braz vuezija
Si me zvoziva.

(Borovlje.)

534. Ma cicasto janko,
Se pvazi za njo,
Sem se notr zapledov,
Da venka kna mô.

(Št. Lenart.)

535. Ti prešmentrana Gorjanka,
 Tvoja rajdičasta janka,
 Ki ma rajdiče drobné,
 Ki je prenoriva me. (Šmarjeta.)
536. Horjanče, Horjanče,
 Majo rajdaste janče,
 Majo rajde drobné,
 So pranorle me. (Podkrnos.)
537. Al ana liepa daklé
 Pa ča stori drujá,
 V ano vólko lubözen
 Zapele aná. (Višpolje.)
538. Frpant'sna lubiezen
 Pa farba tvojá,
 Se mi je v srce zdopadva,
 Nča hre več venká. (Podkrnos.)
539. Te sviet me kni zmotov,
 Te dnar tudi kar,
 Me je zmot'va ta ženska,
 Ta zalublena stvar. (Radiše, Kanalsko.)
540. Fletno je möti
 Ano žavbrn daklé,
 Al pokura je huda,
 Ko od spuvedi hre. (Radiše.)

Nezvestobo si očitata.

541. Ča bom te več klicov,
Boš meva pokoj,
Maš drujaha puebča,
Jas čisem več tvoj.
(Borovlje, Podkrnos.)
542. Dečva me nisi rada meva,
Biva pa koj prej poveva,
Da bi jas vedov ves jeti
H kačej bol, ko si ti. (Šmarjeta.)
543. Ves frajd sem zgubiva
Do šocja mojpgá,
Ko so začele te druje
Objemati ga. (Št. Lenart, Borovlje.)
544. Kedr dižöj, snieh hre,
T'de pridaš k mné,
Ko pa sunčice söje,
Maš pa druho daklé. (Borovlje.)
545. V snuvči sem k lubici prišov,
Najšov sem puvbiče tri:
Tö pruvi je löjtro postavlov,
Tö druji na hanki stoji,
Tö trödki je po postöli švatov,
Ta döčva se drobnu smiji.

Döčva kna bodi vösieva,
Da maš lih puvbiče tri:

Od mine boš svovo dobiva,
An druji te barek kni. (Podjunsko.)

546. Kaku bom jas dons vösiev,
Ko sem v snuvči v tačah rivah biv
Jas sem v rivah na okni stav,
Ko je an druji pri mojöj döčli spav.

Döčvo pa že griva,
Da je ona taku storiva,
Guvni ča bo več pri njöj spav,
Jas pa še minj na okni stav.

Döčva ti norčava,
Zakaj si taku naumna bva,
V sobi si bva vösieva,
Zdöj se boš pa jokava. (Podjunsko.)

547. Kolkobart jas k döčli zajdam,
Vsolöj drujha pri njöj najdam,
Jas pa teha kna strpim,
Še rajši döčvo zapustim. (Borovlje.)

Inačica.

Kedar jas od rajže pridem i. t. d.
(Podjunsko.)

548. Kna hodi po cesti,
Dečva kni v mesti;
Ostani doma,
Dečva drujha ma. (Višpolje.)
549. Me pa döčva zapušča,
Ko an druji k njöj skuša;
Le počaj ti daklé,
Bo še hrivovo te.
(Medborovnice, Borovlje, Podkrnos.)
550. Tí šmentrani šocej,
Nčisi več liap,
Vsako kamro natrofiš,
Moje si pa sliap. (Št. Lenart.)
551. Kolko tavžent noči,
Nisem stisnov oči,
Zavolo tabé,
Ki si fopava me. (Št. Lenart.)

Inačica.

Kni škoda za črievle
Za moje noje,
Ki sem hodov k tabé,
Ki si fopava me. (Žrelec.)

552. Sunce že hore hre,
 Miasenc pomvaja,
 Te vajšči moj puabič
 Ano druho privaja. (Podkrnos.)
553. Zakaj sem te ljubov,
 Zakaj sem te mov,
 Ko bo sedöj an druji
 Pri tabe lažov?
 (Radiše, Žrelec, Podkrnos.)
554. Na koncu jezika
 Lubizen velika,
 Al v srcu je ni,
 Si drujga želi. (Zvrhnji Rož.)
555. Po letu rožice cvetijo,
 Da jih ni preduhtati,
 Po zimi se pa posušijo,
 Da jih ni več najditi.
 Je ravno taka najna lubizen,
 Ker ni iz pravega srca,
 Ona mi je nezvista biva
 In je ljubiva vsacega. (Zvrhnji Rož.)
556. Tri liete calé
 Si biva moja daklé,
 Te štrte tačé,
 Pustiva si me. (Višpolje.)

557. Me hriva čriez vse,
 Ko sem prišov k tabé,
 Ko maš anha drujha
 Šlankelna tantre.

Kaj boš mi ti šlankelne
 V oči matov,
 Saj te knisem prosiva,
 Zakaj si prišov.

Ti me knisi prosiva,
 Si koj tako rakvá:
 Ko enkrat še pridi,
 Da se zmar'njama.

(Žrelec.)

558. Jas ja sama spoznam,
 Da je c'buren moj stan,
 Ko koj po noč' pridaš,
 Po dne te je sram.

(Borovlje.)

559. Moj publič je z horniha kraja,
 Te druje pa z vincam napaja,
 Z menoj pa koj v kamrico hre,
 Z menoj pa koj v kamrico hre.

Jes pa nčisem več tvoja norica,
 Saj mi nče kupiš svadčiha vinca:
 Daj mi moj krinček nazaj,
 Daj mi moj krinček nazaj.

Popröj da bom krinček ti vračov,
 Te bom še drhače obračov,
 Da me ti punava boš,
 Da me ti punava boš.

(Št. Jakob, Podgorjane.)

560. Dba puebiča möti,
 Obema hlih vströči,
 Je vsačöj dakleti
 Drlavbano möti.

(Višpolje, Žrelec.)

Inačica.

Dba puebiča möti
 So čudne röči,
 Obema hlih vströči
 Še möglih kni.

(Višpolje, Žrelec.)

561. Se döčva štima,
 Po dba puaba ma,
 Po štiri po pet
 Tudi jaz mam daklet.

(Radiše, Borovlje.)

562. Mam pa mline pa žaje
 Pa lubice tri,
 Pa mölam, pa žaham
 Noj lubim vse tri.

(Podkrnos.)

563. O ti luba moja dōčva,
 Kna bodi jezna na me,
 Jaz sem snuači pri drujōj biv,
 Sem pa pozabov na te. (Podkrnos.)

564. Me knisi poznavava,
 Me pa sedōj poznaš,
 Me pa sedōj poznaš,
 Ko me šlinjōbart maš. (Podkrnos.)

565. Dōčva moją
 Je fovš srca,
 Zraven mené
 Ma še drjé.

Naj jih le ma,
 Naj jih le ma,
 Bo že vidva,
 Ko bo zibava.

(Št. Jakob.)

Prepir in klubovanje.

566. Ti smietje pomietáš
 Ven 'z mojah oči,
 Al tabe se štorovje
 Venkōj vali.

(Borovlje.)

567. Ti rajtaš si liep,
 Ti rajtaš si vse,
 Ti rajtaš sem smietje
 Prueti tabé.

(Višpolje.)

568. Ti rajtaš si liepa,
 Ti rajtaš si vse,
 Ti rajtaš za hopenje
 Möti mene.

Za hopenje möti
 Je mne za 'n špot,
 Sem že döle po svietu
 Z žanstvam bekont.

(Borovlje.)

569. Si ja šocel ti moj,
 Za zhvavjam kna stoj,
 Dov lezi k mene,
 Povöj rive tvojë.

Kaj bom ti jaz pravov
 Rive moje,
 Ko si sama ti döčva
 Narediva mi je.

(Žrelec.)

570. Si biva mojá,
 Bi še biti mohvá,
 Ko bi ti tvoje flavzne
 Pustiti mohvá.

Ko bi jaz moje flavzne
 Pustiti mohva,
 Bi že dunho ana liepšeha
 Mōti mohva. (Žrelec, Borovlje.)

Inačica.

Jaz pa moje flavzne
 Dro v'hko pustim,
 Al pa puebič tabe
 Se tažko znebim. (Borovlje.)

571. Knuečaš, pa naš,
 Ko za norca me maš,
 Ko mov ti mene mōti,
 Mar jaz tabe mam. (Žrelec.)

572. Sem vinca ji kupu
 Te štajerščega,
 Je jezna bivá,
 Še pit ni otvá. (Žabnice.)

573. Muasst mir nit für Uebel hab'n,
 Muasst die Bundschuah vertrag'n,
 Mor's mi kar za zvo mōti,
 Mor's mi uržah povōti. (Podkrnos.)

574. Toti bil, toti bol,
 Toti bol lezi,
 Da bi se zlihava,
 Da kna bova v jezi. (Borovlje.)

575. Keder knisem za te,
Sem dro sama za se,
Le jödi napröj
Pa druje pohlöj. (Št. Jakob.)
576. Al jaz knisem za te,
Pa kna tatl'vöj me,
Saj jaz knisem za te
Prirastov horé. (Podkrnos, Žrelec.)
577. Ano lubco sem lubov,
Žö mi daje svovo:
Da nisem köj zhubov,
So druje za to. (Št. Jakob.)
578. Me je döčva pustiva,
Me je razvösöлива,¹
Saj moja resnica
Nkoli ni biva. (Žrelec.)
579. O ti moj večni buah,
Ta döčva me knueča več,
Jaz bom si druho zbrav,
Taba pa zmiram nav. (Podkrnos.)
580. Döčva mojá
Mi je klubovava,
Zdöj bom pa jas njöj,
Bom vrač'vov jöj.² (Borovlje.)

¹ Koj prav je storiva i. t. d. (Št. Lenart.)

² Ca pojdam več k njöj. (Žrelec, Borovlje.)

Odповed.

581. Je mi krajčič posvava po Dravi dovsé,
Je pa čem-čem-čem čemena biva notré.

Jes pa krajčič ko pošlam nje lubeji v dob,
Da jezo napravim mad njim in mad njo.

Te lubej pa rajta, ha dečva pošlé,
Zato noče več priti in noče dakle.

(Št Ilj, Škofiče, Borovlje.)

Inačica.

Je pa krajčič posvava Hodišanarica,
Hoj ti je, hoj te ji, hoj ti je
Je pa čem-čem-čem-čemena biva notrá,
Hoj ti je, hoj te ji, hoj ti je.

Pa ča mor'm pustiti Hodišanarico,
Ki mi je pot pokazava čriez Habernico.
(Glinje, Šmarjeta.)

582. Sem pa snučí ves biv,
Sem pa avb'k dobiv,
Čriz privaz sem skočov,
Sem vse spet zhubiv. (Zvrhnji Rož.)

583. Sriedi mojha srca
Sta pa mliniča dba,
Se nča möle drujá,
Ko lubiezen najná. (Višpolje, Žrelec.)

584. Pa anbart še pojdam,
 Potløj pa nč več,
 Za črievle je škoda,
 Za te pa nč več. (Borovlje, Žrelec.)
585. Ča pojdam več ves,
 Pojdam čvöšpelne trest,
 Jas kna pojdam koj sam,
 Pojde tudi moj špan. (Borovlje.)
586. Na morju meglica,
 Na jugu obvak,
 Me boš vid'va ti dekle
 Še tolk'krat al nak. (Zvrhnji Rož.)
587. Je pa Zila noj Drava
 Vse mueste pobrava,
 Zdöj bo pa Horjanka ¹
 Koj sama lažava. (Borovlje.)

Inačice.

1. Völka je Drava,
 Je vse mueste pobrava i. t. d.
 (Otmanje, Timenica, Žrelec.)
2. Je pa Zila noj Drava
 Vse muste pobrava,
 Bo pa Zilčica, Dravčica
 Sama lažava. (Podgorjane.)

¹ Zdöj boš pa ti döčva i. t. d. (Podkrnos, Št. Lenart.)

588. Od Celovca noj do Drave
 So masa dovje brajde,
 Kaj sem publič jas trpov,
 Ko sem k Dravči ves hodov.
 (Šmarjeta.)

589. Oj ti norska deklé,
 Kaj pa tatl'ješ me?
 Al nísem za te,
 Pa ferbegejva se.
 (Podjunsko.)

Inačica.

Ti norska dekle,
 Čemu tadváš mene,
 Čal knisem za te,
 Čemu si oltava me?
 (Žabnice.)

590. Na Niemce bom bandrov,
 Na Niemka bom lubov,
 Ti luba dečva moja,
 Ne žini več na me.
 (Lipalja vas.)

591. Vani si še pušele
 Iz rožic dobiv,
 Pa litas grmušele
 Ti dam iz kropiv.
 (Zvrhnji Rož.)

592. Döčva pohlöj me prov,
 Da ti kne bode žov,
 Nujco te šlinjöbrt
 Vidiš me prov. (Št. Jakob.)

593. Vzigni gvavico,
 Poglej na danico,
 Poglej za meno,
 Ki me nkol več ne bo.
 (Zvrhnji Rož.)

594. Sem hodov k tebe,
 Doklier so rožice ble,
 Zdej so rožce menile,
 Menivo je vse. (Ziljsko.)

595. Dober večör, luba dakle,
 Al si že naspava se?
 «Jes še ure knisem spava,
 Sem koj žinjava na te.»

Koj to te prosim, döčva,
 Da kne žinjöj več na me
 Noj na najino lubözen,
 Ki že pruti kraji hre.

596. Döčva po hanku pranha
 Z sovzenömi očmi,
 Se nkoli več ne trošta
 Ane kratče noči.

(Podgorjane, Podkrnos, Borovlje.)

597. Drumljica.

Drumlica mojá
 Je že struplana,
 Saj mi knoče več zapöti.

Lubica moja
 Je na me jezna,
 Mi tudi knoče več odprieti.

Al si jezna na me,
 Pa pusti ti mene,
 V fajňcofti kna smie živöti.

Ura skrita je,
 Smrt pa hvišna je,
 Saj dro vieš, da boš mohva vmrieti.

Na vsuečah horah,
 Zalienah travenčah,
 Tam si šocöj mi oblubov.

Saj ti na svietu
 Sreče nča boš mov,
 Al boš ti drhače stuerov.

Ti kna jucköj več,
 Ti nča spievlöj več,
 Saj nčisi več moj šocöj.

Jas koj juckov bom,
 Jas še spievlov bom,
 Bom daklete horöj klicov.

(Borovlje.)

598. Pvačov bom möžnarja,
 Fajmoštra od krstá,
 Ti boš pa zibava
 Sina tvojhá.

Včasi boš zibava,
 Včasi boš spievlava,
 Včasi boš stakava
 Svietle sovzé.

Ti pa koj staköj je,
 M'na či več za te,
 Jaz mam že zbrano
 Ano druhö dakle.

(Podkrnos, Borovlje.)

599. Knisi varjeva,
 Ko sem ti pröj djav,
 Ti se boš jokava,
 Jas pa smijav.

(Podjunsko.)

600. Döčva zapusti me,
 Al pa bom jaz tabe,
 M'na tö druje
 Dopadöjo se.

(Podkrnos.)

601. Al me misliš pustiti,
 Na skrivnam stori,
 Da kna bojo tō druje
 Smijale se mi. (Borovlje.)

Inačica.

- Al me maš misov pustiti,
 Na skrivšam stori,
 Da kna bojo te druje
 Pried holtale mi. (Žrelec.)

Slovo.

602. Podam ti rokó,
 Da vzemam svovo,
 Kir najna lubiezen
 Razdrva se bo. (Podkrnos.)
603. Je rozaforb hadrea
 Strhava se,
 Je pa najna lubiezen
 Razšajdava se. (Radiše, Borovlje.)
604. Na prahu sva stava
 Sva marn'vava,
 Sva najno lubiezen
 Razšajd'vava.

Saj najna lubiezen
 Kni cvirnasta nit,
 Da bi mohva lih nojcoj
 Razšajdana bit. (Borovlje.)

Inačice.

1. Pod durmi sva stava,
 Svovu sva jamava,
 Sva najno lubiezen
 V tlé¹ potancava. (Žrelec, Št. Lenart.)

2. Pod durmi sva stava,
 Svovo sva jemava,
 So tekle sovzé,
 Ko na malnu vodé. (Zvrhnji Rož.)

3. Na pragu je stava,
 Je kit'co vezava,
 Z zelino travó,
 Je jemava svovo. (Zvrhnji Rož.)

605. Je pa rinčica padva
 Raz mízo na tle,
 Je pa najna lubiezen
 Razšajdava se. (Borovlje, Št. Jakob.)

¹ V kraj.

606. Je pa rinč'ca zvomlana,
 Tu maš ti koncé,
 Boš pa vedov ti triebati
 Z m'na norce! (Podkrnos.)

607. Nasrečna je tinta,
 Nasrečno paré,
 Ko je zašribavo pubča
 V moje srce. (Sveče.)

608. Dober vöcier bueh daj,
 Moje döčle sem fraj,
 Mi je snueči posvava
 Moj prstan nazaj. (Borovlje.)

Inačica.

Dober večier, bueh daj,
 Moja puebča sem fraj,
 Sem že davno želiva,
 Da bi ta pueba fraj biva. (Borovlje.)

609. Uštno je bu,
 Ko si biva mojá,
 Pa še uštnöjši je,
 Ko si pustiva m'ná. (Žrelec.)

Žalovanje.

610. Za dbibarti sprablöči
 Mam hvanta črná,
 Ko bo me šocöj zapustov,
 Bom žavovava. (Podgorjane.)

611. Na vrh hvale horé
 Je skleniva rocé
 Ko je šlišava puebča,
 Da miemo ves hre.
 (Medgorje, Glinje, Podkarnos, Borovlje.)

612. Kamer pohledam,
 Nčir frajda nči,
 Ana črna m'hlica
 Pri srcu löži. (Žrelec.)

613. Moje srcé
 Pa dro žavostno je,
 Ko bi vid'vo se,
 Je črno ko tle. (Hodiše.)

Inačica.

Je zmiram koj žavostno
 Mojo srce,
 Da bi le enkrat minuvo,
 Da bo vesele. (Žrelec.)

614. Sem puba pustiva,
 Pa resnica kni biva,
 Sem skušava ha,
 Sem evec ofartna bva.
 M'ne pa te ofart
 Dro nči pomahov,
 Moj pub se je k anöj
 Drujöj navadov. (Št. Jakob.)
615. Pa Brnčani pojô,
 Da zaspati kna mo,
 Bom pa mogva zaviti
 V rijuho gvavo. (Brnca.)
616. Me je publič zapustov,
 Za scahati je,
 Je za v vudo skočiti,
 Pa cmihena je. (Loče.)
617. Ko bi publič moj vedov,
 Kaku mene hre,
 Bi dro v židanej hadrei
 Brisov sovze. (Rož.)
618. Da sem lih žavostna,
 Vendar bom peva,
 Ludi bojo rajtali,
 Da sem vaseva. (Žrelec.)

619. Avbeli, aŷbele,
 Moje rievne srce,
 Mojha pueba že vživla
 Ana druha dakle.

Naj da ha vživla,
 Koj naj da ha ma,
 Bom že drujha dobiva,¹
 Še žavbernöša.

(Podkrnos, Borovlje, Žrelec.)

Inačice.

¹Saj se le kna upa
 Dobiti drujá.

¹Saj je koj po mené
 Poerbava ha.

620. Je me publič zapustov,
 Bi möva žavovati,
 Se mi pa še vridno kne zdi
 Od nja marnovati. (Št. Jakob.)

Inačica.

Me je puebič zapustov,
 Je mislov bom hin,
 Mam srce kakor tica,
 Še veže živim. (Višpolje.)

621. Ča pojdam več v cirkov,
 Ča bom več žebrov,
 Saj nčömam več döčle,
 Da bi včasi k njöj šov.
 (Borovlje, Podkrnos.)
622. Ano döčvo sem mov
 Jes puvštrta lit,
 Zdöj me je pustiva,
 Ko sem cmavo biv lip. (Št. Jakob.)
623. Ano döčvo sem mov,
 Sem jo vsoli štimov,
 Sem jo vsol za 'no kramarsko
 Rožico mov. (Št. Lenart.)

Tolažba.

624. Me je döčva pustiva,
 Je vola božjá,
 Je c'žavberna biva,
 Kni hliha moja. (Radiše.)
625. Jas pa puebča nčömam,
 Da bi trošt'vov me,
 Me pa sunce potrošta,
 Ko zjutra hor hre. (Žrelec.)

626. Bo pa sunce prisjavo
 Skuez biele mehlé,
 Bodi potroštano
 Moje srce. (Rož.)

627. Kak lop' je bu,
 Tu dakle mvadu,
 Al še löpši je čest,
 Ker sem hodov k njöj ves.
 (Podkrnos.)

Spominjata se.

628. Vse bo minuvo
 H'du in dobro,
 Al moje döčle šahó
 Jaz pozabit kna mo. (Radiše.)

Inačica.

Vse se pozabi,
 Le kar se zhodi,
 Moje döčle šahó¹
 Jaz pozabit kna mo.

629. Je brv čriez vodo,
 Pojdam za döčvo mojo,
 M'nöj je žov po njöj,
 Njöj po m'nöj. (Borovlje.)

¹ Al tö prove šahó
 Jaz pozabit kna mo. (Žrelec.)

630. Na tō vanjščam ohnjišču
 Ča bo več horevo,
 Ko je vse vohle
 V papev pod'blevo.
 (Loče, Višpolje, Borovlje.)
631. Pustiva me je,
 Al pozab'va pa ne,
 Tud pozab'va me bo,
 Ko ana druja dobo. (Št. Jakob.)
632. Zato naši zvoní
 Tako mivo pojô,
 Ker tvojo lepoto
 K pohrebu nasô. (Podkrnos.)
633. O ti dôčva, pošušöj,
 Kotmiršče zvoné,
 Ko boš šlišva zvoniti,
 Spomeni se na me. (Kotmara vas.)

Inačica.

Dôčva pušušöj
 Krnovšče zvoné,
 Boš zaslišova je,
 Pa spomeni na me. (Podkrnos)

634. Puebič kna puej taku,
 Mene je eveč h'du,
 Moje srce
 Je že črno ko tle. (Borovlje.)

635. Kedar miemo ves pojdaš,
 Kna jucköj, kna poj,
 Kna devöj tažale,
 Ko čisi več moj. (Borovlje.)

Inačice.

1. Kedar miamo ves pojdaš,
 Kna jucköj, kna poj,
 Da se kna bom spominjava,
 Da si biv moj. (Podkrnos, Št. Lenart.)

2. Kedar miemo ves pojdaš,
 Kna jucköj hradé,
 Da bom jaz, döčva,
 Veže zabiva te. (Radiše.)

3. Kedar miemo ves pojdaš,
 Spomeni se na me,
 Da sem tudi jaz biva
 Tvoja dakle. (Žrelec)

636. Oh uštno je bu,
Na bo več taku,
Ko sva kupa lažava
Do liepaha dnu. (Škofiče.)

637. Sem čriez huro ves hodov
V ravnu polé,
So že döčle po hoji
Spoznavljale me. (Borovlje.)

638. Döčva spomen'
Na ure töste,
Sva kupöj lažava,
M'nule so že. (Borovlje.)

639. So pa temne noči,
Döčva sama löži,
Obrniva se je,
Noj spomniva na me. (Podkrnos, Žrelec.)

Stara ljubezen se ponovi.

640. Se lubözen razšajda,
Se spet ponovi,
Na te staram ohnjišču
Najrajši hori. (Št. Jakob.)

641. Tö vanjšči moj šocöj
 Je dro vólko bol biv,
 Mi je rozaforb hadreo
 Z vincam obliv.

(Borovlje, Radiše, Hodiše.)

642. Čöj so töste stezdé,
 Čir so časi bilé,
 S'döj raste hrmovje
 Zaliene travé.

Bom hrmovje posekov

Travé pa požóv,

Bom pa devov stezde,

Čir so včasi bile. (Podkrnos, Žrelec.)

Inačica.

Čir so časi bile
 Moje hvadče stezdé,
 S'döj rastejo rože,
 Zaliene travé.

Bom rože posiekov i. t. d.

643. Naj pravijo, kar očejo
 Tö druži ludi,
 Na tö staram ohnjišču
 Najrajši hori.

Na tö vanjščam ohnjišču
 Raznietiva bom
 Noj tö vanjščaha pueba
 Spet lubiva bom.

(Loče, Višpolje, Borovlje.)

644. Je ana tica prilateva
 Od töste vodé,
 Čir je vanjšči moj puab'č
 Napajov konjé.

To vanjšči moj puab'č
 Je vólko bol biv,
 Je ta ruzaforb hadreo
 Z vincam obliv.

Ko bo ta ruzaforb hadrea
 Strhava se,
 Bo pa najna lubiezen
 Razšajdava se.

Ta ruzaforb hadrea
 Kni cvirnana n't,
 Da bi mohva že nuejco
 Raztrhana b't.

(Podkrnos.)

Žalovanje po umrlem ljubimcu.

645. Ana pubča sem möva,
 Prov ana l'pá,
 Je pa miškica v jamo
 Zavlikva mi ha. (Št. Jakob.)
646. Tamöj v kosarnci
 Ana uč'ca hori,
 Pa hvišno moj šocöj
 Na parah löži. (Št. Jakob.)
647. Nče bom piva, bol jödva,
 Bol marnovava,
 Bom po šoeji mojám
 Koj žavovava.
 On na britofu tam
 Leži na hvadnám,
 Nče bode več vstov,
 Bo kmavo strohnov. (Podgorjane.)
648. Pojdam v rute,
 Čör je mraz,
 Čör je moj šocöj,
 Bom tudi jaz.
 Dov pokleknam,
 Mav požebam,
 Da kne bo šocöj
 Lažov koj sam. (Podgorjane.)

649. Zagorski zvonovi.

Jes pojdam čiz huro,
 Čiz te vsučē hore,
 Bom šlišov zvoniti
 Zahoršče zvone.

Zahuršči zvoni
 Pa dro mivo pojô,
 Hvišno mojo lubo
 Pohröbu nasô.

Al jo nasô,
 Naj jo le nasô,
 Saj dovho kne bode,
 Sam pojdam za njo.

Zvoniti bom vkazov,
 Kropiti pa ne,
 Kropile jo bojo
 Le moje sovze.

Zvoniti bom vkazov,
 Zahröbsti pa ne,
 Zahreble jo bojo
 Le moje roče.

(Št. Jakob.)

Tretji oddelek.

Pesni razne vsebine.

I. Otroške.

650. Povž, povž, pokaži rojé,
Sčijem te, vbijem te,
V Zilo potisnem te,
Kamenje na te zmečem. (Ziljsko.)

Inačica.

Povž, povž, pokaži roje, ..
Kar bom tvojo kajžo vbov.
(Borovlje, Podkrnos.)

651. Činkovec poje:
Čiv, čiv, čiv, črviče kosivčov.
(Borovlje, Podkrnos.)

652. Vrabec vpije!
Prat, prat.
Otroci mu odgovarjajo:
Le ti idi prat,
Maš črne nogice. (Ziljsko.)

653. Rajej, rajej črni kues.

Kak bom rajov, ko sem bues.

Starej babi črievle dav,

Da bom drieve pri njej spav.

(Borovlje, Ziljsko.)

654. Kikeriki,

Pod koritam čepi.

(Borovlje.)

655. Lastovka poje v vigredi:

Sem raz Vašče prileteva,

Sem velku sniega našva,

Le tiho bodi, le tiho bodi,

Se bo dro sflahičov.

(Ziljsko.)

656. a) Lastovka dekcle zbuja:

Dekva, dekva,

Vstani hori, vstani hori,

Škafec vzemi pa po vodo jidi,

Hvavec prueti pride,

Ne marnvej ž njim, ne marnvej ž njim,

Je nevarno.

(Ziljsko.)

b) Žliga, žlaga,

Žliga, žlaga,

Čriez dva praga,

Lej sem se pa prakucnov. (Borovlje.)

657. Lastovka poje v vigredi:
 Sem šva, sem šva,
 Sem pustiva povhne košiče,
 Pa povhne hramiče.
 Ko sem zad prišva,
 Je storov paver po koštu:
 Šlabrk!
 (Podkrnos.)
658. Lastovka pravi:
 Ležiš, smrdiš,
 Ležiš, smrdiš
 Kakor ena gnjila klada.
 (Glinje.)
659. Senica poje Borovljancem gredočim
 na Višpolje:
 Bo pičvo, bo pičvo!
 Nazaj gredočim pa:
 Si suh, si suh?
 (Glinje.)
660. Pop, poj, poj, ptiček moj,
 Bolj boš pel, bolj boš moj.
 (Ziljsko.)
661. Poj, poj, poj, tiček moj,
 Dokler maš klunček svoj.
 Oh, kako bom jaz pa pev,
 Ko sem se v štriček vjev. (Podjunsko.)

662. Vrazej, vrazej, vrazej,
 Kan se bom oženuv. (Ziljsko.)
663. Čuri, muri pojdi ven. (Povsodi.)
664. Šibrica, mavrica,
 Pokaži mi v naböse pot. (Borovlje, Podkrnos.)
665. a) Zvonovi v Zadovljah pojo:
 Šent-Ilovo, potenfano,
 Šent-Ilovo, potenfano. (Borovlje.)
- b) Zvonovi v Humčah pojo:
 Tri pare ror'čov,
 Tri pare ror'čov.
666. Šmarješki zvonovi pojo:
 Župa tinka,
 Nima cinka. (Podkrnos.)
667. Kedar mrtvecu zvoni, pojo otroci:
 Bombilom, bombilom!
 Kdo je vmrv?
 Celovski črv.
 Kdo ga je pokopov?
 Celovski ropov. (Podjunsko, Podkrnos.)
668. Križ, kraž, Matijaž!
 Mene šnito, tabe ně!
 Buca, buca, pač! (Borovlje.)

669. Miza Tisch,
 Riba Fisch,
 Kaša Brein,
 Pusti me zmiram, lass mi sein!
 (Borovlje.)
670. Stara baba, rom pom pom!
 Al knisi tiho, te pa bom!
 (Borovlje.)
671. Aleluja,
 Baba piskre kljuja,
 Pisker se potoči,
 Baba za njim skoči,
 Pisker pravi: črep!
 Baba pravi: trep!
 (Klobasnica.)
672. Dirka, dirka na Hrvate,
 Pojmo po rmiene zvate,
 Biele konje jiezdimo,
 Rmiene zvate bašamo.
 (Borovlje.)
673. Delajte, delajte nove koliesa,
 Da se popelamo v svete nebiesa:
 Angelci trobijo,
 Duše pa rajajo,
 Da se vse trese. (Podjunsko, Borovlje.)

674. Jaz mam nekaj novega,
 Ane nove citre,
 Tako lepo pojejo,
 Cicideja, cicideja,
 Tako lepo pojejo. (Tinje.)
675. Kedar pridejo kranjski romarji v
 Glinje:
 Klic, kloc,
 Dajte kloc,
 Mi bomo žebrali,
 Vi bote pa dajali. (Borovlje.)
676. Micka s Kranja,
 Boš dava kostanja,
 Micka s Tržiča,
 Boš dava kržiča? (Borovlje.)
677. Star dödöj, star dödöj
 Na pöjči löži,
 Pa dov' poskoči,
 Pa rajat löti.
678. Ta muha, ta muha
 Po poti drnclá,
 Ta krava, ta krava
 V hlievu št'klá.

Htu pojde za njo,
 Htu pojde za njo?
 Star dödöj, star dödöj
 S tö krivo noho. (Borovlje.)

679. Sem prpiskala, prpavkala
 Tam dov' na Hrvate
 Z anim bielim šimelcam,
 Z anim starim Laham.

Lahi so pa pravili,
 Da sem stara baba,
 V špiegov sem se gledala,
 Sem pa bila lepa mlada.

Bom črievelce pobiksala,¹
 Noj štumfiče kupila,
 Se bodem pa poflisala,
 Ga bodem pa dobila.
 (Rute pri Borovljah.)

680. An kovač hoče
 Ana konja podkovat:
 Kliko žreblov,
 Nucaš ti cue? (Borovlje.)

¹ Bom čemeno prodajala,
 Pa jankico kupila,
 Pa gor se bom nafidrala,
 Ga bodem pa dobila.

681. Jni, ani, ho!
 Kapitani ho,
 Cika bela, cika bela
 String, strang stro!
 (Borovlje, Podkrnos.)
682. Zidöjm', zidöjm' trden muest,
 Da pojde naša vojska skuez:
 Al tö šlönja fantiča vjemate,
 Je pa vaš.
 (Borovlje.)
683. Kedar fantje piščale majijo, pojó:
 Maj, maj, maj, majnika,
 V Tuzah Kopajnika,
 Da bi se majiva,
 Prov l'pu peva.
 (Borovlje, Podkrnos.)
684. Binkoštnemu zaspancu se zapoje:
 Potovci ha, pomovzi ha,
 Zavlieci ha za puet!
 (Borovlje.)
685. Kedar imajo kolino:
 Mene so sosödi pravili,
 Da ste vi prašiča davili.
 Bodi prašič, bol prasica,
 Mene se šliši kvobasica.
 Hvop po njo,
 V žakelj z njo!
 (Borovlje.)

686. Jozöj, Jozöj,
 Čöj maš tvoj nožöj?
 Zadi na r . .
 Na evirnastöj niti.
 Kaj ha boš nucov?
 Svinji r . . pucov;
 Svinja bo eviliva,
 Jozöj pa juckov. (Borovlje.)
687. Andrež, bandrež
 Peč podrv,
 Štruček spekov,
 Babi dav.
 Baba djava,
 Tak je prav,
 K' je Andrež, bandrež
 V hvače vs . . . (Klobasnica.)
688. Tomdidli daja,
 Honzöj pa raja
 Tam' pod vopo
 Z židano jopo.
 Biele ma štumfije,
 Sivo suknico,
 Rmane vasiije,
 Bievo kapico. (Borovlje.)

689. Hanöj, mrkanöj,
Turnarjov sin,
Je krošnja popadov,
Pa tršov na mlin. (Klobasnica.)
690. Urša, turša,
Djekšarca, piekšarca. (Klobasnica.)
691. Tranta Marijana,
Kje si duama?
Gorej v pvanini,
V Strgarjovem mlini. (Klobasnica.)
692. Janez je na hribu sadov
Pa Žvižgov,
Janez ni žvižgov:
Janez je na hribu sadov
Pa Žvižgov. Kaj je to? (Borovlje.)
693. Peter, Peter
Ma r . . na veter. (Borovlje.)
694. Prišla je kosmulja,
Popadla je grmuljo,
Nesla jo je črez obrač,
Noter pod kosmač. Kaj je to?
(Jarnik, Etym. 159.)
695. Kedar v deževji solnce prisije:
Sonce sije, dižej gre,
Siva mačka v brezje gre.

Kaj boš v brezji devava?

«Šibice bom rezava.»

Zakaj ti bojo šibice?

«Metlice bom devava.»

Zakaj ti bojo metlice?

«Hiše bom pometava.»

Kaj bo ti hiša pometena?

«Mlade mucke rajale.»

(Podjunsko, Borovlje, Podkrnos.)

Inačica.

Sunce söje, dižöj hre,

Siva mačka v briezje hre.

Mačka se zadare,

Briezje se podare.

(Borovlje.)

696. Pri zibeli ali vdovec in dete.

Vanskega leta sem se oženov,

Prav 'no mvado sem dobiv. Hajtutaja.

Te lietašnje leto mi je pa vmrva,

Sam bueg večni mi jo je vzev. Hajtutaja.

Druz'ga mi nči zapustiva,

Kakor dete prav mvado.

Kruhka še ne more jesti,

Pa dojiti nemam kdo.

Jas pa pojdam na ta žegnan britof
 In prav zvestu molov bom.
 Ljuba ženka, vstani gori,
 Da mi dete podojiš.

Ljubi moj mož, ne morem vstati,
 Kir me zemla dov tišči.
 Od straneh me kupöj stiska,
 Od vrha me dov tišči.

Lubi moj mož, le pojdi domu,
 Dete že prav svadko spi.
 Marija ga je podojiva,
 Sveti Jozef pa zible ga.

(Žabnice, Tinje, Podjunsko.)

II. Španič in španinja.

697. Jaz in moj špan,
 Pa dro glihama se,
 K dečvam ves grema,
 Pa kličema se.

(Kanalsko.)

698. Jaz pa moj špan
 Pa nča skriehava se,
 Še včasi pri döčli
 Kup znajdama se.

(Podkrnos.)

699. Jas pa moj špan
 Sva lumpovca dba,
 Hueni lumpa po dni,
 Jas pa cale noči. (Borovlje.)

700. Jas in moj špan
 Mava štumfe pvalé,
 Pa döčle odraščane
 Kakor knoplé. (Podkrnos.)

701. Smo sami tri špani
 Na našöj v's',
 Še mi nča hodimo
 Ves po noč'. (Borovlje.)

702. Nad zgvavjam sem stav,
 Ko sta marnovava,
 Pri španu mojem
 Me je tadvovava. (Podjunsko.)

Inačica.

Na ganku je stava,
 Je marnjava,
 Proti španu mojmu
 Me je tadv'vava. (Žabnice.)

703. Nezvesti španič.

(Iz Vraz. zap.)

Zvomek vzami španiča,
Ki je mene k lub'ci vozuv.

Zdaj pa hodi on sam k njej,
Mene neče nič več meti.

Merkaj, merkaj, ljubica moja,
Jaz s tabo eno še bon storuv.

Vzev pa bon te svietli meč
Ino bon španiča umoruv.

Jaz pa pojdan v zielan gozd
Te drobne tičice barat.

One po bojo mi paviedale,
Kako se lubiezen razšajda.

Koj so mi rekle tičice,
Te drobne male tičice:

To še nie bvo, pa tud nie bo
Ino tudi ne more biti,

Da bi se luba dba razšajdava,
Pa bi žavosti ne mieva.

(Ziljska Bistrica.)

701. Se je španič ožonov
 V to sienčno stran,
 On bo povedov,
 Kaku je te stan. (Borovlje.)
705. Oh tö buli moj špan,
 Je pa že pokopan,
 Bom pa mohov hoditi
 Skuez hmajnico sam. (Borovlje.)
706. Sem pa puabiče meva,
 Pa čisto movče,
 Je pa španinja moja
 Pravzeva mi je. (Zrelec.)
707. Saj nisem koj sama
 Anzidlarica,
 Je tud španinja moja,
 Ki nema poba. (Žabnice.)

III. Zakon.

Samski stan.

708. Ušen je lödek stan,
 Kedar je prov pölan,
 Kedar ha prov pöla,
 Ušen je ja. (Borovlje.)

709. Te druje se ženijo,
Mene pa žuhajo,
Jas pa moj ledik stan
Naj bol štimam. (Višpolje.)
710. Tičice so jele peti,
Drevesa lepu cveteti:
Ko se zjutraj zbudim,
Se jaz razveselim
In moj ledik
Stan častim. (Radiše, Zvrhnji Rož.)
711. Uštek je na svet',
Slišim tice pet',
One nam prav povejo,
Kak mor'mo živet'.
Dokler sem še sam
Jaz v ledek stan',
Čast noj hvalo
Bogu dam.
- Srečen je ledek stan,
Kedar je prav pelan,
Katirega je zvolil
Lubi Ježuš sam.
Kdor tako živi,
Kakor Bog uči,
Se nič hudega
Mu ne zgodi. (Podjunsko.)

Boji se zakona.

712. Kna vdajajte me,
Sem premajhena še,
Sem še c'mvada
Za havž'vönje. (Radiše.)

713. Ko je eden ožönjan,
Je v zakon zaklönjan,
Pa žienkico ma,
More biti doma. (Radiše.)

714. Te hohcötne črivle
Dro vohko obuje,
Al potle pa pridajo
Križi, nadluje. (Št. Jakob.)

715. Svarilo.

1. Jas očem spomniti
Vas te ledik ludi,
Ktir se oče ženiti,
Varej, da kna fali.
2. Se znajde v našam kraju
Dest' tačah ludi,
Da jih griva, ko se vdajo,
Kaj nuca, k' je že c'pozdi.

3. Dečva ko želem pride,
Le prov ga ti poglej,
Al on rantleh prav drži se,
Noj al je za te bol ni.
4. Al se ti pa kna bo dopadov,
Le vpričo njom povej:
Jaz te knočam, ti maš tadov,
Ko po anej drujej glej.
5. Ana se rada vdaje,
Da jej trieba sužit ni,
Njej an druji se dopade,
Na moža jej pa mrzi.
6. Kaku je norska taka,
Ktira se rada vda,
Potle pa sovze staka,
Ker ma c'burnega moža.
7. Zvečira v temnej noči,
Ko bi meva jeti spat,
Pa pri mizi sovze toči,
Me kna more venka stat.
8. Mi je dro dest spoznanja,
Da c'buren sem za njo,
Se prekvada in posvanja,
Kna gre rada lejč z meno.

9. Po noči ves hoditi
 Je ja riesen griešen stan,
 Al brez tega se ženiti,
 Je dro vehko zapelan.
10. Ta veleka vesnija
 Riesen je, da kna vola,
 Gre dbibarte, je norčija,
 Saj vie, al ga rada ma.
 (Zvrhnji Rož.)

Prigovarjanje.

716. Ti döčva Rožiška,
 Zakaj se kne vdaš,
 Maš dro lita te prave,
 Pa šoc'ja maš?
 (Št. Jakob.)

Inačica.

- Ti döčva Šmarjöška,
 Zakaj se kna vdaš?
 Saj si dösti velika
 Noj puabča maš?
 (Podkrnos.)
717. Zakaj se dečva ne udaš,
 Vsako lieto tri verberje maš?
 «Jaz se ne bom vdava,
 Ki 'na liepega lubega mam.»
 (Ziljsko.)

718. Moj atej so djali,
 Oženi se, moj sin,
 Tam gor na pvaninci
 Oženi se, moj sin!

Kaku se bom ženov,
 Ko nobene lubce ni,
 Tam gor na pvaninci
 Nobene lubce ni.

Pa žagam, pa mölam,
 Pa lubim lubce tri:
 Tam gor na pvaninci
 Pa lubim lubce tri.

(Borovlje.)

Ženiti se hoče.

719. Moj oče so stari,
 Majo sive vase,
 Mi pa vendar kna dajo
 Čriez havževönje.

(Žrelec.)

720. Ča bom barov ta rata
 Bol purgermastrá,
 Bom barov le döčvo,
 Čöj hajm'tšajn ma.

(Radiše.)

721. Skovati ukazov

Bom prstana dva,
Samiških že časov
Sva sita oba.

(Zvrhnji Rož.)

722. Sam a'li Korošec(ples).

(Kuhač 340.)

1. V Šmibelu ano kajžico mam,
Da ma dba cimra noj hram,
Al kaj mi pomaga
Ta kajžica draga,
Ko notre prebivam koj sam.
2. V hišci fervovžič imam,
V katieram tičice mam,
Praliepo žvižglajo,
Še liepši spievlajo,
Kaj nuca, k' jih slišim koj sam.
3. Pri hiši pa gartele imam,
V katieram jaz rožice mam,
Praliepo cvetijo
In žvahtno dišijo,
Kaj nuca, k' jih voham koj sam.

4. Dba šimlasta konjča jas mam,
 Da jih za tri tavžent kna dam,
 Kaku zarzajo,
 Ko vince pelajo,
 Kaj nuca, k' ga luklam koj sam.
5. Prad durmi na kvopi sedim,
 Ano fajfo tobaka kadim,
 Pa gledam doline,
 Vsoče pvanine,
 Kaj nuca, k' jih gledam koj sam.
6. Ano posteleo tudi imam,
 Katiero jas dro zvo štimam,
 Okuel se obračam,
 Po postelci švatam,
 Kaj nuca, ko spavam koj sam.
7. An trošt pa še vendar imam,
 Da kna bom dovgo več sam,
 Bom duebov navesto,
 Oh lubico zvesto,
 Potlej bom vasev, k' na bom sam.

(Povsodi.)

723. Tri ljubice.

1. Jes mam tri ljubice,
 Vse tri bogate,
 Ena ma tolarje,
 Druga dukate.

2. Ena ma rinčico,
Druga koravde,
Tretja ma jopico
Drobno na bavde.

3. Jes se pa ženu bon,
Kaj mi je spočeti,
Ktero teh lubic treh
Hočem jes vzeti.

4. Vzev bon pa le eno,
Vzev bon to mvajši,
Ta najbolj lubi me,
Ma me najrajši.

5. Bog tebi srečo daj,
De se boš vdava,
Da ti na stare dni
Ne boš ostava.

(Ziljska Bistrica, Podgorjane.)

Moža bi rada.

724. Prosite, molite
Vsi božji za me,
Da bi tud jes dobiva,
Kar te druje žene.

(Loče.)

725. Dečva je rože sejava,
 Cul je taku djava:
 Le rasti roža, bel pa nej,
 Jes moža muren meti. (Ziljsko.)
726. Liete ko minöjo,
 Svati ča pridöjo,
 Kaj köj bo, kaj köj bo
 Z mojo sivo hvavo? (Podkrnos.)
727. Pred je peva prapalica,
 Zdej je prišva papevnica,
 Vse španinje so vdale se,
 Jas sem sama ledik še.
 Če bi en star vdovec prišu,
 Da bi glih sedmred liet star biv,
 Vse glih bi ga jas vzeva
 In ga prav lepo imeva. (Žabnice.)

728. Modra deklica.

Tadej boš ti moja žena,
 Kder bo lipa k bienahtam zalena.
 Ona je t'kaj modra biva,
 Je lipo v zaleno žido poviva.
 Zdej pa bon jas tvoja žena,
 Ko je lipca k bienahtam zalena.

Tadej boš ti moja žena,
Kder bojo vse vrane bele.

Ona je t'kaj modra biva,
Je vse vrane v apno pomočiva.

Zdej pa bon jas tvoja žena,
So žie vse vrane bele.

Tadej boš ti moja žena,
Kder bo voda gor po briegu tekva.

Ona je t'kaj modra biva,
Je živ' srabro v vodo pamočiva.

Zdej pa bon jas tvoja žena,
Zdej že voda gor po briegu teče.

Tadej pa boš ti moja žena,
Kder bode v petek nadelja.

Ona je t'kaj modra biva,
Je fajmoštru tolar pomoliva.

Je fajmoštru tolar pomoliva,
Da je oznaniv v petek nadeljo.

Zdej pa bon jas tvoja žena,
Ko je žie v petek nadelja.

(Žabnice.)

Volitev.

729. Te puabič je fleten,
 Te puabič je tol,
 Tom' puabču kna henjam,
 Da mora bit' moj. (Podkrnos.)
730. Al te kna bo moj,
 Pa nobeden kna bo,
 Me lödek popölöj'
 V to črno zamlo.
 Ta črna zamlá,
 Bo pa postel moja,
 Tam bom lažava
 Jaz döčva sama. (Podkrnos.)
731. Čal me te puebič noče,
 Ki ga jas rada mam,
 Pa še rajši jas pojdam
 V anzidlaršči stan. (Žabnice.)
732. Da bi li meva tri šíše
 Bol štiri hradé,
 Cmav' liepa, cmav' luba,
 Cmav' žavberna je.
 (Timenica, Radiše, Lipnica.)
733. Kaj mi nucöj' hradi,
 Ko lubiezni nči,
 Al pa hiše lapé,
 Kni döčva za me.
 (Žrelec, Višpolje, Borovlje.)

734. Dečva ti glej,
 Da en'ga pavra doboš,
 On bo orav in sejav,
 Ti pa zibava boš. (Kanalsko,)
735. O mamca vi, vi,
 Mate žvahtne reči,
 Mate hčero lepo,
 Bote dali mi jo. (Povsodi.)
736. Bom pa dov' pokleknov,
 Pa prosov za njo,
 Da bi cartana mamica
 Dali mi jo. (Povsodi.)
737. Al mi tösto kna daste,
 Ki mi pri srei löži,
 Pa še uno trabušnico¹
 Möjte sami. (Sveče.)

Ne dobi jo (ga).

738. Döčva je rajtava,
 Da jo bom vzev,
 Sdöj sem še le k drujam
 Hoditi začev. (Žrelec.)

¹ Pa še une tö krofaste
 Möjte sami.

(Radiše, Žrelec.)

Inačica.

Döčva je rajtava,
 Da me bo zrajtava,
 Jas sem pa c'moder biv,
 Sem jöj pa zviv. (Borovlje, Radiše.)

739. Sem se mislov žöniti,
 Se pa ně na bom,
 Je höjdica hratava,
 Še ves hodov bom. (Višpolje.)

740. Sem hodu za njo,
 Da me pete bolô,
 Sta rekli: Da, da!
 Pa ne dasta mi ja. (Kanalsko.)

Inačice.

1. Sem hodu za njo,
 Da me pete bolô,
 Pa pravijo že lumpi,
 Da moja ne bo. (Kanalsko.)

2. Sem pa hodov za njo,
 Da me pete bolô,
 Zdöj pa berdija pravi,
 Da moja kna bo. (Borovlje.)

741. Knočte mi jo dati,
 Pa sami jo koj möjte,
 Škatelco kupite,
 Noter jo døjte.

(Borovlje.)

742. Počakaj na me.

Tičice pojô,
 Rožice cvetô,
 Za me vesöla več ne bo.

Boš pa vdava se,
 Boš pa vjeva se,
 Ko te drobne tičice.

Oh kne vdajöj se,
 Oh kne vdajöj se,
 Počaj an löto še na me.

Jes čakati kne mô,
 Jes čakati kne mô,
 Mam prehudo mačeho.

Jes se vdava bom,
 Te pustiva bom,
 Tvoja nikoli več ne bom.

Tvoje juckönje,
 Tvoje spivlönje
 Mi diva le tašku srce.

Jes pa spivlov bom,
 Jes pa juckov bom,
 Da lih tvoj šocöj več ne bom.
 (Podgrad, Št. Jakob, Podkrnos.)

Samica je ostala.

743. Tak dovh' je peva
 Ta tica drobná,
 Da je hratava döčva
 Anzidlarica. (Borovlje, Št. Lenart.)

Inačica.

Tak dungo je peva,
 Ta struna drobna,
 Da sem gratava döčva
 Anzidlarica. (Žabnice.)

Dota in premoženje.

744. Oče so rekli,
 Mati so djali,
 Da bojo ta pliemast'ga
 Volča prodali,
 Da bojo Mičici, Mojčici
 Dotico dali. (Kanalsko.)

745. Moja mamca so djali,
 To maš ti tvoj diev,
 So mi pa v haržat nasuli
 Mav' höjdavah pliev.

Le sami vi möjte
 Töm' te diev,
 Le dnarja mi döjte
 Namesti tah pliev. (Borovlje, Žrelec.)

746. Boš se pa vdava
 Na to vsuko goró,
 Boš pa mogva nositi
 Na gvali vodó. (Št. Jakob.)

747. Je pa majhena kajža
 Pa mavo poljá,
 Boš pa dela lažava,
 Ti döčva moja. (Podkrnos.)

Inačice.

1. Je pa majhena kajža,
 Na hribu stoji,
 Pa koj vince boš piva,
 Ker vode ně ni. (Podkrnos.)

2. Tam tehre na hribcu
 Ana hiša stoji,
 Koj vince boš piva,
 Ko vode ně ni. (Tinje.)

748. Kaj ti bo kajžica
 'Tadle na prode?
 Kruha boš stradava,
 Pa töpov te bode. (Št. Jakob.)

749. Mam miheno kajžo,
 Pa mihene okne,
 Ktiro pobaram,
 Me obena knoče. (Radiše.)

750. Al me boš köj rada möva,
 Ko bom nosov suknjo bivo,
 Sablicio pripasano,
 Pa flinčico nabasano.

Jes bi te dro rada möva,
 Ko bi jes siruta smöva,
 Mi pa mamca branijo,
 Ko maš premihno kajžico.

Kajžica ris ni velika,
 Pa sem publič, da se šika,
 Pröj da bota misca dba,
 Se boš za meno jokava.

Kaj se bom za t'bo jokava,
 Saj sem puba druja zbrava,
 Ki ima dro völko bvaha
 In še tudi konjča dba. (Št. Jakob.)

751. Pavra bom meva,
 Ki ma dbuejne volé,
 Z anmi v mlin pojde,
 Z anmi pa orjé. (Višpolje.)

Svatba je gotova.

752. Ti pa strava ostani
 V tem löd'čnam stanu,
 Na moje bösiede
 Nikol ne pozabi. (Podkrnos.)

753. Tak dovho je peva
 Ta tica drobna,
 Da je hratava dōčva
 Na vsolöj moja.
 (Otoče, Višpolje, Št. Lenart.)

754. Bog in ta sveti Pavele
 So naju vkup pripavele,
 Le rigla, regla, pum, pum, pum,
 Pa vojseet bomo meli. (Ziljsko.)

755. Ko vabijo k ženitvi.

Poglejte mi moj kvobčeeč,
 Koj za 'n cir ima,
 Poglejte mojo lubico,
 Glih ravno taka je.

Na zdravje našega španeča,
 Ki ga mi z nami povadima,
 On ma no žavbro lubico,
 Glih kak lepo rožico. (Lipalja vas.)

756. **Ženin vabi k svatbi.**

1. Ano navesto sem si zbrav,
 Sam Ježus me bo gnado dav.
2. Jes pa nove pošte nosem,
 Noj mojo žvahto kupe prosem:
3. Da pa pojdate z mano
 V to cirkov žegnano.
4. Tan bome pri svetej maši
 Stril' andoht našo.
5. Ženen bo zakon sprejev,
 Sam Ježus ga bo vasev.
6. Pri mize sadi kompanija,
 Cul so Ježus noj Marija.
7. Zdej ga popimo le vsače an gvaž,
 Doklir je še Ježus pri nas.
 (Ziljska.)

757. Cavmar se pelje.

(«Slovenska Bčela» 1850, II., 30.)

Pošušöj, poštena nevesta,
 Vesevo te cavmaršči hvas!
 Te cavmar se pele po ceste
 Noj ima do tebe obvast.
 Ti vzemi svovu od mene
 In od očeta tvojha,
 Od bratrov, od sester, od mame,
 Noj od stanu ledečnaha.

Ti bodeš te krancel zhubiva,
 Stopiva v te zakonšči stan,
 Te stan se ja kne zamečuje,
 Je velko od Boga štiman.
 Ti bodeš v tam stanu živeva
 Noter do hroba tvojha.
 Boš hijeka, kajeka peva,
 Ki boš zibava sinka tvojha.

Najprej sedej prosi starejše,
 Potle pa te druje ljudi,
 Kar si je razžaliva poprej že,
 Je prosi, da ti odpustô.
 Vsi umšamo srečo nevesti
 Vse lete, vse ure srečne,
 Te cavmar se pele po cesti
 Ja z velčim vëseljam po te.

(Loče, Podgorje)

Ko peljejo nevesto od doma.

758. Le vun, le vun z nevestico,
S te liepe nove kajžice,
Cieva kajža je mirnata,
Samo pieč je liesana.
759. Čajte, čajte svatiči,
Jaz sem še neki pozabiva,
Ta staro mojo britlico,
Da bom oblice drnkava. (Kanalsko.)
760. Le vun, le vun z nevestico,
Le gor na široko cestico,
Da so le štengice kamnaste,
Da le lubca čedno vunka gre.
(Lipalja vas.)
761. V Celovci liepo pavkajo
V Svovenjan-Gradci tudej,
Le piskejte, le pavkejte,
Da se bode zemla tresva
In rajtarška bandera. (Ziljsko.)
762. Smo prišli ino pojdamo,
Mvada Nieža pielamo,
Da nie bo piskre ropava,
Noj očo in mater žaliva.
(Ziljska Bistrica.)

Svatbene

763. Vinska pri svatbi.

Bog je pa stvaruv zemlico, zemlico,
Bog je pa stvaruv zemlico.

Zemla da rosico, rosico, rosico,
Zemla pa da rosico.

Rosa da trtico, trtico, trtico,
Rosa pa da trtico.

Trta da grozda dva, grozda dva, grozda dva,
Trta pa da grozda dva.

Grozdje pa vince da, vince da, vince da,
Grozdje pa vince da.

Piva ga boma obadva, obadva, obadva,
Piva ga boma obadva.

Piva ga boma vsak an gvaž, vsak an gvaž,
vsak an gvaž,

Piva ga boma vsak an gvaž.

Pruvi gvaž sliši Jakopu, Jakopu, Jakopu,
Pruvi gvaž sliši Jakopu. (Podjunsko.)

764. O Kanigalileji. (Svatbena napitnica.)

Pijmo ga v imenu Boga,
Sinu noj svet'ga duha.

V čast Marije device,
Ki nam je sprosiva to vince.

Ona je sprosiva to vince za nas
V Kanigalileji na hosetni čas.

Rekva je svojemu sinu:
Svati pa nemajo vina.

Ježuš je djav jogram takó:
Napovnite vrče le s frišno vodo.

Podajte ga starejšini,
Da bo pohvaluv to vino.

Podajte ga starejšini,
Da bo požegnov to vino.

Ježuš je milostliv'ga srea,
Kar ga mi prosimo, tiste nam da.

Pomanjka nam kruha bolj vina,
Saj že pripravleno ima.

Jezus pa šriba v nebesah tegre,
Kak so nocoj nebese lepe.

Kako se bomo veselili,
Ko bomo samega Boga častili.

Ano tako devico prav v'hko čestí,
Kira svojega sina prav lepo uči.
(Podjunsko.)

Inačica.

Kolko te sorte se pesmi pojô,
Še temu zdravljenju priglihe kne bo:
Od rože Marije device,
Od tega sladkega vinca i. t. d.
(Podjunsko.)

765. Napitnica neveste pri ženitvi.

Nalij ga mi an gvažek,
Da ga bom piva, k' bom nevesta.

Kdo bo pa ženin?
Smilani Jezus, smilani Jezus.

Kdo bo pa starašina?
Sveti Elija, sveti Elija.

Kdo bo pa rjušnica?
Sveta Susana, sveta Susana.

Kdo bo pa camar?
Sveti Johanez, sveti Johanez.

Kdo bo pa teta?
Sveta Marjeta, sveta Marjeta.

Kdo bo pa družina?
Sveta Trojica, sveta Trojica.

Kdo bojo pa goci?
Beli govobci, beli govobci.
(Podjunsko.)

766. Nebesa. (Svatbena napitnica.)

Kak lepo boš živev, tak v'hko boš vmrv,
Bog oče nebeški bo niebo odprv.

Nebese, nebese so dor' lepe,
Nebese, nebese so vriedne prošnje.

V nebesah, v nebesah pa mize stojô,
Vsem vernim dušicam pripravljene so.

Nebeške trobente prav lepo pojô,
Ki vse verne dušice v nebese gredô.

Marija v nebesih špansirava bo,
Vse verne dušice preštievjljava bo.

Na mizi, na mizi pa svieče gorô,
Tem zakonskim ljudem pripravljene so.

Kater v zakonskem stanu prav lepo živi,
Saj mu tudi ta svieča prav lepo gori.
(Podjunsko.)

767. Svete pesni na svatbenem «raji».

Pri brumneh otručeh
 Je vselej te gvas,
 O Jezus, Marija,
 Ostani pri nas.

Marija Divica,
 Potroštaj mene,
 Da pridem jes v kradkem
 V nabiese k tebe.

Kduer brumno živi
 Noj na svieti trpi,
 V nabieseh se večno
 Z Buegam veseli.

Nedovžne roče,
 Enu čiste srce,
 Skuez tu more spoznati
 Božje otroče.

Ko bodi vesiev,
 Kader pride nediev,
 Pa glej da ostaneš
 Na duši še ciev.

Ti preabotni sviet,
 Kako sliapo ti spiš,
 Da tekaj prežvahtnohti
 V pregrehi zaspiš.

Ko kamor pogledam,
 Vesela več ni,
 O lubi moj Jezus,
 Potroštej me ti.

O lubi moj Jezus,
 Na strani mi stoj,
 Da bom s tvojo gnado
 Na vekoma tvoj.

Posvetna svadkuest
 Je ko govo noruest,
 Sam Bueg je svetuest
 Noj ta večna modrujest.

Kduer se Buega boji,
 Zapovedi drží,
 Temu tu nebu
 Nikoli ne vbiži.

Bodi star, bodi mvad,
 Ko služi Bogu rad,
 Kader bodeš ti vmrv,
 Ti bo nebu odprv.

O čvovek prevdari,
 Kaku norsku je,
 De ti na te stvari
 Obiesiš srce.

Al češ srečen biti,
 Muerš Boga lubiti
 S ciele tvoje moči,
 Ja črez vse te stvari.

O žvahtnu nebu,
 Kako škoda bi bu,
 Ko bi te zgubiv
 In pogublen biv.

Enu čistu življenje
 Jes pelat želim,
 Da se z večnem ženinam
 V kupa združim.

Ko zapusti ta sviet
 Noj daj njomu svovu,
 Pobuelšaj življenje,
 Da prideš v nebu.

To posvetno vesele
 Jes nič ne štimam,
 Ciele moje žele
 Le k Jezusu mam.

Tu hitro pretide,
 Kar te sviet časti,
 Po tiem žavost pride,
 Da večnu trpi.

On me mora zveličat,
 Te sviet pa nikar,
 Kaku moreš lubit
 Te sviet, sliepa stvar?

Al očes v nebu priti,
 Muerš Boga lubiti,
 Al ti tu dov pustiš,
 Nebu večnu zgubiš.

O cartana čistost,
 Kaku te štimam,
 De rajši živlenje
 Noj dušo gor dam.

O Jezus, Marija,
 Mi zdihujemo k vam,
 Zdej smo v prijaznosti,
 Pridite k nam.

Saj škoda bi bvu
 Za 'nu čiste srce,
 K' bi se mevo premagat
 Skuez te griešne žele.

Al ni Jezus slajši,
Kaker so vse stvari,
Če v vero kršansko
Kaj trdimo mi.

Ko lubi te sviet
No pregriešne reči,
Moje srce le Jezusa
Lubit želi.

V nebieseh želim
Z Jezusam kraluvat,
Noj očem z veselam
Svetu svovo dat.

Jezus je en ženin
Vsieh čisteh divic,
Teh nečisteh pa varih
Peklenski hudič.

Te den se je nagnov,
Pa nueč noter gre,
Te ure tečejo,
Smrt pride, avbe.

Bogu noj Mariji
Je narveči žvahtnuest,
Ena nedovžna
Noj čista mvaduest.

Kir v svojej mvauesti
 Nedovžno živi,
 Te se v nebieseh
 Prov res veseli.

Bi ti ta sviet lubiv,
 Bi gmajten kne biv,
 Bi Jezusov služabnik
 Nikoli ne biv.

Sviet le sovraži me,
 Sovraži kakor hoč',
 Moja duša kne pojde
 Od Jezusa proč.

Ko bi čovak ti vedov,
 Kaj duša vola,
 Bi devov pokuro,
 Kne žalov Boga.

Le škoda bi bvo,
 Za to žvahtno tevo,
 Ko bi grešno živevo,
 V pogublenje švo.

Šaljive pri svatbi.

768. Jazbec.

Na unam kraju hrabenča
Sem vidov stati jazbeca,
ja, ja, ja.

Na unam kraju hriberča
Sem vidov stati duharja,
ja, ja, ja.

Na unam kraju hozdiča,
Sem vidov stati Jurčeka
oj norčeka.

Na unam kraju mostiča
Sem vidov stati ribiča
zvitega.

Na unam kraju prodiča
Sem vidov stati mlinarja,
mokarja.
(Zvrhnji Rož.)

769. Ples.

Šuestar me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Šuestarji oni so čudni ludi,
Po smoli smrdi.

Žnidar me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Žnidarji oni so čudni ludi,
Po žverci smrdi.

Štamec me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Štamci, oj štamci so čudni ludi,
Po maltri smrdi.

Kavec me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Kavci, oj kavci so čudni ludi,
Po žlihti smrdi.

Šribar me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa ne hrem.

Šribarji oni so čudni ludi,
Po tinti smrdi.

Kelnar me prosi, da bi rajat šva ž njim,
Ž njim pa dro hrem.

Kelnarji oni so dobri ludi,
Po vinu diši.

Vino toči, pa po vini diši,
Ž njim pa dro hrem.

(Rož, Podkrnos.)

770. Sova in čop.

Sova je v komediji, tralala,
Čop sedi na veji, hopsasa.

Kaj še čop ni rekov:
Oba se bova vzeva.

Kaj pa bova piva?
Ano bučo vina.

Vino je popiva,
Bučo je pa vbiva.

(Borovlje.)

771. Tičja svatba.

(Iz Vraz. zap.)

Mvadi kuesič se ženuv bo,
Kaka liepa vojscet bo
Na pvanini zelanej.

Jemov bo seničico,
Kaka i. t. d.

Liepo prižano seničico,
Kaka i. t. d.

Zečeč mu bandirar bo,
Kaka i. t. d.

Lesica mu družica bo,
Kaka i. t. d.

Bebarca šivileca bo,
Kaka i. t. d.

Merkarca bo kuharca,
Kaka i. t. d.

Medved starešina bo,
Kaka i. t. d.

(Ziljsko.)

772. Inačica.

(Iz Vraz. zap.)

Kaj mi to za 'na liepa vojscet bo,
Der se mvadi Hanzel ženov bo,
Na zelanej pvanine,
Čir so vse zverine.

Jemov bo seničico,
Liepo prižano seničico.

Medved bo starešina,
Ki sive hvače ima.

Lesica mu družica bo,
Sraka pa bandirar bo.

Merkarca bo kuharca,
 Bebarca šivileca bo.

(Ziljsko.)

773. Živalska svatba.

Lesica je nevesta,
 Ona je lahko nevesta,
 Ki tak košat rep ima,
 Lopu se ji tud navda.

Juha hejsasa.

Jelen je pa ženin,
 On je lahko ženin,
 Ki tak lape roje ma,
 Lopu se mu tud navda.

Medved je starašina,
 On je lahko starešina,
 Ki take velke tace ma,
 Lopu se mu tud navda.

Zec je pa camar,
 On je lahko camar,
 Ki take lape všete ma,
 Lopu se mu tud navda.

Bebarca je teta,
 Ona je lahka teta,
 Ki tak košat rep ima,
 Lopu se ji tud navda.

Tigra je rijušnica,
 Ona je lahko rijušnica,
 Ki tako lepo farbo ma,
 Lopu se ji tud navda.

Šoga je pa kuhareca,
 Ona je lahko kuhareca,
 Ko tače lope perje ma,
 Lopu se ji tud navda.

Sraka je pa kelnarica,
 Ona je lahko kelnarica,
 Ki tak bel bertih ma,
 Lopu se ji tud navda.

Volk je pa flajškar,
 On je lahko flajškar,
 Ki take velke zobe ma,
 Lopu se mu tud navda. (Podjunsko.)

774. Prelubi moj žönin,
 Poröži nofté,
 Da kne boš po te drujah
 Stehovov je. (Št. Jakob.)

775. Je hoheöt vesöva,
 Sta mvada oba,
 Al zdöj löta bo križma,
 Pa zibov nová. (Št. Jakob.)

Ko peljejo ženina domu.

(Iz Vraz. zap.)

776. Dober večer, lubca mô!
 Sam bueh te sprimi, lubi moj!
 Kak si postvava, lubca mô,
 Kak si postvava postelco,
 Da me pa riba svamica?
 Jaz sem postvava postelco,
 Da ja, ja!
 Ti pa si puebič lubi moj!
 Da vela!
 Vehko nueč ti lubca mô!
 Le zdrava lieži, kar bovná!
 (Kanalsko.)
777. Srečen oča, srečna mati,
 Srečne sestre inoj brati.
 Kdor je z Bogom, Bog je z njim,
 Sam Jezus je Marijin sin.
 (Lipalja vas.)

Zakonsko življenje.

778. Kolieder sem puabič jaz lödik biv,
 Vsolöj sem havževov prov:
 Repo sem vsolöj na petru mov,
 Svamo pa v hramu sparnov.
 (Podkrnos.)

779. Vsače pete jutř'
 Zmede an völik puter,
 V soboto ha pa prada,
 Da mož za žhanje ma. (Šmarjeta.)
780. Se pa vpijanim,
 Se pa prekuenam,
 Kedar mov pridam,
 Sem pa prav spucan. (Št. Jakob.)
781. Tudi se znajdajo
 Tače žané,
 Ko pijan mov pride,
 Pa nče krihajo se. (Št. Jakob.)
782. Ano čöt'no bom kupov
 Za babo svojo,
 Da jöj jözik zavežam,
 Da kleva kna bo. (Št. Jakob.)
783. Kaku je berdija fletna biva,
 Da me je na kvajnk dobiva;
 S'döj me pa kumšti uči,
 Da jo bom puevnov žive dni.
 (Borovlje.)

784. Prepir.

Mene pa to ne more 'z gvale,
 Čemu bi ti mi biv,
 Si tako mihene postave,
 Si ves pukvast ino kriv.

«Saj mi ni dočes pukov zrastuv,
 Dokler je hojset kupej šva;
 Saj ga knisem v krami kupuv,
 Saj si me prej viduva.»

Tista je velka norica,
 Kira se venč barti vda,
 Polej pa močno žaluje,
 Ko ma tak burnega moža.

Mož pa zavber v'nkej gleda,
 Ko se vinca napije,
 Žena je kak 'na dera,
 Ko se z otroci zgrimije.

Dečva, kedar ženin pride,
 Le koj v pričo mu povej:
 Jaz te nučem, ti maš taduv.
 Le ko po 'ne drujga glej. (Podjunsko.)

Kesanje.

785. Dakle moja

Je pa vdava se,

Al sedöj jo

Že viest pačé.

Ko so doma

Cmav razodöli jöj,

Kaku v tam stanu

Pojde jöj.

(Borovlje.)

786. Vani sen se ženiva,

Lietas me pa že griva,

Sen dobiva možeja,

Je hujši ko kropiva.

Kropivo svana pomori,

Da ožgati več ne more,

Mož pa koj za peč beži,

Da svana do nja kne more.

(Ziljsko.)

787. Sedöj sem pa puebič oženov se,

Saj čisto čömam dorá,

Dobiv sem ano krofasto bajbico,

Da mi zmiram na vsetah rožva.

(Borovlje.)

788. O puebi, kna žönite se,
 Koj tako ves hodite še,
 Ženitva je ferpantešna,
 Ki griva vsača mvadaha.

Da le anbart v taberno henam se,
 Baba doma že krieha se,
 Se pa krieha cale osem dni,
 Po dni ko po noči.

Da jej le eno zad poviem,
 Potlej že k posteli kna smiem,
 Potlej pravi: jedi v parno lejč,
 Bol pa v šišo hor na pejč.

(Borovlje, Celovška okolica.)

789. Sem se oženov,
 Kesam se sam,
 Za moj te lödik stan,
 Se jokam noč noj dan.

Al pa jas v oštarijo grem,
 An gvažek žganja ven pijem,
 Žena se krega osem dni,
 Bol še dal pokoja ni.

Al jas le ano besedo izgovorim,
 Že v kamrico k njej lejč kna smim,
 Moram jiti v svamco lejč
 Bol pa v šišo gor na pejč.

(Borovlje, Zvrhnji Rož.)

790. Ta lep ledek stan,
 Ta vaseli stan,
 Ki ga je zvolov Ježiš sam.

Sem pa jas hodov
 K mojej lubci ves,
 Sem jej pravov dostikrat:

Oj, kne ženi se,
 Odgovori se,
 Da te grivavo kna bo.

Vendar nis' otva
 Mene ti varjet,
 Ti si le otva moža met'.

Zdej pa maš moža,
 Si pa žavostna,
 Oženjena si vklenjena.

Tičice pojô,
 Rožice cvetô,
 Tvojga veselja nkol več ne bo.

(Borovlje.)

791. Zapravljivka.

(Iz Vraz. zap.)

Sen se oženov pa grieva me,
 Neče žiena liežati pri mene.

Koj bon sturo, koj bon začeo
Z mojo ženo zapravlenco?

Sen ji kazo: Jid pšenice pliet,
Je mi pa šva v dolinco lieč.

Sen ji kazo postvo postivat,
Je mi pa šva za zgavavje stat.

Koj bon sturo, koj bon začeo
Z mojo ženo zapravlenco?

(Ziljska Bistrica.)

792. Reve in težave.

Vse te uštnejše liete moje
So rajžale po Dravi,
Nčiso drujga zapustile,
Ko rive noj težave.

Kaku mene sedaj cuegre,
Da knemam za poveti,
Bol potroštati moje srce
Noj ga razveseliti.

Šišo bom dav otrokam čriez,
Vse moje pramoženje:
Od ta svieta bom svovu vzev,
Pelov druje življenje.

Kaj je za 'nu praviženje,
 Čriez to rivn' življenje:
 Čir kni velča pramoženja,
 Lubezen tudi mine.

(Borovlje, Spodnji Rož.)

793. Vdovec.

Dobro jutro, gospod kapvan,
 Eno lepo prošnjo do vas imam.

Kaj dorá?

Žena mi je vmrva nicoj to nueč,
 Bog jej daj to nebeško vuč.

Je huda b'va?

O huda, huda, gospod kapvan,
 Nisem mov pokoja noč in dan.

Al bi rad drugo mov?

Rad bi jo mov, pa še nico,
 Prosim za vašo kuharco.

Dajte jo!

(Borovlje)

794. Star vdovec.

Ni večega norca,
 Ko so stari vdovci,
 K' grejo s to mvado
 Ženo pred ovtar.

«Je liepa no mvada,
Vsa mi dopada,
Da mi bo striegva,
Ko sem ži star.»

Svabo mu strieže,
Mu oči zaveže,
Za drujemi skačje,
Še reči kne smie.

(Podjunsko.)

IV. Kmet.

795. Letni časi.

Ušno je na sviet,
Fletno je živet;
Kamor pridam sem vasev
Inoj začnam pet.

Mojga petja gvas,
Dieva kradek čas,
Šlišite jo, al je za vas.

Ušno je vigred,
Šlišim tice pet;
One me učô,
Kaku mam jas živet:

Hvalijo stvarnika
 Za vse, kar jim da,
 Jas za vse, kar mene da.

Ušno je polöt,
 Vidim rž cvetöt,
 Rmiene žite žet,
 Zaliene travnče seč.
 Al drja kna viem,
 Pa k ženjicam grem,
 Pa srpe nabrusim jim.

Prišva je jesien,
 Grozdje vino da,
 Štajare ga
 Na Koroško pripela.
 Bom pa dav za njo,
 Piv ga s pamatjo,
 Sveti Šent-Janž ga žögnov bo.

Zima mi je tudi všeč,
 Rad mam topvo pejë,
 In za 'n dovh vöčir
 Prav obivno svieč;
 Se pa koj naspim,
 Vstanam, v snieg zlötim,
 Včasi pa na led zdrčim.

(Borovlje.)

796. Vigred.

(Ahacelj II., 24.)

Ljuba vigred se rodi
 In oživlja vse stvari;
 Lepo ptičiče pojô
 In rožice cvetô.

Priletijo lastovke,
 Lepe drobne tičice,
 In žverlijo prav na glas,
 Da je zdaj veseli čas.

Pride tudi kukovca,
 Vsa prijazna tičica,
 Ona se tudi veseli,
 Ker se vse zeleni.

Zdaj goliber v luft zleti
 In se tudi veseli,
 Stvarniku prepeva čast,
 Kteri daja zemlji rast.

Prepelica se glasi
 Ino poje: Pet pedi!
 Zemlje hladna posteljca
 Je vsa lepo zelena.

Vigred pa minula bo,
 Leto se približalo,
 Ravno tak mladost beži
 In se v starost spremeni.

Kar poletni čas cveti,
 To v jeseni dozori,
 In kar lepo zrelo je,
 To za zimo shrani se.

Barka proti kraju gre,
 Zima približuje se:
 Vse se spravlja mirno spat,
 Drugo vigred zopet vstat.

Ravn' tak hitro odleti,
 Tudi število naših dni;
 Naše spanje bo pokop,
 Naša hiša mrzel grob.

Spali bomo le en čas,
 Pride vigred tudi za nas.
 Vstali bomo enkrat vsi
 K novi, večni vigredi.

(Borovlje, Podjunsko.)

797. Vigred.

V vigredi preuštno je,
 Začnejo tice pöt;
 Za vigred pa pojo ta drobne tičice,
 Ti štinglci, cajzlcii inoj senice,
 Med njimi pa poje vesievo kuku:
 Saj je Buag stvarov štaku.

V vigredi preuštno je,

Vse se zeleni,

Po travnčah pa rastjo te bele sovzice,

Po hribah noj gorah te vinske trtice;

Pa prikaže svojo rožico vsako drevu:

Saj je Buag stvarov štaku.

Kak uštno je polöt,

Začönja rž cvetöt;

Po njivah se zible to kvasje rumeno,

Pšenično, ovseno in tudi hrženo,

V pšenici prapelica prapieva lopu:

Saj je Buag stvarov štaku.

Na pvaninci preuštno je,

Pastir pa pase ovčice;

Te nedovžne ovčice po pvanincah skaklajo,

Pastirci pa ž njimi svoj kratek čas majo;

On pa žvižga noj poje vosievo: kuku,

Saj je Buag stvarov štaku.

Vigred pa minuva je,

Jesien pa prbližuje se,

Glih tako pratače to naše življenje,

Bogastvo, sromaštvo noj tudi bedenje,

Pa pojde to trupvo v to črno zemló:

Saj je Buag stvarov štako.

(Šmarjeta, Podkrnos, Železna Kapla, Št. Kocijan.)

798. Spomlad.

Juhe, vigred začenja se,
 Juhe, začne zeleniti se,
 Juhe, tičie veseli glas,
 Juhe, je vsem kratek čas.

Juhe, gor sem prebudil se,
 Juhe, sem pa zaslišal je,
 Juhe, kako so spevljale,
 Juhe, stvarniku vse.

Juhe, kaj mi na misel gre,
 Juhe, ž njimi združiti se,
 Juhe, stvarniku hvalo dat,
 Juhe, k' mi je dal sladko spat.

Juhe, bom zbral eno ptičico,
 Juhe, prav eno žavberno,
 Juhe, da mi bo spevljala,
 Juhe, da mi bo krajši čas.

(Podjunsko.)

799. Kukovica.

Ta zima že zapušča nas,
 Sedaj bo krajši čas,
 Prišla bo ljuba vigred,
 Bo stajal se ta led,

Bojo prišle drobne tičice
 Na zeleno drevjice,
 Ju, ju, ju, ju,
 Da bi jih skoraj slišat' bvu.

Slišal sem eno tico pet,
 Zapela je lepo,
 Kaj mora za 'na tica bit,
 Da poje tak lepo.
 Je gvišno tista kukovca,
 Od mojega srca ljubica:
 Kuku, kuku,
 Zapela je lepu.

Pastir pa pase ovce tri,
 Na tratici sedi,
 Drobna tica prileti,
 Na vejici obsedi.
 Tam se je zasukala,
 Prav lepo je zakukala:
 Kuku, kuku,
 Zapela je lepu.

Tica planinco zapusti,
 Na polje prileti,
 Ko vidi široko polje.
 Kjer vse rujavo je,

Po polji se je sukala,
Prav mivo je zakukala:

Kuku, kuku,

Ne poje več lepu.

(Suha, Šmarjeta, Podgorje, Podkrnos, Podjunsko.)

800. Škrjanček.

Lušna je vigred, začnejo tice pet,
Vse se veseli, kar živi:
Rožice cvetijo, tice žvrgolijo,
Oj človek, kaj boš ti začel?
Se moraš tudi veseliti in Boga častiti,
Hvali ga, da ti zdravje da.
Škrjanček v luft zleti ino Boga časti,
On se veseli, ker vse polje zeleni.

Kmet se zgodaj zbudi, najprej Boga časti,
Gre fojtrat konje, vole,
Gre gospodinjo cukat, pojdi kosilco kuhat,
Dekla vstani tudi ti!
Kliče otročiče, fante noj dekliče:
Vstanite vsi gori, saj se že dani!
Škrjanček se vzdiguje, se solnea veseluje,
Ker bo prišel paver orat, pšenico sejat.

Lušno je polet, začne rž cveteti,
 Začnejo travnike seč ino polje žet.
 Se fantje veselijo, ker travnike kosijo,
 Da nam Bog danes da solnce sijat,
 Da bomo lahko sušili in jutre spet kosili,
 Paver z njimi kosi in želi:
 Škrjanček se vzdiguje, se z njimi veseluje
 Ker lepo pojejo in si kose brusijo.

(Šmarjeta, Višpolje.)

802. O senožeti.

So pa fantje zgodaj vstali,
 Hitro so kose klepali,
 Se je storil svit,
 So pa šli kosit,
 Zvečir pa sladko vince pit.

Rožice lepo cvetijo,
 Fantje jih pa pokosijo,
 Če glih lepa je
 In žlahtno diši,
 Tam na trav'nci suha leži.

(Bela pri Kapli, Borovlje.)

Inačica.

Fantje, fantje, ustajajte,
 Kose, kose naklepajte,
 K' se bo jev' danit,
 Pojdemo kosit,
 Zvöčir pa döčle gor budit.
 (Medgorje.)

803. Delavni kmet.

(Iz Jarnikove zapuščine.)

Marinka mi skuha
 Jegliče na noč,
 Kosmata rijuha
 Da trudnomu moč.

Se spi brez težave,
 Drnjohati znam,
 Vse žile so zdrave,
 Tak z delam jigram.

Se pišče, se trobi,
 Se žvižga, plesá,
 Železni so zobi,
 K' ne kusijo mesá.

Se seče, se orje,
 Se seje na vrh,
 Zeleno je morje,
 Na polju je trg.

804. Veseli kmet.

(«Novice» 1844, str. 109, J. Maroušnik.)

1. Sem kmetič med vami,
 Se Franc imenujem,
 Ki s svoj'mi rokami
 Si kruh pridelujem;
 Dosti trpim,
 Trdo živim,
 Li kratko spim,
 Delat hitim —
 Ki s svoj'mi rokami
 Si kruh pridelujem.
2. Trpljenje me čaka,
 Kedar orjem in sejem;
 Pot lice namaka,
 Naj sečem ali žanjem:
 Dolge imam dni,
 Kratke noči;
 Poletne dni,
 Se dosti trpi —
 Pot lice namaka
 Kedar sejem, kedar žanjem.
3. Pa vendar veselo
 Si žvižgam, prepevam,
 V vsako se delo
 Vesel prizadevam;

Dostikrat je
 Huda za me;
 Me solnce žge,
 Dež na me gre —
 Pa vendar veselo
 Si žvižgam, prepevam!

4. Škrjančiček ptica
 Mi poje vesela;
 Črez dan prepelica
 Mi kratek čas dela,
 Pravi: «Pet pedi»
 In pet pedi
 Naprej zleti,
 Se veseli —
 In meni na polji
 Prav kratek čas dela.
5. Kedar solnce se skrije
 In luna prikaže,
 Noč zemljo pokrije
 In zvezde nam kaže:
 Se veselim,
 Delo pustim,
 Boga častim,
 Sladko zaspim —
 In vstanem, ko se zarja
 Pred solncem prikaže.

6. Jez moram ga živeti,
 Bodi stan, kterikoli hoče,
 Brez kmeta na sveti
 Živeti ni mogoče:
 Mnoge reči
 On oskrbi!
 Karkoli živi,
 Vse kmet redi —
 Brez kmeta na sveti
 Živeti ni mogoče.

7. Vi žlahtni gospodje!
 Sem revež med vami,
 Pa veste, gospodje,
 Še menjam ne z vami!
 Bodi zaničvan
 Al pa štiman;
 Bogu je znan
 Moj težki stan,
 Ostanite, gospodje,
 Še menjam ne z vami.

805. Zadovoljnost.

(«Kres» I., 36.)

Na deželi tu življenje
 Dro dopada se mene,

Jaz še s purgarjem ne tavšam,
Sem vesel dro kajžice.

Vse poletu v tej vročini
Na tem polji trudi se,
Eden seče, drugi žanje,
Edni spravljajo v skednje.

Jaz mam pa dro lep gartele
Okoli moje kajžice,
Notre raste lepo sadje,
Cvetijo žlahtne rožice.

(Sveče, Podjunsko.)

806. Na zalanöj trati
Je uštek lažati,
Se trieba kni bati,
Da bi mevo köj djati. (Podkrnos.)

807. Bom stopov prad duri¹
Pa žöhnov polé,
Da nča škodje svana
N pa toča kna hre. (Radiše, Borovlje.)

808. Črez hribe, črez les,
Le na ravno polé,
Prepelica v pšenici
Prav lepo poje. (Podjunsko.)

¹ Na hriberc bom stopov i. t. d. (Glinje.)

809. Sem rutič predav,
 Sem ejdico sjav:
 Al ejdica gratava,
 Al falava bo?

(Žabnice.)

810. Otožnost.

Jes bi dro rad prepievlov,
 Bi biv rad vesev,
 Ko bi tače težale,
 Pri srcu kna mev. Avbe.

Težale, težale¹
 So dro ko hude,²
 Kadar bojo minule,
 Bo spet vesele. Juhe.

Kadar bojo na pare
 Povuežili me,
 Tedaj bo dro ohvajeno
 Moje srce. Juhe.

Sdaj pa jes vzemam
 Svovu od vas,
 Ker prišov je čas,
 Se vočit od vas. Avbe.

¹ Avbe moj kradek čas,
 Kam je prišov?
 Noter v rive, tažale
 Se je prabnov.

(Borovlje.)

² Pri srcu bole.

Bueh vas ohrani
 Še tud' za naprej
 In v sveti raj
 Vas vse podej. Juhe. (Škofiče.)

811. Kmet v stiski.

Kaj so prišle za 'ne rive čriez me,
 Kadar jas premišlujam, tačô mi sovze.
 Moram zmiram doma biti,
 Se nem'm s kom veseliti,
 Da bi an gvažek žganja spiv,
 Moje srčice shvadiv.

Jas pa vidim te bogate, da tudi koj trpô,
 Ki majo dukate, pa pijo vodo,
 Si pritrğajo svojemu trupv',
 Še vuela si ne kup',
 Bel da bi en gvažek vina spiv,
 Svoje srčice shvadiv.

Dokler je mošnja še povhna biva,
 Sem poklicov soseda, sem pvačov za oba;
 Sedaj se mi je mošnja zviva,
 Se mi sosed tud prikriva,
 On me knoče poznati več,
 K nemam denarjov nič več. (Spodnji Rož.)

812. Denarcev ni.

(Zložil Fr. Lederer, Lesičjak v Klobasnici.)

Al pobaram jaz pavra,
Kako ti kaj gre,
Prav hitro da antvart
Prav žavostno je.

Plačile mam velče
Denarjov pa ni,
Dostbart mi menka
Več drujah reči.

Kravo mam koj eno,
Volov pa ni,
Na polju se vrajma,
Da toča zdrobi.

Lies mam posiekan
In vse je pvano.
Bi se mevo kaj skupit,
Pa še za dom kaj kne bo.

Al pobaram jas hvapce,
Te sužavne ludi,
Saj tudi ti riveži
Jamrajó vsi.

Košta je dobra,
 Noj kruha dosti,
 Samo to nam fali,
 Da peč denarcov nič ni.

Al pobaram kovače,
 Noj cimpermane,
 Saj tudi ti moži
 Nče hvalijo se.

Lon je bol majhen,
 Vse sprueti gor gre,
 Še večbarti se vrajma,
 Da mamó dovje.

Al pobaram oštirja,
 Kako ti kaj gre,
 Prav hitro da antvort:
 Pra žavostno je!

Včasih še pride
 Zadosti ludi,
 Pa vsaki to pravi,
 Da dnarcov nič ni.

Al pobaram jaz pavra,
 Kaj boš pa ti piv,
 Lepo tiho mi reče:
 Gvaž žganja bom piv.

Al mu ponujam:
 Gvaž vinca popij,
 Hitro da antvort,
 Da dnarcov fali.

Pobi pa zvunaj
 Pred cerkvo stojô,
 Vidijo deklete,
 Ki mimo letô.

Tam vidi vsak svojo,
 Ko mimo frči,
 Bi mev kupit jej vinca,
 Pa denarcov nič ni.

Kelnarca zuna,
 Pred durmi poslanja,
 Prijatli grejo mimo
 Jim vince ponuja.

Pravijo prijatli:
 Se nam k domu mudi!
 Al uržah je tisti,
 Ker denarcov nič ni.

813. Mačka je mevkava,
 Smetano snedva,
 Baba je revkava,
 Dovgo ni vmedva. (Zvrhnji Rož.)

814. Povsodi je križ.

(«Kres» I., 394.)

Jaz vidim pijance,
Pri mizi moje znance,
Jaz sem pa koj doma,
Ko je prazna mošnja.

So dro bogati pavri,
Da vboštvo kna trpô,
Da lih majo še d'narje,
Pa vodo pijô.

Enmu vsačemu stanu,
So križi na strani;
Kdor na svetu živi,
Vsak nekaj trpi.

(Podjunsko.)

815. Tolažba.

V Celovci je biv an Bebenav,
Ki je vse pavre driet nav:
Bueh je čriez pavre vsmilov se,
Favšnja na den hre.

Smo möli še ane krajcarje,
Smo pa v Celovec¹ zanöslji je;
Hospuedi se nam pa ven smijô,
Ki njim suknje flikamo.

¹ Rožak.

Jesien še mavo potrošta me,
 Ko povhno žita v koštu je,
 Al ta zima strašno dovha je,
 Pocerov bom še vse.

Pojdam pa klicat sosarja,
 Da v taberno vkup pojdeva,
 Tam bo še mav kračá časá,
 Birt nove kvarte ma.

Kedar bo jok noj jamrönje,
 Jas bom pa koj potajov se,
 Kakor bi biv trdu zaspav,
 Še antvart kna bom dav.

(Slovenski Plajberg, Podgorjane.)

816. Ktir an par junčjov ma.

Te se še žiher štima,
 Bo pa vole pradav,
 Bo pa z babo orav.

Ana konjija kupi,
 Ha šitro potrupi,
 Potlej ha pa
 Šintarju da.

(Borovlje.)

817. Otroci so v rivah,
Hliev prazen stoji,
Prepelica mu pleve,
Škrjanc mu gnoji.

(Št. Lenart.)

818. Zapravljivec.

V taberno jas pridam,
En hvaž vina poheram,
Tega ven spijam,
Pa h kelnarci sedam.

Sedej pa pride
Moja Lenka te huda:
Pri tabe ni drujga
Ko kvarte in kuhva.

(Borovlje.)

819. Prevzetje kmetov.

Oh pogledjte vsi ljudje,
Kako zdaj na svetu gre,
Hudo se napuh vojskuje,
Vsaka sirota prevzetuje,
Kmetsko dekle, kmetski fant
Nosi zdaj gosposki gvant.

Kakor nosi se gospod,
 Hodi hlapec tud njegov,
 Nosi ramice visoke,
 Tiste turnaste klobuke,
 Tiste kape šiltaste
 Nosijo seme paverske.

Črn klobuk za njega ni,
 Drugo sorto ga dobi,
 Pa dobi še take robe
 Kakor tiste sive gobe

 Ki jih ovce ne jedo.

Hlačé kažaníraste,
 Lajbiče vse šniraste,
 Iz tačega sukna pa jopiče,
 Kne ve vsak, kako se kliče,
 Pač po šest goldinarjev,
 Tristo nemških vinarjev.

Fantje k cerkvi pridejo,
 Iz aržetov jim gledajo
 Velke fajfe noj mehirji,
 Kakor kosecam vudirji,
 Bukvic pa ni videt tam,
 Patanoštra jih je sram.

Zdaj poglejmo ženski spol,
 Vidimo jih gor in dol,
 V oblačilih nove šege,
 Prave vragove telege,
 Če ravn' lepo janko ma,
 Čez en mesec ne velja.

Pride pa kak praznik svet,
 Hoče drugo janko met',
 Na sorte cajg kupuje,
 Stare gvante predeluje,
 Če se k prazniku ravna,
 Žnidar preveč deva ma.

Kedar k maši spravla se,
 Vse popred predati h'če;
 Če je lepo jasno vreme,
 Tak nar lepši janko vzeme;
 Če se megla prikadi,
 Hitro gvante spremeni.

Neka bukvic brat ne zna,
 Robec namest bukvic ma,
 Patanoštra se sramuje,
 Roženkranc tud zaničuje,
 Facenetl v rokah žuli tam,
 Kir jo je moliti sram.

Kmetič maslo, špeh proda,
 Dnar za nove gvante da,
 Doma stiska na vse viže,
 Rajši je borove špiže,
 Da oblečen prav lepo,
 Povzdiguje on glavo.

Žito v mesto zapelja,
 Posle pa brez kruha ma,
 Malo repe in krompira,
 Suhe skorjice pobira,
 V mlečno župo podrobi,
 Da s tim družino redi.

Kedar kamer pride ves,
 Blizo svatovšna al ples,
 Ima denarjev vsak zadosti,
 De si kupi gvant za gosti:
 Hitro žnidar mora prit',
 Hitro oblačilo bit'.

Pride žnidar, pride tkavec,
 Šoštar al kak drug delavec:
 «Nimam dnarjev, da bi plačal,
 Prosim, da bi me počakal.»
 Le ga čakaj leto dni,
 Brez plačila ga pusti.

Pride tudi sekucjon
 Od grašine bel patron,
 Vse po hiši on pobriše,
 Da šest krajcarjev poišče,
 Da soldatu vrže ta,
 Nimam dnarjev, Bog pomaj.

Vpije on vse žive dni,
 Avbe, avbe, dnarjov ni,
 Dnarji grejo pa 'z dežele
 Za to ofertno veselje,
 Na Kočevarsko noj v Grac
 Gre za oblačilo dalč.

Drugi tako pravijo,
 Da gosposki jih derô.
 Ja ko bi daeje ne plač'vali,
 T'daj bi še le prevzetvali,
 Kmet bi hodil kakor grof,
 Imel bi vrh glave knof.

Bog je vstvaril tudi zvir,
 Dal je farbo njim za cir,
 Da se vendar preč odloči,
 Človek njo spozna po moči,
 Al je volk al je lesjak,
 Al kak drugi z'jak.

Zdaj poglejmo pa ljudi,
 Pri njih kaj razločka ni,
 Al je kmetič al baron,
 Al je hlapec al gospod,
 Al je z vesi al tržan,
 Ves zarašen ko pesjan.

Kmetič lepo prosim te,
 Bol ponižno nosi se,
 Pred gospodom glavo nagni
 In pred Bogam se pripogni,
 Po dne delaj, kar je prav,
 Boš po noči lahko spav.

Naj bo delo tvojih rok
 Le sekira inoj drog;
 Plug noj brana in motika,
 Se za kmeta najbolj šika,
 Puško pusti le nastran,
 Če ne greš dežele bran't.

Tak oblečen hodi kmet,
 Da boš enkrat v nebo vzet,
 Glej, kak' svoje dni živeli
 Noj obleke take meli,
 Bog prevzetnih ne štima,
 Le ponižnim gnado da. (Višpolje.)

820. Kmet modruje.

Sem pa hoduv tam po puli,
 Viduv mravlo, muho tudi;
 Govorile sta za 'n špas,
 Tam je biv moj kratek čas.

Muha pravi: «Kaj boš mravla,
 Ki si soli štako sama,
 Vaziš zmirom tam po tleh,
 Nikoli nisi par ludieh.»

Mravla pravi: «Kaj boš muha,
 Ker si soli čisto suha,
 Pride zima, marzuv piš,
 Pamlije na kvišk moliš.»

Jas pa hodim tam po puli
 Noj po gmajnici okuli;
 Da si živiža dobim,
 Se za zimo oskrbim.»»

«Jas pa grem na visoče pvanine,
 Tam gor so pitane živine,
 Se frišne kriji napojim,
 Pa močne kosti zredim.

Muha se grofa ne sramuje,
 Gor po njomu poskakluje,
 Da lih sede gor na nus,
 Kdu je muhi kus?»

(Šmarjeta, Podjunsko.)

821. Hlapčevska.

Premislite vi hlapci,
 Kaj so sedöj za 'ni cajti!
 Zdaj se vam že tak godi,
 Da nikol počitka ni.

Pavri v tabernah södijo,
 Na hvapce svoje pa norijo,
 Hvapec mora vse prestat,
 Pa rodo tripo jest.

Kaj je lietas prueti vani,
 Smo vendar v svetam raji,
 Da lih deva dajo nam,
 Pa jest' ostaja nam.

Vani smo völiko trpöli,
 Cmavo jesti smo imöli,
 Zjutraj nič, zvečeraj nič,
 Opovdne koj en mavo. (Podkrnos.)

V. Vojak.

822. Presneti sovdati,
 Kaku ste lepi,
 Mate bile jermene,
 Pa črne oči. (Št. Jakob.)
823. Kaj je lepša na svieti,¹
 Ko en frišen žovnir,
 Po pvacu mašira,
 Vse gleda za njim.
 (Kanalsko, Podkrnos.)
824. Žovnirja boš möva,
 Žovnirčica boš,
 Ko bo pavka zapeva,
 Maširava boš. (Št. Jakob.)

Inačice.

1. Žovnirja bom vzeva,
 Žovnirčica bom i. t. d. (Borovlje.)
2. Žovnirka sem biva,
 Žovnirka še bom i. t. d.
 (Podgorjane.)

¹ Nči löpša na svieti i. t. d.

825. Sem pa puabič m vad,
 Moram bit soldat,
 Sem eniga barov
 Za 'n majhen rat,
 Kaj bi storiti mov,
 Da bi bek prišov,
 Ko mam döčvo čveč an žavberno.

Döčva moja
 Je pa tak rakva,
 Da pojde tja pred
 Viša havpmana,
 Prosiva bo
 Tam za šocija,
 Al pa ha bo preč odkupova.

(Podkrnos.)

826. Mati je bovna
 Zavolo mene,
 Pa posvava bo zvate
 Ven na Dujne.

(Kanalsko.)

827. Dro sruta je taka,
 Ki fajn šoceja ma,
 Keder štölinga pride,
 Pa štölajo ga.

(Št. Jakob.)

828. So pa štölöli me,
 So mi vzeli vase:
 So mojöj dakleti
 Sovze pritakle. (Borovlje.)

829. Jes bi ti črivle dro dava,
 Ko bi movköj mi šov,
 Oh koj to mi je žov,
 Da na vojsko boš šov. (Št. Jakob.)

830. Ko boš prišva v Lublanco,
 Pohlöj na kosarnco,
 Boš vidava me,
 Boš pa jokava se. (Št. Jakob.)

831. Tam v ravnam pueli vojska hre,
 Tam cuedi pa moj šocöj je:
 On liep zalan pušele ma,
 Da se zmad vsah pozna.
 Doline povišujte se,
 Hore ponižujte se,
 Da bojo hratale cieste ravne,
 Tam čir moj šocöj hre. (Borovlje.)

Inačice.

1. Moj puebič rajža z Gradca v Vien,
 Najna lubiezen tudi ž njiem,
 Ko bi jas za cieste vad'va,
 Bi šva tudi za njiem.

Oh hore ponižajte se,
 Ravnine povišajte se,
 Da bojo hratale cieste ravne,
 Skoder moj šocöj hre.
 (Borovlje, Podkrnos.)

2. Ponižejte se vse gore,
 Povišejte se vse dole,
 Da bom vidva z delača,
 Na ta cesta štajerska.

Tam sam rogament žovnirjev gre,
 Moj šocej pa med njimi je,
 On lep zelen pušele ima,
 Da se zmad vsieh pozna.
 (Žabnice.)

832. V kazarno sem stopov,
 Prestrašov sem se,
 Sem pukšo zagledov,
 So mi sovze dov šle.
 (Kanalsko.)

833. V Celovci na Lenti
 Tri pavče pojô,
 Tö nove žovnirje
 Muštrati učô.
 (Borovlje.)

834. Celovška kosarna
 Kaku je strašná,
 Ko moj šocöj, moj šocöj
 Prebiva notrá.
 (Radiše.)

835. Je bandrov v Celovec,
S Celovca v B'lkovec,
Z B'lkovca na Vien
Moj šocej žovnir. (Spodnji Rož.)
836. Na Vaščöj Horici
Pa rast'jo rožiči,
Pa raste krompir,
Ha bo jiedov žovnir. (Borovlje.)
837. Bieli jopiči
Pa krači vasi,
Smo tudi urlavbarji
Ušni ludi. (Borovlje.)
- Inačica.
- Sem puebič urlavbar,
Mam krače vase,
Pa vendar se trhajo
Döčle za me. (Timenica.)
838. Je puebič urlavbar,
Ma krače vasi,
Zalublano hleda,
Na smieh se drži. (Borovlje.)
839. Da lih dnarja nčöma,
Bol hvanta lpa,
Mu pa vendar nobena
Še ni s postale všva. (Borovlje.)

840. Urlavbarje möti
 So čudne röči,
 Mor'm zmiram nositi
 Sovzene öči. (Borovlje.)
841. Saj sem ti prej pravov,
 Mi knisi varjeva,
 Da me ča boš več dovho
 Na urlavbu meva. (Žrelec.)
842. Da jo lih trošt'jam,
 Se vendar ko joče,
 Ko vidi mušket'co,¹
 Ki se blisketeče. (Žrelec.)

843. **Novinec.**

Mirno leto h kraji gre,
 Žovt se že začinja,
 Začeli so hantirati,
 Žovnirje zbirati.

Rekrute skupaj vozijo,
 Vse te lušnejše ljudi,
 Lepe in te žavberne
 Noj rezerfarje.

¹ Ko sabljico vidi.

Kaj pa flegar govori,
 Ko on v linici stoji?
 «Jaz imam dro tače ljudi,
 Pod cesarjem lepših ni.»

Kaj pa pobič govori,
 Ko pred havpmanom stoji?
 «Da sem lih frišen ino mlad,
 Žovnir pa nisem rad.»

Kaj pa havpman govori,
 Ko pobič pred njim stoji?
 «Pobič, ali nimaš ljubice,
 Da bi prosila za te.»

««Jaz imam dro ljubico,
 Le prav eno žavberno,
 Ko mi naprej pomarširamo,
 Še sebo popeljem jo.»»

«Oh norčavi pobič ti,
 Ne vozi ljubice sebo,
 V katero mesto pridemo,
 Še lepše dečle najdemo.»

««Avbe, avbe moje srce,
 Mene glavica boli,
 Jaz dežele materine
 Ne bom videl več z očmi.»»

Žalostne matere so,
 Katere sine rodô,
 Komaj gori prirastejo,
 Jih k žovnirjam vzamejo.
 (Borovlje, Šmarjeta.)

844. Ljubčeka odkupi.

Zjutraj zgodaj vstala bom,
 Na granco se peljala bom,
 Pred havptmana stopila bom,
 Za pobča ga prosila bom.

«Al hočeš poba nazaj imet,
 Moraš velke dnarce štet!»

««Jaz velke dnarce štela bom,
 Da poba jaz nazaj dobom.»»

«Kaj si ti za 'na ljubica,
 Maš tako žavbern pobiča?»

««Jaz sem ana lofntolarca,
 Iz mesta Kranjščega.»» (Borovlje.)

845. Vojaška.

Velka nuoč se pribižuje,
 Fantom žavost oznanuje:
 Velka nuoč minuva bo,
 Za fante žavostno svovo.

Mati vi ste me rodili,
 Na svojih prseh me dojili,
 Zdaj bi miav vam pomagati,
 Bom muorov vas zapustiti.

Kejko barti ste gore vstali,
 Svetvo vuč ste mi prižgali,
 Zdaj se vehko jočete,
 Ko vašga sina zgubite.

Svetva mušketa bo moja nevesta,
 Ona mi bo narbolj zvesta,
 Kamor se oviva bo,
 Rudeča kri poliva bo.

(Podjunsko.)

846. Vojaška.

Dons je že ta tretki dan,
 Kar sem jaz odrajtovan.
 Prav vesiev si bom zapev,
 Ko bom od znancov svovo vzev.

Mameca, ne žalujte vi!
 Fanti smo cesarjevi:
 Za cesarstvo, za kraljestvo
 Gremo mi prelijat kri.

Jaz sem frajtar, bolj kaprol

.
 Bolj sem mvadi kajnonir
 Buoh nam daj ta ljubi mir.

Sem v Celovci na vahti stav,
 Sem mislov, da bom brez skrbi spav:
 Povna gvavica skrbi,
 Kam kej kuglica prileti. (Podjunsko.)

847. Vojaška.

Dans je en fajn večier,
 Jutre en zavber dan.

Slišav sem ptičke pet,
 Pube pa juckati.

Pubi le juckajmo,
 Delč pomaširamo
 V deževo francozovsko.

Tam se b'mo skušali,
 Sabelce sukali,
 Kri b'mo prelijali.

Kugelca prileti,
 Pubič pa obleži.

Marija je mimo šva,
Miv' ga je pogledava.

«Pobič le vstani gor,
Pojdi z meno tam gor.

««Jaz pa ne grem tam gor,
Ker sem preriven stan.»»

«Da je lih riven stan,
Da je le prav pelan,
Lubi ga Jezus sam.» (Podjunsko.)

848. Vojaška.

Ano žavostno pesem vam hočem zapet,
Saj ja vaselah ne morem več pet:
Cesar me kliče, je kvarto mi dav,
Sedaj bom pa svovu jamav.

Atej in mama, dva luba srca,
Viem, da sem razžalov večbarti oba,
Griva me, griva, odpustite vse,
Pros'jo vas moje sovze.

Sestre in bratri, prelubi moji
Znanci, sosedi, prijateli vsi,
Zdravi ostanite, Bueh vas obvar,
Se vidimo k'dej al pa kar.

Na Vaško, na Vaško požanejo me,
 Čir huda je hica, pa snieg nča gre,
 Al to je moj trošt, da kna pojdam koj sam,
 Nas bo ja na tavžente tam.

Kuglica vbije, zadene srce,
 Kri se polije, rudeče so tle,
 Grem mrtov v grob al pa ranjan v špitav,
 Se v volo bom božjo podav.

Smrt na bojišči nebese odpre,
 Tudi v špitali ne vstrašim se je,
 Pojde dušica, bo dobro za njo,
 Žovnirjov več v vicah ne bo.

Znabit, da priliezam po berglah sromak,
 Znabit, da pridirjam še zdrav korenjak,
 Znabit s svetinjo na prsah vasev,
 Tedej bom drugače zapev.

(Borovlje, Podkrnos.)

849. Vojaška.

Nesrečen je bil tisti dan,
 Ko sem bil k žovnirjam zbran.
 Prišli so k meni,
 Štirji rumeni,
 Soldati so bili.

Mušketete dol postavljajo
 Noj mene seboj spravljajo:
 Kaj se boš vmikal?
 Saj se ti bo šikal
 Soldaški stan.

Mušketete na ramo denejo,
 Noj mene seboj peljejo,
 Ta proti Ljubljani
 K temu kapitanu
 Cesarskomu.

Kaj še kapitan govori:
 Al imate več takih ljudi?
 Kako bi se mi štimali
 Proti generalu
 Cesarskomu.

Fantič moj, bodi ti vesel!
 Vojaški kruh si že prevzel.
 Ti ga boš vživljal,
 Po svet' se pobijal,
 Dokleder boš živ.

Mi pa pomarširamo
 V deževo francozavo;
 Kaj bojo začele
 Naše babinele
 Ko nas ne bo? (Borovlje, Podjunsko.)

850. **Vojaški stan — boren stan.**

Mojcöj, Mojcöj, jes ti povim,
 Da bom mohov biti žovnir.
 Al bom žovnir, al bom žovnir,
 Saj bom hvišno oficir.

Mojcöj moja, pojdaš z meno?
 Tabe bom v viši cimre djav,
 Boš šivava noj štrikava
 Noj moje hvante cirava.

Jes Mojcöj kne hrem s tebo,
 Knočem biti žovnirčica,
 Knočem biti žovnirčica,
 Sem rajši dökva paverska.

Žovniršči stan je buren stan,
 V batalijo hre, je tam stralan,
 Potle ma žovnirčica svovu,
 Kaku, kaku je jöj h'du. (Št. Jakob.)

851. **Slovo od doma.**

Sem pobič jaz mlad še le osemnajst let,
 Me cesar že hoče k soldatom imet,
 Kako bom soldat,
 Ko sem pobič premlad,
 Muškete ne morem držat.

Farni zvonovi prav milo pojô,
 Jaz jemljem od doma, od fantov slovo,
 Jaz jemljem slovo,
 Da nikoli tako,
 Nazaj me nikoli več ne bo.

V kosarno sem stopil, korajžen, vesel,
 Sem puško zagledal, se jokati začel,
 Oj bratec ti moj,
 Nikar ne žaluj,
 Veselo zajuckaj, zapoj.

Oče in mati pa jokata se,
 Ko vidita fante preblečene vse,
 Preblečeni so,
 Zavahtani so,
 Nazaj jih nikoli več ne bo.

(Borovlje, Škofiče, Št. Jakob, Podjunsko.)

852. Slovo od ljubice.

Pobi se vkup zbirajo,
 Na Laško pomarširajo,
 Moj pob se pa izmed vseh pozna,
 Ko lep zelen pušelje ima.

Pobi do morja pridejo,
 Na barkico se vsedejo,
 Barka gre od kraja preč:
 Me, dečva, ne boš vid'la več!

Barka je zaplavalala,
Dečva je zajamrala,
Sklenila je bele roke,
Točila je svetle solze.

«Nekaj bi te barala:
Kje boš ti nicoj ležal?»
«Na visokej gmajnici,
Na zelenej tratici.

Tratica bo post'ljica,
Sablja moja ljubica,
Ta zelena vejčica
Bode moja odejčica.

Ali se meni kaj zgodi,
Da me nazaj nikoli več ni,
Dečva, bodi potroštana
Od ta duha svetega.» »

(Po vsem Koroškem.)

853. Žovnirkica.

Žaluj, žaluj, lubica,
Jaz moram soldat biti,
Ti boš pa sinka zibala,
Ne more drugače biti.

Tri piskre rožmarina imam,
 Še tega bom predala,
 Ker bom denarje nucala,
 Ko bom zib'ko kupovala.

Na glavo bom djala zibiko,
 Na roke mladega sinčeka,
 Pojdem nad mladega havpmana,
 Kjer je Hanzelj ukvartiran.

Jaz na vojski fenrih bom,
 Ti boš pa moja frava,
 Jaz bandero sukal bom,
 Ti boš pa zraven stala.

Ali bo ta bandera rdeča,
 Tedaj bo moja sreča,
 Ali bo pa bandera plava,
 Pa pojde moja glava. (Borovlje.)

854. Žovnirkica.

Jeli so hantirati,
 In žovnirje zbirati,
 Te lipši noj te žavberne,
 Same razerfarje.

Mi pa daleč pomaširamo,
 Pa ne bomo kruha jödli,
 Za nas bojo te bile žemlice
 Noj te svadče vinčice.

Mojcöj moja, pojdaš z meno?
 Ti boš mi štrikava,
 Ti boš mi šivava,
 Noj moje hvante cirava.

Jes na žovtu fenrih bom,
 Ti boš pa moja frava,
 Jes pa bandöro sukov bom,
 Ti boš pa zraven stava.

Potehnov bo te zvrhnji meč,
 Tedöj pojde moja hvava,
 Kaj boš ti sruta tribava,
 Ko boš koj sama stava?

Jes sem žö davnöj žinjava,
 Kaj mene je storiti,
 Naprej ne znam, nazaj me sram
 Zavolo moje žvahte. (Št. Jakob.)

855. Pismo.

Ena tica priletela,
 Na kasarno se je vsedla,
 Ona poje, žvrgoli,
 Mlade fante gor budi:

Mladi fantje, ustajajte,
 Eno pismo si spisajte
 Na očeta, mataro,
 Vsak na svojo ljubico.

Mladi fantje gor so vstali,
 Eno pismo so spisali
 Do očeta, matere,
 Vsak do svoje ljubice:

Zdaj mi bomo s šturmom vstali,
 Bomo vrečo kri prelivali,
 Enemu pojde glava preč,
 Drugemu skoz srce meč.

Oče so pa pismo brali,
 Mamka so pa zraven stali,
 Oče pismo preberô,
 Mamka milo jokajo.

Koliko noči nisem spala,
 Ko sem sinka povijala!
 Koliko noči še jaz ne bom,
 Ko sinka videla več ne bom!

Eno mešo bom plačala,
 Da se bo za sinka brala,
 Ali moj sinek še živi,
 Bel že davno v grobu spi.

(Borovlje, Št. Jakob, Podjunsko.)

856. **Marija — naša kompanija.**

Prišli so humperšči beriči,
Zvezali so me trdu s štriči.

V Celovec so palali me,
V kosarno tam so djali me.

V kosarni sem jas pranjhov,
Ko svoje špane sem spoznavlov.

Lubi moji špani, pojte z nami,
Da hremo v Podhorjani.

Prosili bomo tam Marijo,
Da pride v našo kompanijo.

Da bode tam na strani stava,
Da bode nam pomoč dajava.

(Podgorjani.)

857. **Begun.**

Jes sem se pa amrt premislov,
Da sem se sam k soldatom zapisov,
Sužov sem ane krače dni,
Pomislov, da drhače ni,
Da se bodam preč pobrav,
Mečketo, patrontošén tuköj nav.

Keder sem s kosarne prišov,
 Sem ano lipo hmajno našov ;
 Tam notre pa bva sta jehra dba,
 Sta zvo za mano merkava.
 Biv je tudi an druji tam,
 Te je biv od rohomenta posvan.

Zvečör že tisti z vahto prileti,

— — — — —
 Oni me močno jiščajo,
 Me pa nče najdajo.
 Prišva je ana črna dakle,
 Ona je djava, v tøj jami notre.

Oni me venköj zvličajo,
 Naj me močno vklönajo,
 Venköj z boršta pölajo,
 Noj birta hor pokličajo:
 «Le vuva, vina, žhanja sa,
 Mi mamö prajziš tesnterja.»

Keder so v kosarno palali me,
 So havpmanu čiz dali me,
 Od havpmana sem biv spoznan,
 Zato bi mov biti skuz špisrute hnan.
 Obrst je pa cuprišov,
 Pa rekov, da bom skuz špisrute šov.

Keder sem jes na haso prišov,
 Sem vidov z rutami tri stu možov.
 Tam so do naja slikli me,
 Na haso potisnili me.
 «O Buh, al nč ni hnade več?
 Jutre jim bom pa vtökov spet.»

Keder sem jes ven z hase prišov,
 Sem svoj hrbet prehledvov,
 Raztapan je biv zvo strašnu,
 Preč je visavo vse mesu.
 Le z jösiham rane vmite mi,
 Da bom mohov spet jutre vtöči!
 (Podgorjane.)

VI. Drugi stanovi.

Voznik.

858. Na Vašče bom burov,
 Svadko vince bom piv,
 Deklice bom lubov,
 Doklier bodem živ. (Žabnice.)

859. Pod sedvam je šimel,
 Na strani pa pram,
 Poglej me ti, dečva,
 Kak furati znam. (Zvrhnji Rož.)

860. Mam pa šimlasta konjča,
 Pa vienarski cajg,
 Ko bi dečva to ved'va,
 Kaj bi meva za 'n frajd. (Ziljsko.)

861. Na Laško.

(Kuhač III., 325.)

Moj pobič bura, v Vlaše gre,
 Oj le v gorenje brajde
 Pripeljal bo bariglico,
 Bo držala edno vorno.
 Pridi bel naj,
 Pripelji bel naj,
 Saj ga dečva ne bom pila.
 (Ziljsko.)

862. Črez Ture.

(Odlomek.)

Jaz popeljem tri fure
 Črez visoke Ture. (Ziljsko.)

863. Dečva, poslušaj,
 Kak šajbe cinglajo,
 Ko Trušenski furmani
 Vince pelajo. (Podjunsko.)

864. Ta mvada Terezija
 Pred durmi stoji,
 No pisano m'jolčico
 V rokah drži.

No pisano m'jolčico
 V rokah drži,
 Bi mi rada napiva,
 Pa notre nič ni.

(Žabnice.)

865. Voznik pri ljubici.

(Iz Vraz. zap.)

«Lubca, sem vačen, vačen,
 Daj mi kaj!»

«Kaj ti bom dava, dava?»

Nemam kaj,

Kruha dro jiman, jiman.» »

Jedov je.

«Lubca, le daj ga, daj ga,

Dober je.»

(Ziljska Bistrica.)

866. Voznik se vrača.

Da bi biva liepa ura,

Da bi sjava svietva luna,

Ko bo prišov moj furman mov.

Je dro biva liepa ura,
 Je dro sjava svietva luna,
 Pa nči prišov moj furman mov.

Šlišim šibrice cinglati,
 Furmane s pajčami pokati,
 Al je prišov moj furman mov?

Vzeva v roče je laterno,
 Djava noter je kandelo,
 Šva je svietit furmanam.

Konjči v štalci že razajo,
 Na oknah šibrice cinglajo,
 Je dro prišov moj furman mov.
 (Borovlje.)

867. Voznik se vrača.

(Iz Vraz. zap.)

Da bi le bila lepa ura,
 Da bi sijalo solnčice.
 Po ravni mi je dro lepa ura,
 Po rutah mi pa dežen gre.
 Da bi le bila lepa ura,
 Da bi sijalo solnčice,
 Da bi mogel movka burati,
 Pobič moj, oj lep in mlad.

Ona je še le zaslišala
 Bele konjče škrpljati
 In tudi v šip'cah klempati.

Ona je hitro gori vstala
 In kandevo je prižgala,
 Pobiču naproti šla.

Konjče je za uzdo prijela,
 Za to uzdo zavepersko.

Pob'ča ja za roke prijela,
 Za njega bele rokice.

Konjče v štalico je peljala,
 Oj v to štalico mirnato.

Pob'ča v kamro je peljala,
 Oj v to kamro velbano. (Ukve.)

Pastir.

868. V planini je veselje,
 Le gor si želim,
 Gor moje so želje,
 Ko v raji živim. (Zvrhnji Rož.)

869. Po gorah je ivje,
 Po ravnem pa mraz,
 Doma pa dekleta
 Pogrešajo nas. (Zvrhnji Rož.)
870. Sruetej sem jaz,
 Moram kozike past;
 Je zima in mraz,
 Nemam čolejov jaz. (Podjunsko.)
871. Kako liepo smriečje cveti,
 Kakor mlieko in kri,
 Kravji zvonci žvenketajo,
 Ki se v pvanino veselô. (Ziljsko.)

872. Lovec.

Zima odhaja,
 Vigred prihaja:
 Vse je veselo,
 Lepo rož'ce cvetô.

Jager pa jaga,
 Jager pa jaga,
 Tički bo stregel
 Noj streljal jo bo.

Ti me ne vstreljiš,
 Ti me ne vstreljiš:
 Jaz sem pa tička,
 V planinco zletim.

V planinco zletela,
 V javor je sedla:
 Lepa je senčica
 Javorjeva.

V senci pa stoji
 Škampotič nov,
 Škampotič nov,
 Z belim postljan.

Tam noter pa leži
 Ena zavber dekle.
 Ena zavber dekle,
 Ji je Micka ime.

Zraven pa stoji,
 Zraven pa stoji,
 En zavber mladeneč,
 Mu je Anzelj ime.

Milo jo gleda,
 Lepo jo bara:
 «Kaj boš le jedla
 Al pila nocoj?»

« Jaz ne bom jedla,
 Jaz ne bom pila,
 Lubi moj Anzelj,
 Koj lubila te bom! » » (Podjunsko.)

873. Jager ma čievlje prajd'sne.

Hajsa, hopsasa, faladri, faladro.
 Jager ma štumfe purgaršče,
 Jager ma hvače jelenave,
 Cudi pa nema šnolice ne.
 Jager ma kvobčič liep zelen,
 Jager ma pukšo risano,
 Jager ma sabvo pisano. (Žabnice.)

874. Moj šocöj je jager,

Pa gre po robieh,
 Ma flinto na rami,
 Pa fajfo v zobieh. (Borovlje.)

875. Jagra se vse boji,

K' nikoli brez puške ni:
 « Strielov bom jaz,
 Štu bo an špas. » (Podjunsko.)

876. Siku, diku damoli,

Damoli si, si,
 Na hunam kraji hrabenča,
 Vidim ana jazbeca,

Jazbec more stralan bit,

Dočva more moja bit.

Siku, diku damoli,

Damoli si, si,

Damoli si, si.

(Št. Jakob.)

877. Divji lovec.

Kedar pa jesien prirajža,
Pojdam pobič kam za jagra.

Strielat se bom jaz učiv,
Da bi en frišen jager biv.

Jaz sem pa po gojzdu prangov,
Drobnam ticam sem nastavlov.

Sem pa enga zeca vglodov

.

Flinto sem raz ramo djav,
Frišno sem po njom vžgav.

V mojam žinju sem jaz rekov,
Ga bom za večierjo spekov.

Prišva sta k meni dba jagra,
Sta mene pa tako djava:

Kdo je tebe derlavbov
Strielat drobno živinco?

Enega sem jaz žlepov,
 Enega od sebe dregnov.

Al imata kaj pri mene,
 Pojta v Solcburg tožit me.

Moje ime je mvadi Hanzelj,
 Imenujam se en frišen jager.

Pri hiši se pravi taku
 Kakor je pri mojam oči bu.
 (Borovlje.)

878. Lovčev pogreb.

Oh kaj je biv za 'n jamer,
 Ko je padov jager v jamo:
 Ojoho, ohoho,
 Zdöj pa jagra več na bo!

Na unam kraji Drave
 Je bu an kupec svame.

Tam noter so ga pokopali,
 So vsi raven trap'tali.

Gavobi noj jarebi
 Ga nesejo pogrebi.

Lösica, ti rijava,
 Si rožinkriene žebrava,

Vovk je čudno tulov,
Je jagra močno ljubov.

Nadvad se je tresov,
Je križ poprida nesov.

Zeci so ga pokopali,
Vsi se jomu na grob vsr . . .
(Klobasnica.)

Drvar.

879. Se an holcar lih vsieka,
Se že ozdravi,
Ko an paver ohavž'je,
Pa žavbe nč ni.
(Borovlje.)

880. Bom holcarja vzeva,
Bom holcarica,
Na štoru sadeva
Pa hledava ha.
(Borovlje.)

881. Nča mor'm več plesat,
Mam pratašče nojé,
Krampižarje nosim
In siekam drvé.
(Borovlje.)

Tesar.

882. Döčva, mene ti möj,
 Jas sem an cimperman,
 Ti bom naredov šišico
 Inoj pa streho gor.

Ti bom naredov zibiko
 In pa diete cue,
 Ti boš moja dakle,
 Jas pa tvoj pueb.

(Borovlje.)

Mizar.

883. Šmentrani tišlar,
 Pa tvoje ročé,
 Si zibov naredov,
 Da sama tačé.

(Radiše.)

Mlinar.

884. Sem pilija meva,
 Sem tolarje števa,
 Zdöj mlinarja mam,
 Pa še moko pötlam.

(Borovlje.)

885. Mlinarja meti,
 So čudne reči,
 More kamen klepati,
 Da v oči leti.

(Rož.)

886. Mlinar mov, mov,
Raz kamen je dov.
Je dro Uršej doma,
Da zasipati zna. (Št. Lenart.)

Pilej (puškar).

887. Atöj se kriehöj',
Mamea mrmrajo,
Ko te paveršče ščere
Pilije majo. (Borovlje.)
888. Meva pavrinja biti,
Rajši pilönca bom,
Meva cokle nositi,
Rajši črievelce bom. (Borovlje.)

Mesar.

889. Moj šocöj je flajškar,
Ma birteh in štrajhar,
Hre po talete,
Pa lubi daklete. (Borovlje.)

890. Krojač.

Enbart so trije žnidarji
Pred enem povžam bežali.

Je povž lušino premaknuv,
Je vse tri žnidarje zapoduv.

Kaj mora to za 'n zver le bit',
Da se je žnidarji taku bojo?

Še komej roje pomoli,
Že vse trije zapodi.

Jonger je djav: Kne upam se,
Ksel je djav: Kne upam se.

Mojster se je prav zadriv,
Smo men'li, da je vse tri požrv.

(Podjunsko.)

Šivilja.

891. Šbile se rade vdajajo,
Ki kar rade divajo;
Zraven pa tudi druje majo,
Z možmi pa štoleirajo.

Šbila je vani vdava se,
Da jo že litas hriva,
Dobiva je ana moža,
Je huši ko kropiva.

Kropivo svana pomori,
Da ožhati več kne more,
Mož pa koj za pöjč beži,
Da svana do nja kne more.

V Celovci jutre jarmark bo,
 Dovtöj bi ha palava,
 Da bi ha zatavšava,
 Bel pa bi ha pradava.

(Podgorje, Št. Jakob.)

892. Odlomek.

1. Jas pa moja švila
 Hreva kup na žöhnenje,
 Ona pa koj poprieda hila,
 Ko se cveč sramuje me.
2. Zakaj bi se te köj kna sram'vava,
 Ki si ves pukvast ino kriv.

(Borovlje.)

893. Črevljar.

Smo za šustarja prosili,
 Ga nismo nič dobili.

Mora priden šustar biti,
 Tako dolgo noče priti.

Šustar je pa v gori,
 Bode prišel doli.

Šustar se v štero rama,
 Ramar ima še kramar.

Šetinje so v Kočevjí,
Sivej svinji v čeli.

V Šent-Vidu so kopita,
Na vinu so zapita. (Podjunsko.)

894. Ribič.

Moj očka so ribič,
Pa ribce vovô,
Tam dov' pod mustam
Na skalci sedô. (Zvrhnji Rož.)

895. Piskrar.

(Zložil župnik Petermann.)

Krošnjo piskrov sim si kupil,
Bom v Celovec se podal,
Tako dalč še nisem skusil,
Kar sem s piskri barantal.

Pravijo, da v mesti dragi
Piskri bolj so kot doma,
Torej naj poskusi vsaki,
Ki le kolčkaj nemški zna.

Krošno denem jas na ramo,
Hajmačajn pod brado imam,
Srčno prav poljubim mamó,
Za slovo jim roko dam.

Čedro novo v aržat denem,
 Všujem v mehir tobak,
 Palco tolsto v roke vžemem,
 Da se pes boji me vsak.

Grede mislim, ko po mesti
 Jas predajal bom blago,
 Kuharicam koj na cesti
 Nemško rekel bom tako:

Kuharicen, piskrov kafens
 Fir das župa in kofe,
 Za tri rajniš ale habens
 Pilik hone verkaf i se.

V. Šinčovas primaham hitro,
 Eisenbon se mem' pelja,
 Vinca pijem eno litro,
 Gledat grem ta šenteja.

Vozov velko tam je stalo,
 Velki kakor kajže vsi,
 Od ljudi je vse miglalo
 Kot pri nas na jarmarci.

Al pa konjov nisem videl,
 Ki peljajo te voze,
 Piskre skorej vse bi skidal,
 Tako sem prestrašil se.

Lukmatija ko zavriska,
 Raufank začne se kadit:
 «Beži v stran! neumni piskrar,»
 Vsak vpije zdaj srdit.

Strah in groza me doide,
 Ko mašina zahrči:
 Menil sem, da medved pride,
 Ker na voze vse zleti.

Tudi jas letim do vozov,
 Da vsi piskri zapojo.
 Vosast mož pa kakor kozel
 Nekaj kliče za meno.

Močen pisker čem ti dati,
 Tac'ga, da na svetu ni,
 Al v Celovec zapeljati
 Moreš me in te reči:

Tako rečem in poskočim
 Noter zdaj pri duricah,
 Gor na voz jas priti hočem,
 Butim pa nazaj, o strah!

Bile so preozke duri,
 Krošnja pa previsoka.
 Piskri moji, vbogi Juri!
 Zrolkali so vsi na tla.

Bože mili, moje blago
 Strupljeno na tleh leži,
 Mislil sem ga predat drago,
 Zdaj več groša vredno ni.

Strašno jeza se me loti
 Na presneti eisenbon,
 Zmirjam jim: Ste vsi faloti!
 Vas za škodo tožil bom.

Jeze moje so se zbali,
 Eisenbon naprej zleti,
 V hitri beg so se podali,
 Dolgo kažem še pesti.

Kaj kej bojo mama rekli,
 Ko jim bom povedal vse,
 Menda me ne bojo topli,
 Ker pobral sem pokrove.

Lukmatija! to jas rečem,
 Me nikolj več ne pelja,
 Tudi več v Celovec nečem,
 Velko boljši je doma.

896. Godec.

Ana hod'ca bom meva,
 Bo ves čas vesiv,
 Kedar špeha ne bo,
 Bo pa smova zabiv.

(Zvrhnji Rož.)

897. **Dijak.**

(Iz Vrazove zapuščine.)

Dvema gospodoma služiti,
 To je dro prehudo,
 Študirati inoj ljubiti
 Je pa prepovedano.

Mojmu oči sem obljubil,
 Da bom novo mašo bral,
 Mojej dečli sem obljubil,
 Da jo v zakon bom jemal.

Komu hočem se zlagati,
 Mojmu oči in materi,
 Al se hočem jaz zlagati,
 Mojej dečli cartanej.

Na nje durce sem potrkal
 Z mojim zlatom prstanom,
 Oj le odpri, dečva, kamro,
 Oj poslednjobart nicej.

Zdaj pa klobčič doli vzamem
 Oj, deklet'ce, pred tebo,
 Od tebe jaz slovo vzamem,
 Mene nikoli zad ne bo.

Zdaj se moram jaz pobrati
 Daleč iz dežele preč,
 Z menoj pa niščir ne pojde,
 Kakor drobne tičice.

S parkelči bojo pot kazale,
 S perjem senco delale,
 S klunči bojo žvižgale,
 Mi kratke čase delale (Leše)

898. Sem rajtu študirat,
 Sem rajtu bit far,
 Me je lubca prosiva,
 Za skozi Bog kar. (Lipalja vas.)

Inačice.

1. Je v Celovci študirov,
 Je rajtov bit far,
 Je pa dōčvo zahledov,
 Zapustov votar. (Št. Jakob.)

2. Sem v Celovci študirov,
 Sem rajtov bit far,
 Je pa lubica djava:
 Oh, šocōj kar, kar! (Podkrnos.)

899. Sem v Celovci študirov,
 Sem rajtov bom znov,
 Da bi pri lubci mojōj
 Jas pramicijo mov. (Borovlje.)

900. Pri . . . pa majo
 Prevölko dovgá,
 So ja sami študenti
 Naredili ga.

(Rož.)

Pisač.

901. Micika, Mojcika
 Kaj bi köj rada,
 Šribarja, šribarja
 Z bielega grada.

Kaj bi ga nucava,
 Črievelce pucava,
 Postel postielava,
 Kupöj lažava.

(Borovlje, Št. Jakob.)

Berač.

(Iz Jarnikove zapuščine.)

902. Prejasna je glava,
 Na smeh se muzi,
 Rudeča je trava,
 Palec iz črevla moli.

Skoz stare rokave
 Že veter šumi,
 Od stare postave
 Pa hlača bleši.

VII. Razne pokrajine in kraji.

Laško.

903. Po Vaščam sem hodov,
 Čir fije rastô,
 Sem vtrhov ano,
 Je za döčvo mojo. (Št. Jakob.)

Štajersko.

904. Po tö štajarščah ciestah
 Dro v'hko tačé,
 So ja hoste taberne
 Noj kelnarice. (Borovlje.)
905. Po štajarščah ciestah
 Moj vuez rad tačé,
 Je ana štajarska döčva
 Naprehva konje.
 Naprehva jih je,
 Je pa stop'va prad nje,
 V anöj roci ma pajčo,
 V anöj pa kofe. (Borovlje, Radiše.)
906. Dečva je štajerska,
 Jes sem pa iliriš,
 Al boš kej meva me,
 Kaj pa ti mieniš? (Višpolje.)

Kranjsko.

907. Povsod sem že hodov,
Po Kranju še ne,
Rad vidov, rad vidov
Bi kranjsko dekle. (Zvrhnji Rož.)
908. Kranjšče daklete
So rožen dro cvit,
Prov fletno bi bivo
K njim ves hodit. (Št. Jakob.)

Koroško.

909. V korošköj dežöli
So fanti lepi,
Še sama kralica
Jih doro časti.
- Te lipi, te mvajši
So mohli jöti,
Te zanikerni čusmi
Ostanajo tu.
- Še ti, ki so ostali,
So ani knofi,
Jih nči druja ko hobec
Te völči krofi.

Bom vse kupöj pobrav,
Zanösov v an mlin,
Da bi se zmöli,
Da bi an priden von biv.

(Št. Jakob.)

910. Koroški fanti saj smo mi,
Koroške lubce lubmo mi,
V naših žilah pa teče
Rdeča kri.

(Kanalsko.)

911. **Korotan.** (Odlomek.)

(Jarnik, Etimologikon 118.)

Sred Korotana
Je Lankrat in Glana.

912. **Otožnost po domu.**

Tam číz jizaro
Noj čiz hmajnico
Je tö pravi dum
Moje zibale.

Zibali so me
Mamica moja,
Pöli so mene:
Hija, hajaja!

Sem publič rasov tam,
 Sem dro biv vesöv,
 Da sem včasih še
 Kako pösmico zapöv. (Št. Jakob.)

913. Slovenski smo fantje
 Pri Dravi ¹ doma,
 Slovenskega duha,
 Slovenskih srca.

Vsak naj propade,
 Kdor narod taji:
 Še zemlja ne bo pila
 Njegove krvi. (Povsodi.)

914. Podjunska.

Smo pobči Podjunci
 Med gorami doma,
 Slovenskega duha,
 Slovenskih srca.

Mi smo domači,
 Smo gorke krvi,
 Gorimo za narod,
 Za brate smo mi.

¹ Pri Zili.

Za vero, dom, cara
Podamo se v boj,
Za mater nam slavo
Umremo takoj.

Le beži, kdor narod
Slovenski taji,
Še tla bi ne pila
Njegove krvi.

Le bratje, na noge,
Svoboda dani,
Brez krepkih Slovanov
Nikoder je ni!
(Št. Kocijan.)

915. Kanavški fanti saj smo mi,
Kanavške lubce lubmo mi,
Narlubje so Slovenke.
(Kanalsko.)

916. Kranjci so vsi kramarji,
Ziljani pa vsi žamarji,

Kranjci so junaki,
Mi smo ravno taki.
(Ziljsko.)

917. Liepa je kranjska dežieva,
Še lepši je Ziljska dolina.
(Ziljsko.)

918. Knočem Zilanko,
Prekratko ma janko,
Rožanko bom mov,
Ki ma janko do tlov. (Loče.)

919. Knočem Rožanko,
Ki 'n mavo čakla,
Očem Zilanko,
Ki prov marnjati zna. (Št. Lenart.)

920. Po horicah sem spivlava,
Sem kratek čas möva,
Po tøj Rožnoj dolin',
Me je hvavea bolöva. (Št. Jakob.)

921. Slovo od Rožne doline.

Kaku se zdaj na tam svietu godi:
Sem zrastov med vami, vas teška pustim,
Še vode ana drugo ne zapustô,
Se vse kupe v to muerje stačô.

Od očeta in matare vzemam svovu,
Zdej se bo mene godivo h'du:
V tej Rožnej dolini sem zrastov hore,
Se bom zmiram spominjov do nje.

Tice pod niebam vasevo pojô,
 Rože na pueli pražvahtno cvatô,
 Hribi, doline žavostno stojô,
 Studenci sovzice tečô. (Borovlje.)

Inačica.

Zapustim vas prijateli, znanci vsi,
 Med vami sem zrastov, vösiev sem jaz biv i. t. d.
 (Podkornos.)

922. Vse tače bi ble,
 Ko Podgorjančice ste,
 Koj vuštno, koj vuštno
 Ožönov bi se. (Št. Jakob.)

923. Drava ma vinče,
 Ta cesta ma ride,
 Moj šocej je daleč,
 Koj mihnobart pride.
 (Št. Lenart, Radiše.)

924. Ko bi Dravca kna biva,
 Te šmönčani kvanc,
 Bi večbarti prišov
 Moj šocöj Horjanc.
 (Borovlje, Radiše.)

Inačica.

Ko bi Zila ne biva
 In Bistriški kvanc,
 Bi že davno prijuckov
 Te luštni Gorjanc. (Ziljsko.)

925. Ni uštnejša kraja,
 Ko na Višpolskej vesi,
 Se vidi čriez Dravo
 In po vsam Podovci. (Višpolje.)

926. Da sem lih Rutarjan,
 Sem vender prav storjan,
 Roče mam, noje mam,
 Lubiti znam. (Borovlje, Podkrnos.)

Inačica.

Da sem glih Rutarjan,
 Döčvo na puli mam,
 Jes juckam, pojam,
 Po puli ravnám. (Št. Jakob.)

927. Či liepši daklet'
 K' je Rutarica,
 Se svieti in bliska
 Ko zjuternica. (Borovlje.)

928. Döčva kna vdaj se v Rute,
 So pramrzle jutre,
 Pri nas so čriešnje zrele,
 Tantre bojo še le cvatele. (Borovlje.)

Inačica.

- Döčva kna vdaj se v Ruté,
 Kna vdaj se na strme vrhe,
 Deva boš dovol meva,
 Jedva pa boš ko hovjé. (Podkrnos.)
929. Gorjančice so dro lepe,
 Pa nezmerno ofertne,
 Jaz pojdem pa v ravno poljé
 Po eno žavberno dekle.
 (Rož, Radiše, Podjunsko.)
930. Horjanca bom meva,
 Horjanca čriez vse,
 Kedar dnarja primenka,
 Pa popelö drve. (Višpolje.)
931. Oženov sem se,
 Pa nimam žene;
 V Celovci v kosarni
 Vsa rijasta jo. (Zvrhnji Rož.)
932. Od Celovca do Blaka
 Nobena ni taka,
 Ko je döčva moja,
 Na šnole črievclce ma. (Št. Lenart.)
933. Od Clovca do Blaka
 Anira ni taka,
 Ko na Hribru aná,
 Neža Miklnava. (Št. Jakob.)

934. Borovšča fantiča
 Vsak v'hko pozna,
 Zajucka, zapoje,
 Da vse zacinhla. (Borovlje.)

935. Borovčiči mi,
 Smo dro ušni l'di,
 Žovnirjov primenka,
 Pa pojdamo mi. (Borovlje.)

936. Kam bi köj šva,
 Da bi vid'va ha,
 Na Brovšče pole,
 Čir on söje, orjé. (Borovlje.)

937. Prišle boj' bienahti,
 Bieva bo cesta,
 Tedöj pa pobandrate¹
 Z Brovščaha mesta. (Borovlje.)

938. Slovo od Borovljancev.

Od Borovljancev teško rajžam,
 Od vas se teško poslovim,
 V sredi Humperskega kvanca
 Zad na vas se razsovim. (Borovlj.)

¹ Se pa popölamo
 Z Blaškega mösta. (Št. Jakob.)

939. Rada bi dava
 An tolar b'l dba,
 Ko bi mohva dobiti
 Ana Dobrovčana.
 (Dobrova pri Borovljah.)
940. Pod Humperščim hradam
 Ta Dravca šumi,
 Moj publič je ribič,
 Pa ribe vovi.
 Pa kravo pomovze,
 Pa mliko scedi,
 Pa postel postöle,
 Pa notre lôži.
 (Podgorjane.)
941. Pod Humperščim muestam
 Ta Drava hovši,
 Moja döčva je mvada,
 Se lubit uči.
 (Podkrnos.)
942. Ni uštnejša kraja
 Ko v Sali sölé,
 Lop' sunč'ce söje
 Pa dižöj nča hre.
 (Selo pri Podkrnosu.)
943. Povsod sem že hodov,
 Le v Sali še kar,
 Vse döčle sem lubov,
 Le Salanče še kar.
 (Podkrnos.)

944. Saj či löpše reči,
 Ko so črne oči,
 Moja döčva je ma,
 Ki je v Sali doma. (Podkrnos.)
945. Moja dečva je Sevka,
 Pa zmiram koj revka,
 Ko pridam do nje,
 Pa zarevka na me. (Timenica.)
946. Je biva rdeča
 Ko purpelica,
 Bo gvišno v Velkovcu
 Kaka purgarica. (Podjunsko.)
947. Unkraj Drave
 So dečle rujave,
 Semkraj od Peče
 So bevo-rudeče. (Podjunsko.)

VIII. Zabavljice.

948. Pösmi za höcönje
 So tudi ané,
 Me je nav'čiva jih
 Moja dakle. (Št. Jakob.)

949. Kranjska p
 Po potu žvižga,
 Smrt prileze,
 R . . odreže,
 Nazaj pogleda,
 Pa r . . . ni;
 Kaku ga to boli! (Borovlje.)
950. Kranje, Kranje, p pok,
 Žene vole na potok,
 Voli nočejo piti,
 Hočejo Kranjca vbiti.
 (Borovlje, Podkrnos.)
951. Bohinjca, Dolinca
 Vsak vehko pozna,
 Al ne žvižga, ne poje,
 Pa v coklah štokla.
 (Zvrhnji Rož.)
952. Ta dovta po Roži
 Nča sičajo prov,
 Koj gorta po vrhu
 Jo mahajo dov. (Št. Lenart.)
953. Ta dovta po Roži
 Majo tako šagó,
 Koj kovter čriez gvavo
 In havž'vajo. (Št. Lenart.)

954. Na hunam kraj Drave
 So rive, tažave,
 Na tam jih pa nči,
 Ko smo puabi mvadi. (Radiše.)
955. Na Vundrovem gradu
 Se vsolej kadi,
 Al se prata ne peče,
 Se ječmen smodi. (Podjunsko.)
956. Sedöj je hopasa vdava se,
 Möti je mohva ana:
 Dobiva je dovsöj raz Zilo ha,
 Tam dovsöj pa kni köj pridná. (Borovlje.)
957. V Krajcarjavam hradi
 Se lubijo radi,
 Hospued Krajcar so djali,
 Da bojo lublönje sjali. (Trnja ves.)
958. Döčva Šmarjöška,
 Napij se vode,
 Da se sirkava mešta
 Kna vneme v tabe. (Borovlje.)
959. Pod lipo l'po,
 Pod ferböžarjavo,
 Te liepe Salane
 Po r . . . tapô. (Borovlje.)

960. Horta pod Huro
 So vošče stezdé,
 So pa s ciehvam podjane
 Za Dobrovčane. (Borovlje.)

Inačice.

1. Horta pod Huro
 So vošče stezdé,
 Saj niso za fante,
 So le za kozé. (Borovlje.)

2. Po gorah, po gorah
 So vošče stezdé,
 Saj niso za fante,
 So le za kozé. (Zvrhnji Rož.)

961. Ušno je stati
 Na zalanöj trati,
 Tö Dobrovščah puebov
 Se trieba kni bati. (Borovlje.)

962. Htur oče hoditi
 Na Dobravo ves,
 More črievlje dov djati
 Pa kapico v pest.
 (Dobrova pri Borovljah.)

963. Ktir oče hoditi
 Na Višpolje ves,
 More meti več lajbčov
 Kaker samo rdeč. (Višpolje.)

964. Kdor hoče hoditi
 Skoz Lepolsko ves,
 More črievle dov djati
 In v štumfah it' ves. (Lipalja vas.)
965. Prelubi svet' Mihöj,
 Kaku si ti svet,
 Ki maš miheno faro,
 Pa völko daklet. Juhe.
966. Prelubi svet Joköj,
 Si vender koj svet,
 Ki maš völko farco
 Pa mavo deklet. Avbe. (Št. Jakob.)
967. Brovšče daklete
 Nčiso lepe,
 Majo vmazane štumfe
 Pa črne nojé. (Borovlje.)
- Inačice.
- Brovšče daklete
 Nčiso l'pe,
 Majo cizije nabulane,
 Pa cote notré. (Borovlje.)
- Tö Brovšče daklete
 Bom kupe pobrav,
 Bom na Bajdiše zapölov
 In za žlintro pradav. (Borovlje.)

968. Iz groble en kamen,
 Iz puta en kov,
 Pa mvade fantiče
 Bom ležat ugnov. (Zvrhnji Rož.)

Inačica.

- Raz cesto an kamen,
 Iz pueta an kov,
 Bom vse Brovšče fantiče
 Movka pohnov. (Borovlje.)
969. Pa zapuejmo ano,
 Da se šlišava bo,
 Da se Brovščam dakletam
 Ferdrisava bo. (Borovlje.)
970. Al v Resnik ves pojdaš,
 Vzemi kovter sebo,
 Te Resenšče dōčle
 Koj naje lažo. (Borovlje.)
- Kaj se boš čudov,
 To ni taka siva,
 Saj je Eva v paradiži
 Tud čist naha biva.
- Kaj si zde marn'vov,
 Si se zv'hov,
 Saj še v tvojam živlönji
 Nčisi volov. (Dole pri Borovljah.)

971. Tam dovsöj po hrabnu
 Pa voda tačé,
 Podljubölsšcam kovačam
 Kolese žané. (Borovlje.)
972. Ana sama je liepa
 Na našöj ves',
 Pa še to maj' kovači
 In piliji vs'. (Borovlje.)
973. L'di me pa baröj',
 Č'ha bi jas biv,
 Jas sem na Dobrövi
 Ana šintarja sin. (Borovlje.)
974. Pa pueba nčömam,
 Bom kupva ana
 Ana staraha pilija,
 An krajcar vola. (Borovlje.)
975. Mi knismo Kotmirčani,
 Knismo Salani,
 Mi bomo še ceste
 Pomiedöli z vami. (Borovlje.)
- Inačica.
- Biežite puebči,
 Vas je premavo!
 Mi bomo še ceste
 Pomiedöli z vami. (Borovlje.)

976. Lipe daklete,
Pa v kamrah lažô,
Majo duri podpete
Z rženo svamo. (Leše.)

977. Tri vrane, tri srače,
Tri biele hosi,
So kupe civlale
Tri cale noči. (Spodnji Rož.)

Inačica.

Tri činče, tri vrane,
Trie biele hosi i. t. d. (Podkrnos.)

978. . . . Francöj
Koj zvo poskoči,
Saj ti va Mojcöj
Kni šva po vodi. (Št. Jakob.)

979. Glej, včasi te gleda,
Da vse voboni,
Koj vuštno poskoči,
Da vse se zdrobi. (Št. Jakob.)

980. Še je gledov
Od strane na te,
Maš t'kaj ane sreče,
Da še v žakle kne gre. (Št. Jakob.)

981. Na vašöj ves'
 So tri črni pes',
 Obena biela
 Bol pueba l'pa. (Borovlje.)
982. Al pameti majo
 Pa sovda kaj več,
 Al drujga kaj znajo,
 Ko jabuka peč? (Lipalja vas.)
983. Te stara je bovna,
 Te mvada leži,
 Te stara te mvado
 Za gvavco drži. (Št. Jakob.)
984. Dobra je biva
 Ribana repa,
 Ko sta jo ribava
 Trap in pa trepa. (Borovlje.)
985. Snuči je strašovo
 Naša Vrbana,
 Nekaj kosmatega
 Z dvema nogama. (Št. Lenart.)
986. Korel Korlin
 Ma žaho 'n mlin,
 Ma lubice tri,
 Pa k obenöj kne smi. (Št. Jakob.)

987. Urbanček na Rutah,
 Je moder mož biv,
 Je skopec nastavov,
 Madvöda voviv.

Madvad je prikocov
 Za puetam dovsá,
 Mavo leče nasmukov,
 Pa mavo ovsá.

(Borovlje.)

988. Je pa snueči svanca padva
 Na zaliene travenče,
 Je vso travco pomoriva
 In v Celovcu šmeršteharje.

Kaj se boš čudov,
 Saj ni taka siva,
 Saj je tud tvoja kajža
 Zamarjašana biva.

(Medborovnice.)

989. Šmentana srčnica,
 Kaku te je biva,
 Da te je našlenje
 S šiše spodiva.

(Medborovnice.)

990. Da smo lih mihni,
 Smo pa močni,
 Ko se bomo sprajeli,
 Bo špricava kri.

(Borovlje.)

991. Kako so Dravi rov kopali.

(Iz Jarnikove zap., zložena okoli 1800 v Medgorjah.)

Mi smo doma blizo Drave,
Mamo vel'če težave,
Ta nam dieva vel'če škode,
Grunt presiplje, dieva prode.

Najbolj pa Dolane pače,
Ker jim že pod okne tače,
Jih je že velko pregnava,
Ker je jim šiše podprava.

To poglejte modre gvale,
So študirane brez cale,
Oni hočejo storiti,
Kar še kni bvo na svieti.

Saj je biva vsolej Drava,
Cievo sama svoja frava,
Jo pa mienijo prekopati,
Noj v en mihen rov nagnati.

Za mojstra sinjor Sigota
Je biv posvan od ta krasomta,
Le te je najprej pregledov,
Čej bo Dravi rov naredov.

Po Bindmaharjavej gnjili,
 So tri kole že zabili,
 Tamej more teči Drava,
 Da kna bo Dulane jamava.

On se še prov doró upa,
 Brž so mogli ludi vkupa,
 Furt jesiena so začeli
 Iz šiest grift ludi vkup vzeli.

Veselite se Dolani,
 Bote meli prekopano,
 Po tri stu ludi je cuedi,
 Je priganjajo gospuedi.

Eni dievajo pri rov',
 Druji pa siekajo dov',
 Ovšje in kar tamej rasti,
 Ker je vse pod njih obvasti.

Eni hrast kupej ravnajo,
 Eni vežejo inoj rajtlajo,
 Da so pavše ven storili
 Noj je k Dravi nanosili.

Iz tah pavš so an' mav'
 Širma stuerili na Drav',
 S kolejemi kupej zbili,
 Pieska gorej nanosili.

Storjano je vse brez tadva,
 Drava še nč ni noter padva,
 Gre še koj po svojam rovi,
 Nč na mara za te novi.

Kaj še bo tedaj storiva,
 Ko se bo velka narediva,
 Kedar pojde čriez vse prode,
 Morebiti da noter pojde.

Pa kna bo dovgo tam ostava,
 Pojde spet, čir se bo sprava,
 Drava nuca velko pvaca,
 Za skopan rov nč na šaca.

(Spodnji Rož.)

992. **Pesem «od Šitrajskih jagrov».**

(Zložil Fr. Lederer.)

Ano pesem očem vam zapeti,
 Od Štrajskih jagrov kaj poveti:
 Zgueduv se je an liep špas,
 Poslušat bo ga kradek čas.

Dovji zvo so dni po leti,
 Ni v nedeljah kaj začeti;
 V taberni piti al kugvati,
 Zato pa denarcev ni.

Kočevar Gregor in Guzel Blaž
 Sta šva na jago za kradek čas,
 Tam po les' postopata
 In na zeca čakata.

Čuva sta, da nekaj hodi;
 Kočevar pravi: Tvo knie karbodi,
 Tvo knie zajc, je an veči trup,
 Ki dieva taki hrup.

Močno sta se prestrašiva,
 Sta hitro pukše v gošo skriva,
 Bo prišuv foršnar ali drugi vrah,
 Bov' ju je močno strah.

Tresle so se jima na r . . . hlače.
 Zdaj an zajček sem priskače,
 Te zajc srečno naprej capla,
 Ker pukše nemata.

Anzel pa hitro pukše iše,
 Kočevar si pa voše briše,
 Kir mav je na lie' od straha puot,
 Tvo je sturuv zečji ruod.

Ko Blaže pukšo dobi,
 Od zajca nikir več videt' ni,
 Žavostno gledata, kej bi biv,
 Oj, zajc je šov vesiev!

Videva sta, kak zajc r . . mečje.
 Kočevar pravi, oh, dans kni sreče,
 Tvo bo za najov velik špot,
 Vedeli bojo kmav' posod.

Potem sta pozn' duem' hodiva,
 Hrieda sta tak govoriva:
 Še bueli je doma repo jast,
 Ko po lesu zajce krast.

Ko bi posod taki jagri bli,
 Ko so v Šitarej vesi znajdeji,
 Zeci bi mogli živeti
 Do velike starosti. (Klobasnica.)

993. «Od vovka na Rehpergu.»

Ena čuda velka je
 V kratkam godiva se
 Tadle pod Rohpergum,
 Pri tistei cesti tam:
 Žnidarja oba
 Sta vovka vbijava.

Eden pravi: Le po njam,
 Da kna bo vbiežov nam!
 Vovk cvili, se sliši,
 K mlini on jim vbiži,

Tam ga je eden vžgav,
Da je gvavo podjav.

Tam ga poberata,
V hišo ga nesata;
Tam bi ga meva dret,
Nista znava začet:
Kaj je biv tam za 'n smieh,
Ko sta ga drva na mieh.

Vovk je biv žie en star,
Čriev je mov en žahtar,
Zabov pa čisto nič,
Kaj je biv za 'n hudič.
Da bi le en pes kna biv,
Dokler ma telkai čriv.

Mesu predata vse,
Eden ga špara še.
Vovčji grtanc je ciev,
Tu bo moj špan dobiv,
Da bo on saj verjev,
Da sem jes vovka vjev.

Kožo pobašata,
H grifti jo nesata,
Da sta ko dba bva,
Sta se gmetuvava.

Bodi vovk al pa pes,
Da je taks le biv ves.

Hofrihtarju se zdi,
Da koža vovčja ni.
Po šintarja je posvov,
Da bi saj on spoznov,
Kaj je tu za 'na zbier,
Da jo pozna neščir.

Kaj šintar govori?
To koža vovčja ni,
Jes kožo dro poznam.
Resnico poviem vam:
Koža je le tega
Kumrovega p'sa.

(Reb rnica.)

994. Pesem «od Borovljancev».

Ano pesem hočemo zapeti,
Od Borovljancev kaj poveti,
Kako se v Brovljah godi,
Kader pri pilijah deva ni.

Ko so v Borovljah devo meli,
So po oštarijah peli,
Zdej pa v Brovljah deva ni,
Se pa le žavostno godi.

Poglejte Borovšče. mojstriče,
 Ki so gnali ven voliče,
 Kako jim na potu gre,
 Obeden nema ceringe.

So v Celovcu kloje petlali,
 Mesa pa nčiso jim več dali,
 Kaho jim še pri kuhi gre,
 Kir so jim zmenkale drve.

Nove grunte so kopali,
 Da so šture ven jamali,
 Testi k' je najmenjši biv,
 Je pa največi štor valiv.

Ko so v gmajni šture kopali,
 Se jih Martinčku vse pradali,
 Potle pa pravi: Bvahu, bvahu,
 V soboto pa na porh mesu.

Po Trbižu so hodili,
 So se mvatiti učili,
 . . Honzej je najbolj znov,
 Je svojmu španu nues odbov.

Krave so za rep vovili,
 Ker bi radi mleiko pili,
 . . . je držov jo,
 . . . je pa movzov jo.

(Borovlje, Spodnji Rož, Podjunsko.)

IX. Vinske.

995. Mi smo štirji,
 Mi pastirji,
 Radi vince pijamo:
 Vse kar mamó,
 Vse pradamo,
 Vse za vince zdajamo.

(Borovlje, Podkrnos.)

996. Ta svameca mora drobna bit,
 Ta dakle mora moja bit!
 Le pijmo ga,
 Na glejmo ga,
 Saj je le vino ne voda,
 Le pijmo ga z majolčice,
 Saj so ga dale kanavske Mojčice.

(Žabnice.)

997. Ti si liepa, jas sem liep,
 Drieva greva prapat pliet.

Jopico mam štrikano,
 Ljubico mam šikano.

Pimo ha za 'n kratek čas,
 Micke majo rade nas.

Pimo ha 'z majolčice,
 Saj dro mamó ljubice.

(Medgorje.)

998. Moštejeva.

(«Kres» I, 394.)

Prelubi prijatli,
Veseli bodimo,
Smo moštej dobili,
Je močno sladko.

Smo moštej dobili,
Se kmet veseli,
Ma mošta zadosti,
Noj Boga časti.

Sem videl, sem slišal
Kak žalostno je,
Po drugih deželah
Pobito je vse.

Koroško dežela
Najbolj se glasi,
Ma mošta zadosti
Noj Boga časti.

Res lani je bila
Koj slaba za nas,
Smo morli pobirat
Noj k domu nosit'.

Te moštej rad pije,
 Bod' star al pa mlad,
 Po glavi se mu suče,
 Da mirno gre spat.

Te moštej rumeni
 Je iz naših goric,
 Le pijmo te moštej,
 Saj je po pravic'.

Te moštej dobimo,
 Se kmet veseli,
 Le pijmo te moštej,
 Saj knema kosti.

Kmet sode nabija
 Noj pravi na gvas,
 Ko sod ti nalija:
 Je dobro za nas!

Ko sodov primanka:
 O kam ga bom djal?
 Koj pridi, moj bratec,
 Še teb' ga bom dal!

(Podjunsko.)

999. Vinska trta.

(Iz Jarnikove zapuščine.)

Le pijmo ga en glaž bol dva,
Saj nam ga le sam Jezus da:
Oj prežlahtna vinska trta,
Ki je veselje moj'ga srca.

Dar se trta zeleni,
Se sam Jezus veseli:
Oj prežlahtna vinska trta,
Ki je veselje moj'ga srca.

Črez morje je pripeljana,
Na hribre je zasajena:
Oj prežlahtna vinska trta,
Ki je veselje moj'ga srca.

Še mešnik ne more mešo brat,
Mora sladko vince zraven stat:
Oj prežlahtna vinska trta,
Ki je veselje moj'ga srca. (Ziljsko.)

1000. Vinska trta.

(Slomšek, Ahacelj 64, Kuhač IV., 119.)

Na svetu lepše rožce ni,
Kakor je vinska trta;
Po zimi spi, po let cveti,
Jesen sode nataka.

Te druge rožce tud cvetô,
 Nobena ni tak žlahtna;
 En čas cvetô, se posušô
 In minejo brez sadja.

Po hribcih je nasajena,
 Od sončica obsjana,
 Od kmetiča obrezana,
 Od Jezuša darvana.

Nobene svete maše ni,
 Da bi ne bla dar'vana;
 Nobene dobre volje ni,
 Da bi ne bla spoštovana.

Naše srce razveseli,
 Povzdigne nam veselje,
 Tud slabim svojo moč deli,
 Tolaži naše želje.

Otrokam sladko grozdje da,
 Možam pa dobro vino,
 Za vsakega veselje ma,
 Zato jo vsi čestimo.

Kak sladko je, poskusmo zdaj,
 Od vinske trte piti,
 Bog ji še tudi za naprej
 Obilno daj roditi.

1001. Vinska.

Srečnega cajta smo doživeli,
 Ko smo ta prui gvaž vinca dobili,
 Tako se hvalijo furmani pri nas,
 Pijejo vinca en gvaž.

Kaku je tu vince prav lepo rumeno
 Za nas prijatale v gvaž natočeno,
 Prim' ga, le prim' ga s te pravo roko,
 Da gre do srca s tebo.

Kaku je tu vince prav dobra žmahá,
 Gvišno je, bratec, firedrajsikarja;
 Kateri je zdrav in vaseva srca,
 Naj pije še fircikarja. (Borovlje.)

1002. Vinski brat.

Vselej vesel, vesel,
 Vselej bom vince pil,
 Vselej bom vince pil
 Dokler bom živ.

Kedar pa vmrl jes bom,
 Vince zapustil bom,
 Truplo denite v grob,
 Firtel na grob.

Kdorkoli bo mimo šel,
Vsak me koj spoznal,
Ta je bil vinski brat,
Pil ga je rad.

(Št. Kocijan.)

1003. Vinska kompanija.

Bratri, pijmo vince,
Dokler se vidimo,
Žavost nas zaide,
Ko se raztidemo.

Le vinska kompanija
Ne bodi nikdar doli,
Kranjska, štajerska dežela
Tega kne privoli.

N. N., primi te glažek v roke,
Čist' ga vun popij,
Le popij ga in zavžij ga,
Dolge leta živel boš!

(Podjunsko.)

1004. Tam, kir sonce gor gre,
So pa tače trté,
Da tače vince
Rasti za fajn možé.

(Podjunsko.)

1005. En hriberč bom kupov,
 Bom trte sadiv,
 Bom prijatle povabov,
 Še sam ga bom piv. (Povsodi.)
1006. Konjci škrabljajo,
 Ki vozijo težkú,
 Ko vince peljajo,
 Te žlahtne blagú. (Podjunsko.)
1007. Torej med kvoštram
 An vinograd stoji,
 Je pa z grozdjam obvožan,
 Da komaj drži. (Podjunsko.)
1008. An star havpman je biv,
 Da je vince rad piv,
 Je an gvažek ven spiv,
 Je drujga naliv. (Podjunsko.)
1009. Zdöj sem povödov,
 Kar je köj bu,
 Zdöj bodaš mi pvačov
 Za vino noj vuv. (Št. Jakob.)

X. Ponočevanje in zapravljivci.

Veseljak.

1010. Jas žavosten, žavosten
 Biti kna mo,
 Mojha vösöla kraj
 Bo le tam pod zamlo. (Borovlje.)
1011. Tak dovho bom spievlov,
 Noj motov te sviet,
 Da me bojo minule
 Te štiradi liet.
 (Borovlje, Radiše, Podkrnos.)
1012. Še tica živi,
 Ki pod nebam leti,
 Kna koplje al ženje,
 Lihto vehko živi. (Žabnice.)
1013. Če pa dnarja ča maš,
 In je prazen tvoj hvaž,
 Le vesevo zapoj,
 Boš mov spet pokoj.
- Hlej, prej da bo stue liet,
 Na bo črievlov bel driet,
 Al pa hvale bel vas,
 Bel pa najov an hvas.
 (Škofiče, Radiše, Podkrnos.)

1014. Zdöj sem povödov,
 Kar še köj hre,
 Zdöj bodaš pa pvačov
 Mojöj lubi kofe. (Št. Jakob.)

1015. Jaz sem ta liepi Lipi,
 V Šmarjeti sem doma,
 S ta strhanöm kvobukam,
 Ko sedem uknjov ima.

Moj tö stari atöj
 So bili an cimperman,
 So puvali hiše, kajže
 Šmarješkam purharjam.

Narejali so žajam riz,
 Popravlöli so mline vmis,
 So bili pintar noj kovač,
 Našlinje pa barač. (Šmarjeta.)

Ponočevanje.

1016. Puebi, le lumpöjm'
 Vsako n'dölo,
 Da bojo sosödi
 Köj k marinjam möli. (Borovlje.)

1017. Puebi, le lumpöjm'
 Vsači n'diev,
 Da bomo zalumpöli
 Vsači svoj diev. (Borovlje.)
1018. Ušno bom lumpov
 Noj devov dovjé:
 Mam döčvo bohato,
 Bo pvačava vse. (Borovlje.)
1019. Frišen sem lumpovec,
 Vedov davavec,
 Nščir me nča hvali
 Ko döčva an mav'. (Borovlje.)
1020. Moj atöj se kriehöj'
 Ko mi hvače dov liezöj',
 Koj havtre bi mov,
 Bi stale mi prov. (Borovlje.)
1021. Jas nča pojdam pröj mov,
 Da bo svitov biev den,
 Jas puebič najrajši
 Pri svitönji hrem. (Borovlje, Podkrnos.)

1022. Pa plinka, plonká
 Prueti jutru movká,
 Z ano prazno mošnjó,
 Z ano bovno hvavó. (Borovlje.)

Zapravljivci.

1023. Moj atöj pa pravijo,
 Moj sin je tö pravi,
 Södem rajniš zasuzi,
 Pa osem zapravi. (Borovlje.)

1024. Mi smo vsi pijanci,
 V birchavzi dori znanci,
 V birchavzi binka banka,
 Doma pa kruha manka. (Podjunsko.)

1025. Vse sem zalumpov,
 Vse sem zahnov,
 Kaj bom za 'ne žavostne
 Bienahti mov. (Borovlje.)

1026. Pohlöjte ta lumpa
 Ta ava,
 Ki je snueči zalumpov
 Ciev vuez n konjá. (Borovlje.)

1027. Prašmöntani pijanček,
 Pobuelšöj se ti,
 Boš konjiče pradav,
 Boš pa z mačkömi orav.
 (Spodnji Rož.)

1028. Kduer zalumpa svoj diev,
 Ta bo zuedöj vösiev,
 Kduer pa dnarja nčima,
 Töha pa že ima.
 (Podkrnos.)

1029. Bom šišo zalumpov,
 Pa skedenj zapiv,
 Še vsoli na pašt'bo
 Bom lubco dobiv.
 (Št. Jakob.)

Inačica.

Sem kajžo zalumpov,
 Pa huebo zapiv,
 Bom vendar na pašt'bo
 Döčvo dobiv.
 (Radiše.)

1030. Pšenica je falava,
 Rž sem podorov,
 Čöj bom jas sedöj
 Le finfarje duebov.
 (Timenica.)

1031. Pa pravijo l'di,
 Da dnarja nči,
 So pa knofi pri hvačah,
 Presneto draji. (Št. Jakob.)

1032. Burno jaz havž'jam,
 Žhanje jaz rad pijam,
 Döčva pa krieha se
 Da kna vmrjam. (Radiše.)

Inačica.

Jaz sem an star cimperman,
 Žganjce jaz rad pijam,
 Baba pa kriga se,
 Da kna vmrjam. (Podjunsko.)

1033. Kar sem prifur'vov,
 Vse sem zaludr'vov,
 Kar mi je vuezöj dav,
 Vse sem zahnav. (Celovška okolica.)

1034. Po strehi bom mvatov,
 Pod kapam bom bov,
 Bom puebič jas lihto
 Vehko živov. (Žabnice.)

1035. Sem an paveršči sin,
 Sem zalumpov moj diev,
 Sem pa falar spoznov,
 Bom drhače živov. (Radiše.)

1036. 'Na strgana suknja
In pa strgan rokav,
Pa kdu drugi je kavža,
Ko ta pisan bokav? (Žabnice.)

XI. Smrt.

1037. Prišla bo ura.

Prišva bo ura,
Morebiti neoj,
De obeden prijatlov
Ne pojde z menoj.

Moj oče noj mati
So me učili lepu,
Lepo žebrati
Noj sužit Bogu.

Jaz nisem porajtav,
Pošacav na to,
Skuz nemarnost svojo
Sem pogubuv dušo.

Trupvo boj' djali
 V to črno zemlo,
 Duša pa pojde,
 Kamer zasuziva bo.

Temnice so temne,
 Te p'kov je vreč,
 Nebiese so svetle,
 Tam je veselje vse. (Podjunsko.)

1038. Smrt.

Smrt na duri kluka,
 Otroci se zaderejo
 Po oču in po materi.
 Smrt, kjer te bo dobiva,
 Lih tam te bo vmoriva:
 Al na puli al na cesti,
 Sam Bog ve v katirem mesti.

Prišuv bo an tišlar,
 Ti bo sturuv truglico,
 Prišli bojo štirji druji,
 Te bojo djali v truglico,
 Te vzignejo na ramico,
 Te ponesejo v jamico,
 Ker vsak pride na ta pot.
 (Podjunsko.)

1039. **Mlada Minka umira.**

Ura je že dvanajst biva,
Slišov sem že gvas gospoda,
Smrt na duri potrkla:
Mlada Minka, si doma?

Po zdravnika smo posvali,
Da bi Minki zdravje dali;
Minka ne nuca zdravja več,
Njene ure so že preč.

Po gospoda smo posvali,
Da bi Minki trošt dajali;
Minka ne nuca trošta več,
Njene ure so že preč.

Ljubi bratri noj sestrice,
Podajmo si bele ročice,
Smo se ljubili med sebo,
Zdej pa vzamemo svovo.

Na moj grob kna pozabite,
Bele lilije zasadite,
Trupvo moje trohnevo bo,
Bele lilije naj cvetô.

Mamka so gvasno zavpili,
Ko so Minko poljubili,
Ljuba moja hčera ti,
Večna vuč naj ti gori.

Okol' Minke se roduje,
Minki sape primanjkuje,
Smrt pa mahne s koso
Vzame dušo in gre ž njo.
(Povsodi.)

1040. Rožmarinova.

(«Slov. Bčela» 1850, II., 153.)

Rasti, rasti rožmarin,
Druje rože tudej ž njim.

Al neoženjan vmrjam,
Bom mov pušele zalan.

On bo pošlinja moja čest,
Kder bom iz svieta vzet.

Kder z belim prtam bom pokrit,
Jite vmiranje zvonit.

Kaku zvoni lepu pojô,
Me na britof vabijo.

Saj ne bom ko sam trohnov,
 Bom dro bratrov več imov
 In bodam spet iz groba vstov.

Bomo vsi poklicani
 Z vesevo štimo angelško
 V dolino Jožafatovo. (Rož, Podjunsko.)

1041. Rožmarinova.

Rasti, rasti rožmarin,
 Ti deviški drag spomin:
 Rožmarin ima svoj duh,
 Naj bo zelen ali pa suh.

Kedar jaz umrla bom,
 Krancelj lep imela bom
 Iz rožmarina nemškega,
 Iz nageljna rudečega.

Bom na pare vložena,
 Bela vsa oblečena:
 Krancelj bode lep zelen
 Mi na glavo položen.

Zvonovi milo že pojô,
 Ko me k pogrebu ponesô:
 V grobu počivala bom,
 Več sestic imela bom.

Tam koščice čakajo
 Na trobento angeljsko,
 Z njimi iz groba vstala bom,
 Šla v dolino k sodbi bom.

Rasti, rasti rožmarin,
 Moje krone drag spomin:
 Rožmarin ima svoj duh,
 Naj bo zelen ali pa suh.
 (Škofiče, Podjunsko.)

Kazalo.

Prvi oddelek.

Pesni starega značaja.

	Stran
I. Balade in romance	1
II. Zgodovinske pesni	84
III. Obredne pesni	97
IV. Legende	116

Drugi oddelek.

Ljubimske pesni (poskočnice).

I. Začetek ljubezni	152
Ljubezen	152
Osamljenost	154
Izbiranje	155
Kakošen je ljubček ali ljubica	160
Ljubezen si razodevata	166
Hrepenenje	169
Srčne težave	171
Ljubezni radost	173
Ljubljenje	176
Darovi	177
Skrivna ljubezen	179
Sestanek	180
Predaleč saksebe stanujeta	182
Premalo premoženja	183
Žlahta in drugi ljudje branijo	184
II. Noče ga (jo)	187
Zavrača ga (jo)	187
Povsodi obliznil	191
Maščevanje	192
III. Značaji ljubimcev	194

Bojazljivec	194
Bahač	196
Ljubosumnost	198
Nestanovitnež	200
Brezbožnica	201
Kljubovalka	202
Gizdavost in pohotnost	203
IV. Ločitev zaradi preselitve	205
Ločitev	205
Zvest ostani	206
Spominjata se	206
V. Ples ali «pri godecih»	209
VI. Vasovanje	214
Čas vasovanja	214
Vabi ga	216
Nameni se iti vasovat	218
Gredé	221
Zastonj ga pričakuje	223
Pod oknom	224
Ne odpre mu	229
Odpre mu	232
Po noči	234
Proti jutru	236
Nasledki vasovanja	239
VII. Ljubezen se razruši	248
Ljubezen pojema	248
Naveličal se je	250
Nezvestobo si očitata	252
Prepir in kljubovanje	258
Odpoved	262
Slovo	268
Zalovanje	271
Tolažba	274
Spominjata se	275
Stara ljubezen se ponovi	278
Zalovanje po umrlem ljubimcu	281

Tretji oddelek.

Pesni razne vsebine.

I. Otroške	283
II. Španič in španinja	294
III. Zakon	297

Samski stan	297
Boji se zakona	299
Prigovarjanje	301
Ženiti se hoče	302
Moža bi rada	305
Volitev	308
Ne dobi jo (ga)	309
Samica je ostala	312
Dota in premoženje	312
Svatba je gotova	315
Ko peljejo nevesto od doma	318
Svatbene	319
Saljive pri svatbi	329
Ko peljejo ženina domu	335
Zakonsko življenje	335
Kesanje	338
IV. Kmet	343
V. Vojak	372
VI. Drugi stanovi	393
Voznik	393
Pastir	397
Lovec	398
Drvar	403
Tesar	404
Mizar	404
Mlinar	404
Puškar	405
Mesar	405
Krojač	405
Šivilja	406
Crevljar	407
Ribič	408
Piskrar	408
Godec	411
Dijak	412
Pisač	414
Berač	414
VII. Razne pokrajine in kraji	415
Laško	415
Štajersko	415
Kranjsko	416
Koroško	416
VIII. Zabavljice	426

IX. Vinske	444
X. Ponočevanje in zapravljevci	452
Veseljak	452
Ponočevanje	454
Zapravljevci	455
XI. Smrt	458

